

PREPIH

03/03 • marec 2003 • NI ZA PRODAJO • poština plačana na pošti Ravne na Kor.

KOROŠKI ČASOPIS

PETROL

Energetika

Petrol Energetika Ravne d.o.o.
Podjetje za proizvodnjo in distribucijo energetskih medijev
Koroška cesta 14, SI-2390 Ravne na Koroškem

ZM
d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

PE PODRUŽNICA SLOVENJ GRADEC

- INDIVIDUALNA POMOŽENSKA ZAVAROVANJA
- POSLOVNA POMOŽENSKA ZAVAROVANJA IN ZAVAROVANJA FINANČNIH IZGUB
- OSEBNA ZAVAROVANJA

IZBERITE MODRO SVOJO POT!

Koroške pekane d.d.
DRAVOGRAD

Koroška c. 2
2370 Dravograd
Tel.: 02 87 21 000
Fax: 02 87 84 637

SGP KOGRAD **IGEM** d.d.

BETON d.o.o. Dravograd
GRADBENA OPERATIVA KOROŠKE d.o.o. Ravne
GRADNJE d.o.o. Slovenj Gradec
INŽENIRING d.o.o. Dravograd
PRODAJNI CENTER d.o.o. Dravograd

lesna
Les živi.

KOMUNALNO PODJETJE
"LOG" d.o.o.

Dravna ulica 18-7, 2390 Ravne na Koroškem
t.c.: 02 82 21 963, f.c.: 02 82 20 912

24 - urna dežurna pogrebna služba
gsm: 041 650 611

Koroška
... barvitost dolin.

PREPIH NA INTERNETU:
<http://prepih.czp-voranc.si>

KAJ OSTANE OD PREMOŽENJA,
KI NI ZAVAROVANO?

KOMAJ KAJ.

PREMOŽENJSKA ZAVAROVANJA

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, D.D.

cleanSy®
Water Vacuum System by Zepter

Inovativen in učinkovit!

ZEPTERJEV SESALNIK Z VODNO FILTRACIJO

- vodna filtracija preprečuje uhajanje prahu nazaj v prostor
- specialni HEPA filter, ki filtrira delce do 1000-krat manjše od pršic, ki so eden najpogostejših povzročiteljev alergij
- 8 nivojev filtracije • globinsko sesanje
- sesanje mokrih površin • odmaševanje odtokov
- izpihovanje prahu • aromaterapija
- čiščenje in osveževanje zraka
- konstantna sesalna moč • velika izbira priključkov

zepter®
INTERNATIONAL

Zepter Slovenica d.o.o.
Pohorska c. 12, 2380 Slovenj Gradec
tel: 02 884 3901, 02 884 3902

**NUDIMO VAM ODLIČNO POSLOVNO PRILOŽNOST
S PRODAJO TEGA ATRAKTIVNEGA PROIZVODA!**

Dodatne informacije ali naročila predstavitev :

IPC SLOVENJ GRADEC tel: 02 884 3901, 02 884 3902
IPC LJUBLJANA tel: 01 422 2840
IPC MARIBOR tel: 02 250 0860
IPC CELJE tel: 03 491 3370
IPC TRBOVLJE tel: 03 563 2570

SLOVENSKA DILEMA

“Kako spati z njim in ostati nedolžna - to je zdaj vprašanje...”

ŠE BO VESELO

“TUDI V VEČNOSTI NI VEČ TAKO, KOT JE BILO”, je dejal v svojem govoru letošnji Prešernov nagrajenec. Kot humorist verjetno ne bo označen za onostranskega vohuna, saj je ves čas omenjal le tuzemske razmere. Morda bi mu lahko rahlo poočitali, da zlorablja znan predsednikov stavek. Nič hudega, zdaj že bivši predsednik je lahko le ponosen, da ga variantno citira priznan kulturnik.

Mogoče bodo protestirali verniki. Duše vendar niso zidarji, da bi gradili in prestavljali mostove med peklom in nebesi! To se dogaja le živim, najraje politikom. Kar naprej namreč poslušamo, da strokovnjaki predlagajo, politiki odločajo. Če so odločitve pravilne, pa bo pokazala zgodovina na dolgi rok. Narod bo vse prenesel, saj je na vice navajen: tiste na razpotju med večnim zveličanjem in večnim pogubljenjem, ki so začuda tako podobne današnjemu življenju. Tudi tranzicijskemu, ki se tako hitro prilagaja svetovnim tokovom, da težko sledimo. Zato je dobro, da nam humoristi povedo še kakšen zdravilen vic.

O splošni napovedi varčevanja s proračunskimi sredstvi smo se že seznanili. Kulturno proslavo so prestavili v manjšo dvorano, ki je cenejša in je posredno vplivala tudi na stabilizacijo družinskih proračunov. Manj vstopnic, manj dragih toalet, ki jih je prejšnja nagrajenka vzvišeno razporedila med “ples smeti”. Lahko njej, ki se je odpovedala nagradi, izjemni pokojnini pa ne. Večina pa se trudi za preživetje in za skromen prostorček pred televizorjem, ker si obiska elitnih prireditev ne more privoščiti.

Razveseljivo je bilo poslušati novice, koliko prireditev je bilo po vsej državi. Ne bomo poniknili v evropski družbi, še se bomo pogovarjali v materinem jeziku, poslušali domače pesmi in brali ustvarjalne misli iz samozaložniških primerkov. Državnih subvencij je za knjige vsako leto manj, je pa začuda čedalje več bralcev. Menda je prijetneje brati izposojene knjige kot kupovati lastne knjižnice. Še lepše nam bo, ko se bomo zbirali na prireditvah in se veselili, da živimo.

Pustni čas in nastopi humoristov se bližajo. Prisluhnimo jim, da nam bo lepo!

TIK

Dolg jezik ima kratek spomin.

NIKO

PREPIH

KOROŠKI ČASOPIS

- Prežihov Voranc - pred 110-letnico rojstva 4
- Koroška v sliki 6
- Anketa: NATO, za in proti 9
- Novo gostišče na letališču 11
- Muzej Ravne v novih prostorih 14
- Moda: “cotarka” Anja 19
- Družabna kronika 20
- Vaje brez sloga 2003 25
- Leto Huga Wolfa 28
- Specialna olimpijada v Črni 30
- Ženska odbojka napreduje 31
- Novo ime: Dejan Plevnik 33
- Črna kronika 36
- Nasmejmo se 38

NASLOVNICI: PUST
Posnetek: Stanko Mravljak

PREPIH Koroški časopis
Glavni in odgovorni urednik: **Vojko Močnik**
Grafični prelom: **PARTNER 92 d.o.o.**
Tisk: **ZIP center d.o.o.**, Ravne na Koroškem
Izdaja: **VORANC d.o.o.** Ravne na Koroškem,
Ob Suhu 22, email: prepih1@siol.net
tel. **02/82 15 780**, faks 02/82 22 999
Naslov uredništva: Prežihova 24,
2390 Ravne na Koroškem

Nenaročenih tekstov in fotografij
ne vračamo in ne honoriramo.

Marec 2003.
Tiskano 4000 izvodov.
<http://prepih.czp-voranc.si>

Pred 110 - letnico rojstva:

PREŽIHOV VORANC OD TITOVEGA NAMESTNIKA DO PREDSEDNIKA LJUDSKE PROSVETE

Nekaj dodatkov k življenjepis

Prežihov revolucionarni življenjepis je znan in ga tudi dodatna dognanja bistveno ne spremenijo, premaknejo pa lahko kak poudarek in prinesejo novo osvetlitev.

Glavni mejniki seveda ostanejo:

Leta 1920 je ustanovil partijsko celico v Guštanju, l. 1930 je pobegnil pred aretacijo čez mejo, devet let je bil ilegalni partijski funkcionar na tujem, skrivaj se je vrnil v domovino jeseni 1939, bil je aktivist OF v Ljubljani do aretacije l. 1943, nato v taboriščih Sachsenhausen in Mauthausen. Po osvoboditvi zvezni poslanec in predsednik Ljudske prosvete Slovenije; hudo je zbolel in umrl 18. februarja 1950.

Politično delo se mu je vsa leta emigracije prepletalo s pisanjem. Konec 30. let so po vrsti izšle njegove knjige Požganica, Samorastniki in Doberdob; tudi Jamnico je napisal že pred 2. svetovno vojno.

V Parizu je delal od l. 1934 do 1939. Ko je Tito l. 1937 postal org. sekretar KPJ in prišel v Pariz, je kljub nekaterim nesoglasjem pritegoval Prežih k delu za okrepitev KPJ (tako je Prežih Tita občasno tudi nadomeščal in vodil nekatere komisije). Ker je imel Prežih odločilno vlogo pri organiziranju financiranja KPJ, je imel velik vpliv v stranki. Upravljal je tudi delo centra za prostovoljce, ki so iz Jugoslavije odhajali v mednarodne brigade v Španijo.

Ker je postal po izidu svojih knjig zelo znan, je navezal stike s pisateljsko organizacijo PEN, da bi se morda lahko legalno vrnil domov. Ker pa je bil l. 1931 v odsotnosti obsojen na 6 let zapore, bi se moral zaradi revizije obsodbe odpovedati komunizmu, tega pa ni hotel storiti.

Tito in Prežih sta spadala v isto generacijo (Tito rojen l. 1892, Prežih 1893), nova vodilna slovenska komunista Kardelj in Kidrič, ki sta občasno tudi prišla v Pariz, sta bila že nov rod revolucionarjev (Kardelj rojen l. 1910, Kidrič 1912).

O vzrokih za nesoglasja med Titom in Prežihom lahko le sklepamo na podlagi skopih podatkov. Kaže, da že njuna medsebojna "kemija" ni delovala. Tito je bil predvsem delavec, ki je delal v 14 različnih tovarnah od Zagreba do Dunaja. Bil je zelo sposoben politični organizator, ki je znal

pritegniti ljudi. Prežih je bil kmet in kot pisatelj introvertiran. Tito je bil uglajenega vedenja, zmeraj skrbno oblečen, skoraj lepoteč in šarmer, Prežih težak, zadržan, tudi družabno ne zelo okreten. Vemo, da se je Tito norčeval iz Prežihove ljubezni do solate, nakar mu je Prežih vrnil, da se nosi kot kak zagorski frizer. - Je Tito takšna tovariška zbadanja zameril? Česa podobnega mu ne takrat ne pozneje pač ni upal zabrusiti nihče drug, najmanj npr. Kardelj, ki mu je bil povsem predan.

So tovariši Prežihu šтели v zlo, ker se je poskusil vrniti v Slovenijo in se torej odtegniti partijskemu delu? Založnik njegovih

knjig Ciril Vidmar je 40 let pozneje zapisal: "Neprestano je nihal med pisateljstvom in politiko, zato se je okoli njega nabralo toliko konfliktnega ozračja."

Ali je zaradi pisanja trpelo njegovo partijsko delo, ne vemo.

Ko se je septembra 1939 začela 2. svetovna vojna, se je Prežih v Parizu komaj ognil aretaciji. Ker je bil torej kompromitiran, je želel proč. Kljub Titovemu navodilu, naj ostane, se je v dogovoru s Kidričem ilegalno vrnil v domovino.

To je očitno bil usoden prelom. Če je Prežih zares verjel, da je dobil nekakšen dopust, zato da bi lahko pisal svojo prozo, je bila

resnica gotovo večplastna. V tako kritičnem času, ko so nacisti bliskovito zasedali eno državo za drugo in je bilo samo vprašanje časa, kdaj bodo segli po Jugoslaviji, je partija potrebovala vse svoje vodilne kadre, da so krepili zaupanje članov, pobijali malo-dušje in utrjevali organizacijo. Seveda je aktivirala samo popolnoma predane, na katere se je lahko zanesla. - Je Prežih s tem, ko je dal svojemu pisanju prednost pred pomembnim političnim delom, zasejal dvom vase?

Novembra 1939 se je Prežih sicer povezal s komunisti v Ljubljani, vendar je bil po Kardeljevem nalogu v ilegali izoliran in njegov vpliv v partiji je povsem splahnel. Čeprav je v javnosti še vedno veljal za pomembnega komunisto in je po okupaciji postal aktivist OF (vodil je tudi kulturni plenum), ni spadal v vrh Osvobodilne fronte.

V nemških zaporih je bil, ko je Josip Vidmar novembra 1943 med 2. zasedanjem Avnoja predlagal, da bi Prežih zamenjali za ujete nemške oficirje. Zakaj so voditelji jugoslovanskega partizanskega gibanja in KPJ to zavrnili, ne vemo. Cinično se sliši njihova utemeljitev, da si bo Prežih že sam pomagal. Po osvoboditvi je bil Prežih izvoljen za poslanca ustavodajne skupščine in za predsednika Ljudske prosvete Slovenije. To sta bili gotovo ugledni funkciji, a za politika z njegovim stažem in mednarodnim ugledom se vendarle zdita nekam drugorazredni. Človek bi pričakoval zanj članstvo v CK ali vsaj položaj ministra, toda ne. Očitno za vodstvo slovenskih komunistov ni bil več "pravi".

Ne vemo, ali ga je to posebno bolelo. Vsekakor je dosledno zastopal interese svojih volivcev, kar takrat sploh ni bilo lahko. Tudi pisal je veliko, seveda, ampak zraven se je že bojeval z boleznijo, ki jo je prinesel iz taborišča, iz katerega ga tovariši pač niso hoteli rešiti.

Prežih ni skrival razočaranja nad povojnimi razmerami, predvsem nad odnosom oblasti do kmetov. Po mnenju voditeljev KPJ tudi ni dovolj ostro obsodil resolucije Informbiroja. Šikan pa še ni bilo konec. Ko je zbolel, so ga najprej lep čas napačno zdravili. Načrt, da bi se šel jeseni 1948 zdraviti na Češko, je vodstvo KPJ onemogočilo.

Nekaj od tu zapisanega je že l. 1979 navedel J. Vidmar v knjigi *Obrazi*, druge podrobnosti so bile objavljene l. 1995 v 9. knjigi *Enciklopedije Slovenije*. Največ je razkril spominski članek Cirila Vidmarja "Poslednjič pri Prežihovem Vorancu" v *Književnih listih* 15. novembra 1979.

V njem je posebno pretresljiv opis Prežihovega živčnega zloma dobrih deset dni pred smrtjo. Takrat je Prežih že zanesljivo vedel, da bo umrl, in to pri 57 letih, ko je želel še toliko napisati. Jasno mu je bilo tudi, da je s svojimi partijskimi tovariši vedno bolj vsaksebi. Z vsem srcem je bil pri kmetu, tega pa je naša povojna oblast neusmiljeno pritiskala. Seveda je obsojal resolucijo Informbiroja, toda obenem je

imel rad sovjetskega človeka in bal se je Stalinove moči.

Prežih je skrival v sebi veliko več grenkobe, kot je pokazal navzven in življenje se mu je izteklo v mnogo globlji tragiki, kakor smo smeli vedeti nekoč in vemo danes. Prepričan sem, da si zato zasluži samo še večje spoštovanje.

Marjan Kolar

Ravne na Koroškem: Pisatelju in revolucionarju v spomin

18. februarja je bilo v Kulturnem domu srečanje v spomin velikega rojaka Lovra Kuharja - Prežihovega Voranca (1893-1950). Pripravila sta ga Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, območna izpostava Ravne na Koroškem in Kulturno društvo Prežihov Voranc, ki združuje plesalce ljudskih plesov, harmonikarje, zborovske pevce, likovnike in gledališčnike ter združuje okrog sto ustvarjalcev ljubiteljske kulture.

Predsednik društva Miroslav Osojnik je obudil Prežihov lik v treh delih: kot pisatelja socialnega realizma, kot revolucionarja socialisto, ki je verjel v pravičnejšo družbo in je spadal v politični vrh upornikov v tedanji Evropi, ter človeka, ki je bil zvest Koroški zemlji in ljudem, od koder je črpal ideje in energijo.

Prežihov muzej letno obišče blizu petnajst tisoč obiskovalcev, kar pove, da je zanimanje zanj in njegove prav tako pomembne brate, dr. Alojza, Avgusta in Ivana, tudi drugod veliko.

Že od nekdaj pa velja, da je Prežihov Voranc Koroško predstavil svetu. Mladi gledališčniki so zato na srečanju prebirali odlomke iz njegovih del. Koroški oktet je zapel venček koroških narodnih pesmi, ljudske plesne pa so predstavili člani otroške in odrasle folklorne skupine Kulturnega društva Prežihov Voranc. Lepa popotnica v obeležitev 100. obletnice velikega rojaka.

Samo Šavc

Nieros Metal: Naročila so prisiljeni celo odklanjati

V slovenjgraškem podjetju Nieros Metal, kjer izdelujejo opremo iz nerjavečega jekla za mesno, živilsko in farmacevtsko industrijo, je predlani okoli 210 zaposlenih z dodatnimi neplačanimi urami dela pomagalo povečati mesečno proizvodnjo za 30 odstotkov in na ta način sanirati izgubo. Družba je že lani ustvarila okoli 9 milijonov evrov prometa, še nekoliko boljši rezultat pa pričakujejo v letošnjem letu, ko morajo prvič v 12 letih poslovanja naročila celo zavračati.

"Zasedenost kapacitet je tako visoka, da nam primanjkuje zmogljivosti. Kljub temu, da smo podpisali pogodbe s štirimi kooperanti in s tem zagotovili dodatnih 30 odstotkov kapacitet, smo prisiljeni naročila odklanjati," je na povedala direktorica **Savinka Urbašek**.

Največje povpraševanje je s strani kemične industrije in farmacije, zelo veliko zanimanje na trgu pa je tudi po novem programu, to je pralnicah za profesionalno procesno embalažo. "Pralnice v Nemčiji prodajamo že skoraj dve leti, začeli smo jih izvažati še v Skandinavijo, pa tudi v Slovenijo so dobro sprejete," je povedala Urbaškova.

Manjši upad so v zadnjem obdobju zabeležili le na področju izdelave opreme za mesno industrijo, vendar se stanje izboljšuje, saj so se zaradi novih predpisov v živilski industriji znova pojavile potrebe po investicijah v tej panogi.

Lani so v podjetju izvedli nekaj kadrovskih sprememb, v Slovenj Gradcu imajo novo vodjo ekonomike. Letos načrtujejo nove investicije, saj se po dobrem desetletju zatišja v Nierosu Metal začena obdobje obnavljanja proizvodne opreme. Zanje bodo odšteli približno deset odstotkov letnega prometa,

-dj

KOROŠKA V SLIKI

Tudi Mestna občina Slovenj Gradec je organizirala proslavo v počastitev kulturnega praznika. Slavnostni govornik je bil letos predstavnik Lovskega okteta Podgorje. Nastopali so še gledališka skupina Gimnazije Slovenj Gradec in oktet lovske družine Podgorje, podelili so tudi Bernekerjeve plakete in nagrade za leto 2003. Plakete si prejeli: Anton Hovnik, Lojze Kralj, Avgust Hudolist in Maks Kramljak. Nagrado je prejelo Kulturno društvo Stari trg. Po prireditvi je župan Matjaž Zanoškar pripravil sprejem v gostišču Aerodrom.

Posnetek Stanko Hovnik

Predzadnji večer januarja smo v radejski knjižnici doživeli enega od boljših predavanj, ki nas je popeljal v deželo z bogato preteklostjo. Domačin Darko Sagmeister je obiskovalcem v besedi in sliki predstavil deželo Davida in Salomona, torej, kot radi rečemo, zibelko krščanstva. Dve uri, ki kar zdrvita in nas obogatita. Knjižnica pa organizira še vrsto podobnih večerov, za literate, otroke in vse druge. Potovanje po Izraelu, v sliki in besedi je bilo nekaj posebnega.

Posnetek Kristl Valtl

Društvo gojiteljev malih živali Koroške praznuje letos dvajsetletnico obstoja. Jubilej so praznovali z letno konferenco, na kateri so pregledali svoje

Posnetek Franček Jurač

delo v preteklem obdobju. Med svoje največje uspehe uvrščajo lanskoletno razstavo avtohtonih pasem, ki so jo imeli v vrtnem centru Jehart v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Na konferenci so sprejeli bogat plan dela za leto in izvolili novega predsednika društva. To je Stojan Jamnikar iz Mežice, ki bo vodil društvo v naslednjem mandatu.

Ste že slišali za Vladimirja? To je tisti čarodej, ki nas razveseli in preseneti na TV zaslonih, tisti, ki ga tudi kot čarodeja srečamo v gledališčih in na raznih prireditvah. In prav tisti čarodej je obiskal nekega večera tudi godbenike Pihalnega orkestra na Muti. Menda ima tu nekaj sorodnikov, pripravil pa je vsem, starim in mladim zares nepozaben, smeha in presenečenj poln večer. Pa naj še kdo poreče, da niso lahko tudi godbene vaje nekaj posebnega.

Posnetek Kristl Valtl

V okviru vseslovenske akcije približevanja širši javnosti sta Koroško obiskala minister za evropske zadeve dr. Janez Potočnik in veleposlanik EU v Sloveniji g. Erwan Fouere. Poleg pogovora z ravenskimi gimnazijci in intervjuja na Koroškem radiu sta se gosta udeležila dobro obiskane okrogle mize na temo Slovenija in EU v dvorani mestne hiše na Ravnah na Koroškem. Oba sta predstavila svoje poglede na vključevanje Slovenije v Evropsko unijo in razloge za pozitivno odločitev Slovencev v tej smeri. Po pričakovanju je Korošče najbolj zanimalo vprašanje oblikovanja regij oziroma pokrajin; v razpravi so se zavzeli za ločevanje pojmov evropske regije in slovenske pokrajine, v okviru oblikovanja slednjih pa vidimo priložnost tudi za lastno - Koroško pokrajino.

Posnetek Samo Šavc

Ne samo ob slovenskem kulturnem prazniku, tudi sicer radejska knjižnica s svojimi izpostavami postaja vse bolj animator literarne, likovne in bralne kulture. V počastitev kulturnega praznika so na Muti pripravili literarni

večer na katerem so brali svoja dela Marija Omulec, Štefan Smolar, Marija Mrakič, Aleš Tacer, Simon Štruc, Marjeta Vitrih, Branko Gregl in Marko Rutar. Prijeten večer ob presenetljivo številnem obisku domačinov. V tej knjižnici pa so nam kulturni praznik polepšali tudi otroci vrtca z vzgojiteljicami. Skupaj smo lahko našli 90 otrok, ki so pričarali kar enourni "živ-žav" - niti otrokom, še manj pa številnim babicam in mamicam ni bilo dolgočasno.

Posnetek Kristl Valtl

Mlekarna Celeia je letos že 21. podelila priznanja pridelovalcem mleka, ki so ga največ oddali v preteklem letu. Največ mleka, in sicer 19.616.400 litrov, je zbrala Koroška kmetijsko-gozdarska zadruga Z.B.O. Na tretjem mestu pri oddaji mleka v lanskem letu pa je bila kmetija Terezije Verčkovnik iz Podgorja pri Slovenj Gradcu. Direktor mlekarne Celeia Marjan Jakob izroča sinu Boštjanu Verčkovniku priznanje za tretje mesto pri količini oddanega mleka.

Posnetek Franček Jurač

Občni zbor Društva diabetikov Slovenj Gradec je potekal v restavraciji Bellevue na Legnu. Otvoritveni govor in pozdrav je imel predsednik društva, gospod Ivan Pavlič. Na zboru se je zbralo okoli 200 članov iz občin Mislinjske in Zgornejdravske doline. V letu 2002 so sodelovali v okviru delovnega programa zveze društev diabetikov Slovenije in programa društva. Ker je potekal štiriletni mandat, so izvolili nov izvršni odbor. Za predsednika je bil ponovno imenovan dober organizator Ivan Pavlič.

Posnetek Stanko Hovnik

Dobro znana mitološka zgodba iz Mežiške doline o spečem junaku kralju Matjažu in izvoljenki Alenčici, ki bo s svojo vojsko iz neder Pece priskočil na pomoč ljudstvu, še posebej zaživi pozimi. Že enajsto leto zapored na planoti Mitnjak, v Podpeci nad Črno na Koroškem, kralj Matjaž sprejme podanike, ki iz snega, vode, leda in šibja gradijo snežne gradove, izdelajo Matjaževe in Alenčicine podobe in druge skulpture. Pravilčno razpoloženje, ki so ga popestrili z izbiro Matjaževe Alenčice med dekleti iz občinstva ter s podelitvijo nagrad najboljšim skulpturam, se je v obilici zabave in vsega kar pogreje, v soju bakel in tabornih ognjev, potegnilo v sobotno noč. Sneženo mesto pa so naslednji dan množično obiskali najmlajši in prireditelji so jim pripravili družaben program.

Posnetek Samo Šavc

Res poredko se zgodi, da so prostori Knjižnice v Radljah tako in toliko zapolnjeni, kot so bili ob zadnjem srečanju z Vladom Kreslinom. S pomočjo in sodelovanjem Kluba koroških študentov, občine Radlje in donatorjev so z veliko lepega petja in recitacij predstavili knjigo "Vriskanje in jok". Res je, da Vlado s petjem pač pritegne, res pa je tudi, da so prireditve v knjižnicah čedalje bolj množično obiskane. Morda ne pravijo zaman, da smo se nekoliko naveličali ekranov, pa tudi mladi diskačev, in iščemo druge, za marsikoga lepše oblike druženja. Ravno po takih prireditvah navadno ljudje še dolgo ostanejo v medsebojnih pogovorih.

Posnetek Kristl Valtl

Gimnazija Ravne na Koroškem vse bolj odpira vrata tudi staršem svojih dijakov in drugih občanov. V okviru teh prizadevanj so ob sodelovanju

Posnetek Maja Nabernik

Ministrstva za šolstvo znanost in šport, Ministrstva za informacijsko družbo, Občine Ravne na Koroškem in nekaterih sponzorjev odprli novo učilnico z dvanajstimi računalniki - prvo e-šola na Koroškem. Učilnica bo v dopoldanskih urah na voljo dijakom in profesorjem gimnazije, popoldne pa tudi zunanjim uporabnikom. Namen: omogočiti javen in brezplačen dostop do interneta.

V knjižnici Ksaverja Meška redno potekajo dopoldanski klepeti o novih knjigah. Knjižničarji vsakokrat predstavijo novitete slovenskih založb. Glede na dejstvo, da v razgovorih sodelujejo pretežno starejše bralci in bralke, izberejo predvsem leposlovna dela in priročnike. Pogovori potekajo ob kavi in soku in v prijetnem, sproščenem vzdušju.

Posnetek Stanko Hovnik

Jožica Merzdovnik iz Slovenj Gradca je prejela "znak hrabro dejanje", kot simbol zahvale slovenske policije za plemenito dejanje. Merzdovnikovi, ki je lanskega oktobra iz gorečega vozila rešila poškodovanko v prometni nesreči in ji s tem rešila življenje, je priznanje podelil Marko Pogorevc, generalni direktor policije. Slovesnosti v Podgorju pri Slovenj Gradcu so se udeležili tudi nekateri posamezniki, ki so v preteklosti prejeli "znak hrabro dejanje", direktor policijske uprave Slovenj Gradec Srečko Kropce pa je ob tej priložnosti poudaril pomen dejanja Merzdovnikove, ki je storila največ, kar lahko posameznik stori za sočloveka - rešila življenje, hkrati pa izpostavila svoje lastno, za kar ni dovolj le hrabrost, potrebna je tudi plemenitost.

Posnetek Maja Nabernik

Že trinajst let zapored se likovniki Koroške in gornje Dravske doline srečajo, predstavijo svoja dela in se pogovorijo v prostorih gostišča Maček v Radljah.

Posnetek Kristl Valtl

Kar devetnajst jih je letos prineslo svoja najnovejša dela. Razstave so z leti že pridobile veljavnost in sloves nečesa zanimivega, tako za likovnike same, še bolj pa za ljudi, ki jim je razstava na dosegu oči. Tokrat so na ogledu dela mnogih domačinov, med njimi so Vida Slivnik - Belantič, Stojan Brezočnik, Alojz Erjavc, Miro Hajnc, Peter Hergold, Dušan Horvat, Nadja, Nina in Štefan Kresnik, Beno Kumprej, David Leitinger, Zoran Ogrinc, Maja Osrajnik, Luka Popič, Branko Repnik, Peter Šol, Milan Unkovič, Vojko Urisk in Oto Vogrin.

Dijak drugega letnika srednje poslovne šole v Slovenj Gradcu Jure Srebrovič iz Bukovske vasi pri Dravogradu je slep od rojstva. Prenosni računalnik in Braillova vrstica so njegove druge oči. Vendar mu zgolj ta oprema ne omogoča nemotene sodelovanja pri pouku matematike, zato se je lani jeseni s prošnjo obrnil na slovenjgraški Lions Club, ki je prisluhnil njegovi stiski in mu nedavno podaril t.i. fakultetni kalkulator za slepe in slabovidne. Navkljub slepoti je Jure lani dosegel prav dober uspeh, pa tudi letos mu šola ne povzroča večjih težav.

Posnetek: -dj

Radeljski "OLDTIMER" klub, ali povsem prav "Športno društvo ljubiteljev starih motornih vozil Oldtimer Radlje", je ob letošnjem letnem zboru imelo še dva lepa jubileja. Mineva namreč petnajst let, ko so v Radljah ustanovili Društvo ljubiteljev starodobnih motornih vozil in tudi že pet let od povsem resnega društvenega pristopa za širše regijsko območje. Društvo je znano predvsem po vsakoletnem reiliju, ko se nemara marsikdo sprašuje, od kot takšna kolona stare in zanimive motorizacije na naših koroških cestah. Pa sploh ne gre zgolj za pašo za oči temveč predvsem za ohranitev tovrstne tehnične kulture na širšem območju.

Posnetek Kristl Valtl

Tradicionalni, 22. smučarski tek "Po poteh XIV. divizije", je v Kotlje pod Uršljo goro v čudoviti sončni nedelji privabil okrog šestdeset tekmovalcev. Zbrane je pozdravil predsednik borčevske organizacije Mežiške doline in član glavnega odbora ZZB Boris Florjančič. Smučarski tek so tekli mladi do petnajstih let v dolžini 4 kilometrov, ter starejši tekmovalci dolžino 8 kilometrov. Prireditve v spomin prihoda XIV. divizije na Štajersko in Koroško v začetku leta 1944 je pripravil organizacijski odbor pri Zvezi športnih društev Ravne na Koroškem, ki ga vodi mag. Jože Žunec, smučine pa nekdanji olimpijec, domačin Štefan Robač.

Posnetek Samo Šavc

NATO, DA ALI NE?

Slovenci smo pred izredno pomembno odločitvijo, pred nami sta Evropska unija in zveza Nato. Javnomenjske raziskave so pokazale, da smo za vstop v Evropsko unijo, čeprav že sedaj vemo, da se nam tam ne bosta cedila le med in mleko. Kako pa je z vstopom v zvezo Nato prav v času ameriškega rožljanja z orožjem in pritisku proti Iranu. 23. marca bomo na referendumu odločali ali bomo vstopili v zvezo Nato ali ne, med nami pa so v pogledu na to velike razlike. O tem, kaj menijo o vstopu v Nato, smo povprašali tudi naše naključno izbrane anketirance.

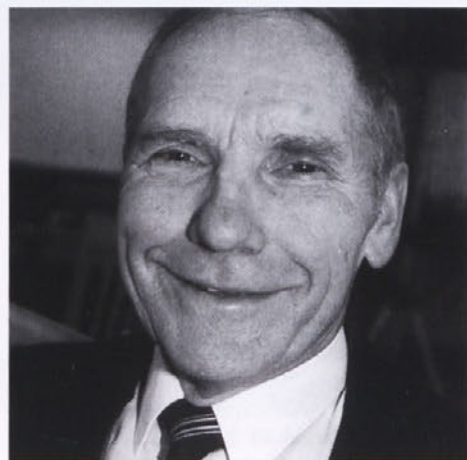
MARJAN ŠTAMULAK, Šmartno pri Slovenj Gradcu:

"Sem proti vstopu v zvezo Nato. Mislim, da je Slovenija premajhna država za Nato in ga ne potrebujemo. Bolj Nato potrebuje nas. Vsekakor pa mislim, da previdnost ni odveč in da v nobenem primeru z vstopom ne smemo izgubljati časa. Po drugi strani pa mislim, da bomo morali za to prispevati velika finančna sredstva."

IVICA MURATOVIČ, Slovenj Gradec:

"Če bomo že vstopili v to zvezo Nato, moramo od tega tudi kaj imeli, predvsem varnost. Že sedaj pa vem, da nas bo članstvo tudi veliko stalo, ko bomo morali vse to plačevati. Lahko rečem, da nisem niti za niti proti."

FRANC VREŠ, Črneče pri Dravogradu:

"Osebnost sem za vstop v Nato. Čeprav smo majhni, bomo s tem postali večji. Ker živimo na zelo občutljivem geografskem področju, je prav, da nas v primeru kakršnegakoli napada nekdo varuje. Če bomo vstopili v Nato, mislim, da bomo kot majhna država le nekaj pridobili."

STANISLAVA JEHART, Slovenj Gradec:

"Glede na stanje, ki vlada v svetu in rožljanje z orožjem menim, da je nujno potrebno, da vstopimo v Nato, ker se bomo le tako kot majhna država počutili varnejši. Nikoli ne veš, kdaj nas lahko kdo napade, če bomo v zvezi Nato, pa mislim, da nas bodo v tem primeru varovali."

MARKO BRLEK, Brda:

"Veliko zasledujem dogodke, ki se danes dogajajo v svetu in tudi o vstopu v Nato se zadnje čase veliko govori. Kot mlad državljan, ki imam pred seboj še dolgo življenjsko pot, mislim, da bo glede vstopa Slovenije v Nato najboljši pokazatelj referendum, na katerem bomo vsi državljani povedali, ali smo za to ali ne. Mislim, da je to najbolj prav."

MARICA PLEVNIK, Mislinja:

"Menim, da Slovenija Nata ne potrebuje. Država naj raje poskrbi za druge zadeve, da bomo lažje živeli, da bodo imeli mladi delo in da se bo spoštovala finančna disciplina na vseh področjih. Ko bomo uredili vse težave znotraj lastne države, pa lahko razmišljamo o tem vsem. Zaradi neurejenosti med drugimi članicami ne bomo uživali ugleda." *F.Jurač*

Muta:

POZORNOST DO KULTURNIKOV

Župan občine Muta je ob letošnjem kulturnem prazniku pripravil sprejem in seveda tudi pogovor z nosilci kulturne dejavnosti v občini. Tako je na srečanje povabil likovnike, godbenike, pisce, kakor tudi druge ljudi, ki pač po občinski meri več kot drugi občani prispevajo k razmeroma bogatemu kulturnemu ustvarjenju in poustvarjanju na območju občine Muta.

Tega kulturnega utripa pa vsekakor ni malo. Spomnimo se samo dolgoletnega predanega dela godbenikov dveh orkestrrov, Kmečke godbe s Pernic in Pihalnega orkestra Muta. Že vsak od teh se razen tradicionalnih budnic, proslav in podobnih "obveznosti god-

benikov", še vsaj dva do trikrat ne leto predstavi vsaj v enem ali celo v več krajih. Temu dodajo opazen delež še posamezne skupine, Glasbena šola in druge oblike glasbenega usposabljanja, ki ga v teh krajih že po tradiciji ne manjka. Letos mineva celo že sto let dokazanega glasbenega ustvarjanja povsem kmečkih predelih občine.

Lani so namenili, takrat sicer kulturniki, posebno pozornost nekdanjim amaterskim igralcem, ki so predvsem v času po drugi vojni poskrbeli za razne oblike, kulturnega dramila, pa če še v tako skromni obliki in izvedbi. Prišli so oni z Jerneja, s Pernic, Gortine in Mute, nekaj celo iz drugih krajev

Slovenije, kamor jih je pač poneslo življenje. Prav poseben pečat dajejo tej občini pisci. Tako so pred nami črtice, pesmi, spomini, vse zapisano v kar nekaj lepih knjigah. Morda je prav ta raznolikost in množičnost takoimenovane ljudske kulture tudi potisnila na površje nekaj priznanih avtorjev s področja likovnih, knjižnih in glasbenih ustvarjalnosti.

Tu so še slovensko odmevna srečanja pritrkovalcev, pričetek je bil na Primožu. Kraj pa se lahko postavlja še z raznotero razstavno dejavnostjo, spomnimo se skrbno zbranih razstav v prostorih občinske hiše, v godbeni sobi, v avli šole, lahko bi zapisali stoletje fotografij, da se preteklost in danes predstavita, da ne naštevamo ravno vsega.

Takšni sprejemi so svojevrstna, za vabljenje prijetna nagrada, pohvala in spodbuda v enem, da ustvarjalec ni prezrt. Po svoje se v tem zrcali tudi skrb za obstoj in rast, saj je večina ustvarjalnih moči na področju kulture v tem okolju, ki je temeljila in še stoji pretežno le na delu ljubiteljskih voditeljih, akterjih in ustvarjalcih te raznotere kulture v občini Muta.

Najbrž so podobni sprejemi tudi kvas za jutri. Posebej izročitev dveh posebnih priznanj Kulturo umetniškega društva za dolgoletno delo, tokrat na področju glasbene dejavnosti, ki sta ju prejela Miha Lorenci in Ernest Brezovnik, sta lepa pozornost, ki je prišla v prave roke.

k. Valtl

Zgledno sodelovanje:

Obisk delegacije Dravograda v Labotu

V začetku februarja je delegacija občine Dravograd v zasedbi županja **Marijane Cigala** in podžupana **Alfonza Naberžnika** obiskala avstrijsko občino Labod. Prvo srečanje v tem mandatu je potekalo v prijaznem in prijateljskem vzdušju, ki je potrdilo obojestranske želje po še izboljššanem sodelovanju. Razgovori so pokazali več možnih oblik sodelovanja, ki jih bo treba še podrobneje definirati. Konkretno pa je dogovorjeno, da bo 30. maja 2003, ko se bo odprla kolesarska pot od Innichena do Maribora, pod motom "Kultura ob reki", v Labodu odprt info paviljon. Pri dokončnem oblikovanju predstavitve na panojih paviljona se bo lahko vključila tudi občina Dravograd, ki ima zaključeno kolesarsko pot do Trbonj. Zato kaže, da se občina Dravograd ustrezno pripravi na vključitev v ta projekt. Na otvoritev paviljona in kolesarske poti bodo vabljeni tudi predstavniki

občine Dravograd.

V tem kontekstu so se labodski sogovorniki zanimali tudi za splavarjenje na Dravi, ki je na slovenski strani že začelo delovati. Županja dr. Cigala jih je povabila, da se spomladi pogloblje seznanijo s potekom splavarjenja po Dravi.

S strani labodskega župana je bila izražena želja, da bi prišlo do srečanja dveh osnovnošolskih razredov, ki naj bi potekalo v smislu razvedrilnega športnega srečanja. Inicijativo je pozdravila tudi dravograjska županja, ki bo s svoje strani poskrbela, da se bodo direktorji šol o srečanju dogovorili. Labodska občina je z zadovoljstvom sprejela ponudbo dravograjske županje, da z ustreznimi plakati obveščamo občinstvo Laboda o pomembnejših kulturnih prireditvah v Dravogradu, ki so lahko zanimive tudi za občane Laboda. Predvsem gre za prireditvi "Zlata jesen" in slikarsko razstavo "EX

tempore". Obe prireditvi sta takšni, da jezikovna bariera ne more biti ovira.

Podžupan Laboda Letschnig je nagovoril možnosti sodelovanja v nogometu. Predvsem je imel v mislih nogometno šolo v Dravogradu, kamor bi Labodčani radi vključili svoj podmladek.

Na željo županje so labodski sogovorniki na hitro organizirali še ogled privatne klavnice, ki deluje kot območna za več naselij. Izredno dobro tehnično opremljena klavnica (kapaciteta sicer ni v celoti izkoriščena, vendar sedanjí obseg zakola, predvsem svinj, zagotavlja uspešno poslovanje), ki deluje od leta 1995 in je v celoti usklajena s standardi EU, lahko služi kot model za potrebe občine Dravograd. Klavnica je naredila vtis predvsem po tehnološki urejenosti, vključno z obravnavo odpadkov, higienskih standardih in vzornem redu v vseh prostorih.

A-N

NOVO GOSTIŠČE NA LETALIŠČU

Podjetje Aerodrom Slovenj Gradec d.o.o. je odprlo vrata novega gostišča na letališču v Slovenj Gradcu

Sodoben objekt na letališču

Trak so prerezali Damjan Cehner, Matjaž Zanoškar in Zmago Jetinčič

Posnetek Foto Metoda

Podjetje Aerodrom Slovenj Gradec d.o.o. je leta 2001 z ustanovitvenim kapitalom 5.000.000,00 SIT ustanovilo šest investitorjev (PREVENT D.D., EURO CITY D.O.O., KOROŠKI HOLDING D.O.O., CEHNER DAMIJAN, KONIK D.O.O. in UNIHOP D.O.O.) z jasnim namenom: ponovno oživiti letališče v Slovenj Gradcu in mu povrniti sloves turističnega središča koroške regije, ki ga je to letališče že imelo pred tridesetimi leti. Lastniki so se po končanih pogajanjih s Koroškim aeroklubom Slovenj Gradec ter odkupu letališča in motorno letalske flote v maju 2002 obvezali, da bodo investicijo v restavracijo in dodatni hangar na letališču dokončali do konca leta 2002, kar jim je tudi uspelo.

Po odkupu stare restavracije in avtokampa, ki sta bila v zasebni lasti, so se junija 2002 odločili, da restavracije zaradi slabega stanja objekta ne bi bilo smiselno obnavljati, zato so jo porušili in na istem mestu zgradili novo, moderno Gostišče Aerodrom.

Gostišče ima na 2.100 m² površine, 11 sob in en apartma, s skupaj 26 ležišči. Vse sobe so opremljene z najsodobnejšo elektronsko opremo, primerno tudi za poslovneže. Restavracija v zgornji etaži ima 180 sedežev, medtem ko imata restavracija in "pilotski pub" v spodnji etaži kapaciteto 220 sedežev, tako lahko gostišče skupaj spréjme 400 ljudi.

Septembra 2002 se je pričela tudi gradnja novega hangarja s površino 1.250 m² ter parkirne ploščadi. Obe investiciji sta bili v glavnem zaključeni že decembra 2002.

V času od ustanovitve v letu 2001 so bile do danes izvedene tri dokapitalizacije, zadnja decembra 2002. Tako znaša osnovni kapital družbe Aerodrom Slovenj Gradec d.o.o. 460 milijonov SIT. Investicija v novi hangar na letališču je znašala okoli 70 milijonov, investicija v gostišče pa več kot 700 milijonov tolarjev. Trenutno je v podjetju zaposlenih dvajset ljudi, od tega sedem-najst v gostinstvu.

S temi investicijami pa razvojni načrti podjetja Aerodrom Slovenj Gradec d.o.o. še niso zaključeni. To so, kot pravijo, le prvi koraki, s katerimi so postavljeni temelji in s tem izpolnjeni pogoji za ponovno vračanje turistov na letališče.

V letu 2003 nameravajo adaptirati stari hangar, obnoviti črpališče za gorivo, postaviti varnostno ograjo, urediti pogoje in zagotoviti prostor za delovanje dodatnih športnih dejavnosti na in ob letališču, kot so konjeništvu, kinologija, tenis, motokros in druge.

Pred uradnim odprtjem novega gostišča je direktor Damijan Cehner navdušil prisotne s serijo akrobatskih prvin, ki jih je nad letališčem izvedel z letalom Galeb. V otvoritvenem programu so sodelovali Rebeka Dremelj in kvartet pihalcev, v restavraciji je goste zabaval ansambel Mangoo, v klubskih prostorih pa trio Moj dom. -vik

Sonček gradi bivalno skupnost za mlade invalide v Dravogradu

Na Mariborski cesti v Dravogradu Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije Sonček gradi novo bivalno skupnost za 12 mladih koroških invalidov s cerebralno paralizo. Takšna oblika bivanja bo invalidni mladini omogočala večjo kakovost življenja, kot jo imajo v različnih zavodih, v katerih živijo tisti, ki niso doma.

Večji del stanovanjske hiše, ki je prva takšna v Sloveniji, saj v Ljubljani, Mariboru in Štorah pri Celju invalidi bivajo v prilagojenih stanovanjih, bo vseljiv julija letos, za bivanje v njej pa se že zanima pet interesentov.

Montažna hiša, ki bo zgrajena brez arhitektonskih ovir, obsega 400 kvadratnih

metrov, v njej pa bodo urejene štiri enoposteljne in štiri dvoposteljne sobe in jedilnica z dnevno sobo.

Sončno parcelo ob reki Dravi v velikosti 1200 kvadratnih metrov je Sončku po

bistveno nižji ceni prodala občina Dravograd. Njeno podporo dejavnosti in investiciji v zvezi ocenjujejo na dva milijona tolarjev.

Koroško društvo za cerebralno paralizo v kratkem načrtuje ponovitev humanitarne akcije zbiranja sredstev za to bivalno skupnost, kajti ureditev mansardnih stanovanj, zunanje okolice in nabava osebne dvigala so v finančni konstrukciji še odprti. Zato imajo v Zvezi Sonček in Koroškem društvu za cerebralno paralizo željo, da bi se Korošci, posebej koroško gospodarstvo in druge institucije ponovno odzvali na njihovo prošnjo vsaj tako izdatno, kot pred dvema letoma. -dj

PIKOVO

986 m nad morjem

Črnjani radi hodimo v 'svoje' hribe in gore tod okoli. Saj ni treba, da si vzameš veliko časa, že en popoldan je lahko dovolj, da prideš na kak vrh, se naučiješ sonca in lepih razgledov, si spočiješ dušo, si nabereš moči. V naših krajih je veliko prelepih planinskih poti, na njih so urejene planinske postojanke in kočice, zato vsak lahko najde kaj zase.

Vsaka planinska postojanka je nekaj posebnega, ima nekaj, kar druge nimajo, zaradi česar pohodnika potegne prav tja.

Tudi Pikovo je nekaj posebnega. Skoraj ni kočice, od koder ne bi bil večji ali manjši razgled. Na Pikovem pa preseneti prav to; nikamor ne vidiš, a na majhni jasi z enim samim pogledom objameš obilje naravne lepote, v dosegu roke ti je, tesno v objemu dreves. Le kakih deset korakov preden po gozdni cesti prideš nanjo, zagledaš majceno, staro, lepo obnovljeno, slikovito pobeljeno cerkvico sv. Helene, zavetnice rudnikov. Zgrajena je v gotškem slogu in posvečena leta 1477, leta 1986 pa lepo obnovljena.

Potem ti pogled pritegne mogočna, spoštljivo stara lipa, ki v poletnih mesecih daje senco razgretim popotnikom. Tik ob njej je planinska postojanka Pikovo, pred njo klopi za martinčkanje, kadar sijje sonce. Poleti je povsod polno rož in bujno zelenje drevja, grmovja in gozdnega rastja objema to podobo.

Ob cerkvici je oglasna tabla, kjer je zapis o njenem nastanku in delovanju.

Če stopiš v cerkvico, je na steni nasproti vhodnih vrat 126 let stara podoba svete Helene. Naslikana je bila v zahvalo svetnici za njena dobra dela, ki so se zgodila v letih 1740, 1860, 1862. Velikost slike je 75 cm x 55 cm. Sredi slike je po vsej višini sveta Helena, desno in levo od nje sta po dve sliki. Štiri slike delujejo samostojno. Tri ponazarjajo čudeže, zadnja slika pa je žobluba od ane ženske. Pod vsako sliko je kratko besedilo, ki pojasnjuje podobe. Zapisano je v narečju, ki so ga tod govorili okoli leta 1876, kot priča letnica na koncu besedila. Mimo cerkve se lahko napotiš proti Heleni,

v Mitnek, na Peco... Za cerkvijo je nekaj minut hoje po gozdni poti do nekdanje kmetije Piko. Mogočna poslopja so zdaj v razvalinah, pod njimi pa - kot nastavljeni soncu - prostrani, travniki v zavetju gozdov, spomladi rumeno žareči od cvetočih pogačic, jeseni lepo pokošeni, pozimi pokriti s svetlikajočo se snežno belino. Očitno že dolgo nihče ne živi tu. Debeli kamniti zidovi in velikost poslopj pa pričajo, da je nekoč tu morala biti mogočna kmetija. Nekega večera, leta 1883 jo je v gostilni v Črni zapravil njen gospodar in v nekaj dneh je prešla v last rudnika. To veliko stavbo so preuredili v stanovanja, v katerih je še več desetletij živelo več rudarskih družin.

Kmetije že dolgo ni več - ostalo pa je ime: Pikovo.

Po poti mimo kočice prideš na greben, od koder imaš prelep razgled. Če nadaljuješ sprehod po krožni poti, se ti razgled širi še po okoliških gorah in po gozdni poti se lahko spet vrneš h koči.

V koči na Pikovem vas prijazno sprejmeta oskrbnika, **Ivan in Franja Mlinar**. Sta Mežičana, a od marca 2001 stalno živita prav tu. Vidi se jima, da sta žta prava, vsakega gosta se razveselita, prijetno postrežeta, se še kaj pogovorita. Ivan pove: "Že dolgo sem si želel, da bi bil nekje oskrbnik kake kočice, pa ni bilo priložnosti. Na začetku leta 2000 pa sva se z ženo prijavila na razpis Planinskega društva Mežica za Pikovo. Bila sva izbrana in takoj sva se preselila sem gor. Uživam v naravi. Tu je res lepo, mir je in družbo imava, ko prihajajo gostje."

In Franja doda:

"Kaj je lepšega, kot da te zjutraj zbudi ptičje petje, vstaneš in gledaš sončni vzhod! Res je lepo tu gor. Ostala bova, kakor dolgo bova mogla, dokler bova dovolj zdrava."

Kaj pa gostje?

"Gostje so domačini, veliko pa jih pride tudi od drugod. Naša kočica ena izmed 31 planinskih domov in koč, ki je vključena v Koroško planinsko pot, sem prihajajo gorski kolesarji, veliko je nedeljskih izletnikov, nikoli nama ni dolgčas," pripoveduje Ivan in doda:

"V dobrih dveh letih, odkar sva tu, ni bilo niti enega incidenta - po domače: niti enkrat se pri nas niso stepili!"

Ko sta si omislila srečanje harmonikarjev in v Črni postavila pano, se je zbralo obiskovalcev daleč čez njihove zmogljivosti in prav nerodno jima je bilo, ker na tak obisk nista bila pripravljena. Tudi če bi vedela, ne bi bilo dosti drugače, ker je bilo ljudi preveč za tak prostor.

Tudi pozimi bosta imela vsak dan odprto. "Koča bo vsak dan prijetno ogrevana, nihče ne bo šel od nas lačen, tudi zeblo ga ne bo, vsak dan bo topla krušna peč," pravi Franja.

In kaj ponujata iz svoje kuhinje? Vsak dan ponujajo tri do štiri tople jedi: pasulj, ričet, srnjakov golaž, gobova juha z ajdovimi žganci, enolončnice,... Ob vikendih spečejo sirov zavitek, postržejo s sirovimi štruklji, pozimi bodo imeli tudi specialitete iz krušne peči, z rejcem drobnice se dogovarjajo za jagnjetino in še kaj zanimivega se bo našlo. Naj še dodamo, da so cene hrane in pijače zmerne, prav nič žplaninske. Vabijo tudi zaključene družbe, ki jim po predhodnem dogovoru postrežejo po želji. Za oddaljene planince lahko še povemo, da jih lahko kakih osem do deset pri njih tudi prespi.

Ivan in Franja še povesta, da sta se dobro ujela tudi s sosedi. Soseđa spoznaš v nesreči, pravi slovenski pregovor in lani se je izkazal tudi pri njih. Pozimi jima je zamrznila voda in pred pomladjo se je ni dalo odtajati. Morala bi kočico zapreti čez zimo, saj brez vode ne moreš nič, pa so jima pomagali sosede in gasilci in ju vso dolgo zimo oskrbovali z vodo. Letos so - planinsko društvo Mežica - povsem obnovili vodovod, tako da zdaj ni skrbi, da bi se to ponovilo.

Zdaj pa, drage bralke in bralci, preostane le še povabiti, da - ne le poleti, ampak tudi pozimi - obiščete Pikovo, Ivan in Franja bosta vsakega vesela.

Ko je Pikovo odeto v snežno odejo in obsijano s soncem, je podobno zimski pravljici... Oglejte si jo kdaj!

Marta Repanšek

Nova knjiga iz koroških logov

Prejšnji mesec so v Radljah ob Dravi predstavili novo knjigo založbe Voranc: "**REMŠNIK, zgodovina, geologija, minerali**", delo priznanih mineralologov Zmaga Žorža iz Radelj in Bernda Moserja iz Gradca. V knjigi najdejo ljubitelji kamnin fotografije in opise redkih mineralov iz opuščene rova remšniškega rudnika, predvsem domačini pa so veseli tudi opisa zgodovine kraja in geoloških značilnosti Remšnika.

Knjigo lahko naročite in kupite pri založbi Voranc, Ob Suhi 22, Ravne na Koroškem, tel. 041 751 424.

KOROŠKI OBRAZI

Matevž ŠUMAH

Malce začudeno me je pogledal skozi očala, ko sem se oglasil pri njem doma. Nekaj bi napisal o njem kot slikarju, sem mu razodel namen mojega obiska. Malo je pomišljal, nato pokimal in me povabil v svoj dom, kjer sva se namestila kar v kuhinji, da ne bi motila žene, ki je spremljala potek smučarskega tekmovanja po TV. Midva pa sva se z beseda in spomini preselila v njegova otroška leta v Belšak nad Pliberkom, kjer je ogledal luč sveta.

Šolski prag je prestopil v takratni šoli na Prevaljah, kjer je učitelj v drugem razredu opazil njegovo nadarjenost za risanje, saj so njegove risbe močno odstopale od risb ostalih učencev. Po šoli je bilo zatišje v iskanje svojega prepoznavnega slikarskega navdih in motivacije. Razcvet njegovega slikarstva pa se je začel leta 1972 v okviru kluba slikarjev železarjev, katerega je vodil žal že pokojni Franc Boštjan.

V letu 1977 so se preimenovali v Društvo koroških likovnikov, v katerega so se včlanili likovniki koroške regije. Poskušal se je v mnogih tehnikah risanja in slednjič ostal pri risanju s kreda. Kot slikar se moraš živeti v okolico kraja in pokrajine, v kateri ustvarjaš svoja likovna dela, najbolj pa mu gredo slikanja arhitekture koroških domačij in sakralnih objektov širom Mežiške doline.

Sodeloval je na slikarski akademiji EX-Tempora, kjer je ustvarjal svoje motive v Seliščih pri sv. Jurija ob Ščavnici na Ptuj, med umetnostnimi kovači v Kropi in na Ravneh, kakor tudi v in tempori v prostoru in izven. Nadaljnje sodelovanje pri EX-Tempori pa ga je zaneslo v Doberno, Rogaško Slatino in dvakrat v bližnji Dravograd.

Svoja dela je razstavljal na številnih razstavah po raznih krajih slovenske dežele, saj sta od vseh upodobitev najbolj uspešni sliki Grmove domačije na Strojni in muzejska črna kuhinja v Libeliškem župnišču, kateri je podaril tudi domu starostnikom v

Matevž Šumah s slikama Grmove domačije na Strojni in z muzejsko črno kuhinjo v libeliškem župnišču. Z njim je slikar Ludvik Lichteneger.

Črnečah in domu starejših na Fari pri Prevaljah.

Zelo rad se spominja teh slikarskih kolonij in razstav, ki so se selile po krajih Slovenskih železarn, saj je tod doživel marsikaj lepega.

V letu 2002 se je včlanil v novoustanovljeno Likovno sekcijo Društva upokojencev Ravne, ki šteje 11 članov in aktivno ustvarjajo pod vodstvom predsednika Štefana Bobeka. V tem domu razstavljajo svoja dela po ključu vsak po mesec dni, razstavljajo pa tudi v domovih upokojencev Mežiške doline.

Težko delo v kovačnici naše fabrike je zahtevalo celega človeka, ni se ustrašil nobenega dela in ga opravil vestno, brez nerganja.

"Pač nisem več tak, kot sem bil nekoč, zdrav in močan, da bi gore premikal," je pojamral in dodal:

"Bronhitis me daje, paše kaj drugega vmes.

Saj ni čudno, 36 let sem pustil v kovačnici železarne in se upokojil z malo benefikacije kot drugi kovač."

Sicer pa tudi doma ne sedi križem rok, naslika kakšen motiv za kakšnega znanca ali prijatelja. Marsikaj zna narediti iz lesenih odpadkov, ki jih drugi zmečejo stran, pa je iz lesenih letvic naredil ličen kozolec. Vanj je vgradil uro in ga opremil z vzganimi logotipi koroške pokrajine. Da kaj prišpara, si okvirje za svoje slike naredi sam, saj znajo biti kupljeni zelo dragi.

Po ogledu fotografij njegovih stvaritev v zajetnem albumu mi pokaže tudi veliko sliko nekdanje prevaljske železarne, ki jo je upodobil z zelo stare razglednice in prikazuje prevaljsko železarno, gledano z naselja na Fari, v ozadju pa številne hale. Med njimi se iz izpuhane pare dvigujejo visoki dimniki. Še bi kramljala o tem in onem, pa se je zunaj že naredil večer in najavljen je bil obisk.

Karlo Krevh

Ustanovljen regionalni svet za zdravje, okolje in razvoj Koroške

Predstavniki gospodarskih družb, zdravstvenih ustanov, regionalnih institucij in območne gospodarske zbornice za Koroško so v Dravogradu ustanovili regionalni svet za zdravje, okolje in razvoj Koroške, z namenom najti odgovore na odprta vprašanja absentizma v koroški regiji. Rezultati analize bolniškega staleža v izbranih koroških podjetjih namreč kažejo, da imamo v regiji visok odstotek bolniškega staleža. Samo v letu 2001 smo

zaradi bolniškega dopusta izgubili 426.579 delovnih dni, kar pomeni, da je bilo na Koroškem vsak dan v povprečju zaradi bolezni in poškodb odsotnih 1.170 delavcev. Bolj kot sama odsotnost z dela pa je problematično trajanje bolniškega staža, ki se daljša.

Korošci so najpogosteje na bolniškem dopustu zaradi bolezni mišično-kostnega sistema, obtočil in poškodb izven dela. Precejšnje razlike pa so med posameznimi skupinami

koroških podjetij glede na moško in žensko populacijo. Denimo v Preventu in nekaterih drugih koroških podjetjih, ki zaposlujejo pretežno žensko delovno silo, je odsotnost z dela zaradi nege pri ženskah manjša kot v drugih slovenskih regijah.

Predsednik regionalnega sveta za zdravje, okolje in razvoj Koroške, ki bo štel 16 članov, je postal Evgen Janet, dr. med., z Zavoda za zdravstveno varstvo Ravne na Koroškem. -dj

MUZEJ RAVNE V NOVIH PROSTORIH

Sredi decembra 2002 se je Muzej Ravne iz gradu, kjer domuje tudi Koroška, osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika, preselil v prostore Železarne Ravne. Delovno želijo proslaviti letošnjo 110. obletnico rojstva pisatelja Prežihovega Voranca. Letos pa bo muzej praznoval tudi svoj 50. rojstni dan.

Ker so se preselili, ne bo nič več tako, kot je bilo. Direktorica ravenskega muzeja, **mag. Karla Oder**, je povedala, da je razlog preselitve predvsem obnova knjižnice, gradu:

"Treba je dati prostor, da lahko prostore obnovijo. Spremembe so zelo velike. Pridobili smo večje površine, vendar so se ob tem pokazale tudi neprijetnosti. Poleg tega, da so uprava in delovni prostori zdaj znotraj ograje Železarne Ravne, se kažejo spremembe tudi na lokaciji gradu, kjer

ima muzej še zmeraj stalne zbirke. Nekatere smo zaradi obnove knjižnice morali tudi prestaviti. V stalnih zbirkah zdaj nimamo vode. Z občino iščemo možnost rešitve, vendar so, ker ni vode in sanitarij, stalne zbirke trenutno zaprte. Razstava 'Likovna dediščina cerkva Mežiške doline' pa odhaja na Prevalje."

Ravenski muzej trenutno živi na treh mestih: na lokaciji Železarne Ravne bodo ustvarjali muzej železarstva, tu sta tudi uprava in delovni prostori,

na gradu so še zmeraj stalne zbirke, tretja lokacija, dislocirana enota, je Prežihova bajta. Muzej skrbi tudi za objekte na prostem ob ravenskem gradu in zbirko forma viva, ki je razdrobljena po Mežiški dolini.

Prenoviti nameravajo stalne zbirke na gradu in urediti celotno novo muzejsko območje. Največji poudarek namenjajo pripravi stalne postavitev 'Železarstvo na Koroškem'.

"Zdaj smo v neposredni bližini 'štauharije', nekdanjega delovnega obrata, ki je namenjen predstavitvi delovnega procesa skozi zgodovino železarstva."

Najprej bodo predstavili rezultate septembrske delavnice, ki je potekala v okviru projekta 'Evropska kulturna dediščina' na temo 'opuščeno industrijsko območje - razvojni poten-

cial mesta' in v katero so se vključili z vsebinami železarske dediščine. Muzej pripravlja tudi vsebinsko razstavo o pečeh, ki so jih uporabljali v fužinah na Koroškem.

Letos bo minilo 110 let od rojstva pisatelja Prežihovega Voranca.

"V muzeju smo si že zastavili načrt, da bi to obletnico proslavili. Želimo natisniti besedila, ki smo jih pripravili v preteklih letih in zaradi denarnih ovir niso prišla v javnost. K sodelovanju želimo pritegniti krajevno skupnost in kulturno društvo iz Kotelj ter šole in druga društva, ki so povezana s Prežihom. Predstavili bomo tudi Vorančeve brate, ki so tudi bili zelo ustvarjalni," je povedala mag. Karla Oder.

Na starem mestu, v gradu na Ravnah na Koroškem, je muzej do nedavnega dajal priložnost domači likovni dejavnosti.

"Vzpostavili smo galerijsko dejavnost in si pridobili obiskovalce ter vse več avtorjev, ki so želeli razstavljati v Likovnem salonu."

V zadnjih letih so bile odmevne muzejske razstave: 'Žob 750-letnici Guštanja, prve pisne omembe mesta Ravne', '20 let Prežihove bajte, spominskega muzeja Prežihovega Voranca', 'Gospodarstvo in tehniška dediščina Koroške'. V zadnji razstavi 'Likovna dediščina cerkva Mežiške doline' je avtorica Simona Javornik opozorila na domačo dediščino, ki si zasluži večjo pozornost, kot ji je bila doslej namenjena.

Ravenski muzej je ob tem opravil še nekaj projektov.

"Muzejske razstave so bile takšne narave, da bi si zaslužile stalno muzejsko postavitev. Vendar je treba najti prostor za njih," zaključuje Karla Oder.

Ajda Prislan

Avtohiša Kolmanič:

Paleti vozil dodali novo barvo

Avtohiša Kolmanič & Co. d.o.o. je bila ustanovljena konec leta 1993, letos praznuje deset let obstoja. Že od vsega začetka so se ukvarjali s prodajo in servisiranjem vozil kot uradni in pooblaščen uvoznik za znamko Opel. So del poslovnega sistema **Flamin Holding**, ki v nekaterih slovenskih mestih prodaja še druge avtomobilske znamke.

Že od začetka se trudijo, da svoje poslovanje uspešno gradijo na dobrih osnovah. Poleg stalnega širjenja prodajnega in servisnega programa so tudi veliko vlagali v

usposabljanje zaposlenih. S svojim delovanjem so obrnjeni k strankam in stalno krepijo prav ta del poslovanja, s ciljem, da imajo dovolj kakovostno usposobljenih mehanikov, ki se lahko odzovejo na sodobne zahteve v avtomobilski industriji. Njihovo vodilo je bilo in ostaja v še večjem poudarku na kakovosti servisnih storitev in zadovoljstvu strank.

V jubilejnem letu so pridobili še blagovno znamko Daewoo. Tudi za to znamko so postali edini pooblaščen uvoznik, prodajalec in serviser na širšem mariborskem področju.

S prodajo vozil Daewoo so pričeli v začetku februarja 2003. V servisni delavnici že sprejemajo vozila te znamke, odprli so prodajni salon. Na dnevih odprtih vrat so predstavili novo vozilo Daewoo Kalos.

Druge zanimivosti si lahko ogledate na njihovih internetnih straneh, na naslovu

www.avtohis-kolmanic.si/daewoo/. Prodajni salon je na Zolajevi 15 v Mariboru, to je "na koncu Ptujске - desno".

-vik

LUČKE za NAŠE LJUBČKE!

V Vzajemni zdravstveni zavarovalnici pravi-
jo, da se zavedajo, kako pomembno je, da
imajo tisti, ki skrbijo za zdravje naših
novorojenčkov, vselej pri roki prav to, kar
naši najmlajši v kritičnih trenutkih najbolj
potrebujejo. Da bodo takšni trenutki res
samo trenutki, so v okviru donatorske akci-

je, ki so jo poimenovali "Lučke za naše
ljubčke", vsem slovenskim porodničnicam
podarili štirinajst sodobnih fototerapijskih
luči za zdravljenje zlatenice.

V začetku februarja je bila slovesna
podelitev luči tudi v knjižnici na otroškem
oddelku Splošne bolnišnice Slovenj Gradec,

kjer je v imenu Vzajemne fototerapijsko luč
direktorju **Vladimirju Toplerju** predal **Gorazd
Dretnik**, direktor Vzajemne d.v.z. PE Ravne
na Koroškem.

Zadovoljni in veseli so bili vsi, zdravniki,
sestre in otroci.

-vik

PODARI OBJEM

Konec novembra nas je mentorica šolskega
radia obvestila o humanitarni akciji **DPM
Slovenije PODARI OBJEM**. Preko trgovin
Baby center naj bi stekla akcija zbiranja
igrač za otroke iz socialno šibkih družin.
Odločili smo se sodelovati. Človeku je
vedno toplo pri srcu, če stori kaj dobrega, in
nam se je zdelo, da bi lahko pomagali

osrečiti veliko otrok. V sodelovanju z učenci
in učenkami naše šole nam je to tudi uspe-
lo.

Za začetek smo po vseh učilnicah naše
šole izobesili plakate s točnimi informacija-
mi o poteku in namenu akcije ter vse pred-
stavili še na šolskem radiu. Že pri prvem
zbiranju je bilo število zbranih igračk pre-
senetljivo. Ko smo želeli akcijo zaključiti, so
še vedno prihajali posamezniki in skupine,
ki bi še darovali, in tako smo akcijo
zaključili šele tik pred novoletnimi prazniki.
82 učencev in učenk OŠ Prežihovega
Voranca Ravne na Koroškem je darovalo
1002 igrači.

Tako lepega odziva in toliko lepih igrač
(največ plišastih) tudi nihče od organizator-
jev ni pričakoval, zato so se odločili, da
bodo razširili seznam obdarovancev; tako
so naše igrače našle pot do rejniških
družin.

DPM Slovenije je po akciji vsem, ki so
darovali igrače, poslalo zahvale, mi pa smo
od darežljivežev želeli vedeti, zakaj in čemu
so se odpovedali svojim igračam. 70 % jih
je odgovorilo, da so darovali, ker so jim bile
igračke v napoto, saj so jih prerasli. Bili pa
so veseli, da jih ni bilo treba zavreči in da
bodo nekemu koristile še naprej. 30 %
otrok pa je darovalo svojo igračko, ker so
želeli nekoga osrečiti. Vsi vprašani so bili
ponosni, da so lahko sodelovali v akciji, mi
pa smo veseli za vse otroke, ki so darovali,
in za tiste, ki so darila prejeli.

Včasih je potrebno le malo dobre volje, da
se počutiš dobro v svoji koži.

*Sanja Pipuš in Tea Horvat
z mentorico šolskega radia Bojano
Verdinek
OŠ Prežihovega Voranca Ravne na
Koroškem*

Živahno na Legnu

Legenčani si želijo prenove cest, popestrili
bodo kulturno in turistično dejavnost, začeli
z Bernekerjevimi kulturnimi dnevi v spomin
na domačina, prvega slovenskega moder-
nega kiparja Franca Bernekerja.

Na Legnu pri Slovenj Gradcu bodo letos
namenili največ pozornosti infrastrukturi,
tako je bilo slišati na zadnji seji Primestne
vaške skupnosti Legen. Radi bi zagotovili
asfaltiranje ceste v Brezovi vasi in na spod-
njem delu Krnic, izgradnjo pločnika od
cerkve sv. Jurija do Šmartna pri Slovenj
Gradcu, ureditev nekdanje pešpoti
Brodinšek - Rusl in nove (kulturne)
Bernekerjeve pešpoti, po kateri bi pospešili

kmečki turizem. Popraviti in preplastiti nam-
eravajo tudi cesto Slovenj Gradec - Murko -
Kope, ob njej urediti razsvetlavo in zgraditi
pločnik. Zaradi zimskega in pa tudi letnega
rekreativnega turizma na Pohorju in
evropske kulturne znamenitosti cerkve sv.
Jurij na Legnu pomeni vse večji promet ob
stanju prometnic in pešpoti večkrat tudi
nevarnost.

Podprli bodo pobudo za organizacijo
Bernekerjevih kulturnih dnevov v spomin na
nekdanjega domačina, prvega slovenskega
modernega kiparja Franca Bernekerja, ki se
je rodil pod Malo Kopo na Pohorju.

Prejeli so peticijo proti uničevanju in izseka-

vanju parkovega gozda na robu Legna od
restavracije Bellevue do cerkve sv. Jurija, ki
ima vlogo mestnega parka in za katerega
menijo, da ljudje s posegi vanj kršijo Zakon
o gozdovih.

Zavzemajo se tudi za pridobitev zemljišča
za športno igrišče.

Pogovarjali so se o spremembi volilnih
enot. Ena izmed vročih tem je tudi spre-
memba območja volišča Krnice. Vsi, ki
imajo hišno številko Legen, naj namreč voli-
jo na volišču Legen, ki bo v bodoče v
Gasilskem domu Legen.

A.P.

VESELJE DO SLIKANJA

Pogovor s Srečkom Frühaufom, ki je že kot otrok spoznal, da mu je likovno izražanje pri srcu.

Srečko Frühauf

Srečko Frühauf živi v Dravogradu. Po poklicu je strojni tehnik. V prostem času zelo rad slika. Ima precej dobrih likovnih del, zato smo Dravograjčani nanj še posebej ponosni. Njegovi izdelki so tako dobri in živo prikazani, da težko odmakneš pogled z njih. Gospod Srečko pravi, da je že kot otrok spoznal, da mu je likovno izražanje pri srcu. Kjer koli je videl kakšno likovno delo, ni in ni mogel stran vsaj toliko časa, da se dela

ni nagledal. Precej risbic je prikazal že v vrtcu in osnovni šoli...

Kaj najraje narišete oz. naslikate?

Najraje slikam naravo, vedute, koroško kmečko arhitekturo, tihožitja itd.

Kateri material najpogosteje uporabljate, s čim najraje slikate, rišete?

Sprva sem najraje risal, nato slikal z oljem, akvarelom, sedaj pa me navdušuje slikanje z akrilom.

In kje ste začeli razstavljeni svoja dela?

Zgodba je naslednja. Ko sem delal kot konstruktor v biroju, mi je bilo osnovno orodje svinčnik. Sodelavci so takoj opazili, da imam talent tudi za risbo. Bil pa je še nekdo v biroju, ki je bil včlanjen v društvo likovnikov Koroške na Ravnah. Pregovoril me je, naj se včlanim, kajti s tem bi imel tudi večjo možnost za izobraževanje. To sem tudi storil, bilo je leta 1981. V tem letu pa sem tudi prvič razstavljal v pregledni društveni razstavi na Ravnah.

In kje sedaj razstavljate svoje izdelke?

Svojih del samostojno ne razstavljam, ker mi vzame veliko časa, pa tudi poceni ni. Za seboj imam preko osemdeset skupinskih razstav, domala po vsej Sloveniji in tudi v tujini (v Avstriji, Italiji in Franciji) ter dvanajst samostojnih razstav.

Ali vodite evidenco o številu slik?

Točne evidence nimam, si pa zapišem, komu sem kaj dal, seveda, če ne pozabim.

Imam pa tudi kar nekaj likovnih del, ki jih obdržim zase.

Ali ste na kakšen izdelek posebej ponosni, ste zanj dobili tudi kakšno nagrado?

Priznati moram, da sem. To je delo, za katero sem v lanskem letu (2001) prejel certifikat kakovosti likovnega dela. Podelila mi ga je Zveza likovnih društev Slovenije. Prejel pa sem tudi nekaj odkupnih nagrad.

Zanima me, če se udeležujete tudi kakšnih kolonij, natečajev - ali ste bili že tudi kje v tujini?

Sedaj, ko sem doma, slikam malo več in tudi udeležujem se bolj pogosto likovnih kolonij doma in v tujini. Tam srečuješ sebi podobne ter dobiš še več energije in znanja za ustvarjanje. Tako se nabere kar precej slik.

In s čim se še ukvarjate poleg slikanja?

Kadar ne slikam, sem rad v naravi, veliko hodim v planine, če mi le čas dopušča. V mladosti pa sem veliko igral nogomet in smučal.

In še misel za konec ...

Mladim bi rekel, da skoraj vsak nosi v sebi nekaj talenta. Sam mora spoznati, na katerem področju je to. Če je to veselje do slikanja, kot je bilo pri meni, se mora opogumiti in to poriniti na površje. Tako bo osrečil sebe in ostale, ki jim je ta zvrst kulture blizu.

Tadeja Poderčnik
Mentorica: H. M.

Razgledi: KOROŠKI FUŽINAR

Široko se posveti kulturni dediščini (Majda Kotnik Verčko piše o obnovi ravske osrednje knjižnice, Karla Oder o muzejski dejavnosti v železarni, Sonja Ifko o industrijski arhitekturni dediščini in njenem varovanju, Fedja Košir o tehniški dediščini v Mežiški in Šaleški dolini, Silva Sešel o likovni dediščini cerkva Mežiške doline oz. o razstavi teh).

Beseda je o treh Korošcem znanih ljudeh: Marjan Kolar zapiše spomine na lani umrlega Ignaca Kamenika, Simona Šuler Pandev predstavi razstavo o Ljubi Prenner, Stane Vrtič pa objavi intervju s Kristino Brenkovo - ob desetem romanju Prežihovih Korošcev Čez goro k očetu. (O tem pohodu še posebej piše Maks Večko).

Obsežen je razdelek Šolstvo (o OŠ Ojstrica piše Aleksandra Rožič, o raziskovalnem delu osnovnošolcev Veronika Kotnik, o izpopolnjevanju učiteljev

nekoliko drugače Irena Oder, na predšolske otroke oz. vlogi specialnega pedagoga zanje se nanašajo članki Ane Pori, Olge Gregorc in Milene Verhnnjak).

Tudi ta Fužinar izkazuje svoje stalno zavezništvo ravske godbi (Brane Širnik piše o njeni 100-letnici) in planinstvu (o 90-letnici koč na Uršlji gori piše Franc Verovnik). Drugi so še priložnostni članki (ob 15-letnici Društva diabetikov Mežiške doline piše Bojan Proje, o prvem jubileju Doma starejših na Fari Ivan Penec, o potepanju po Peruju Sebastijan Oblak in o času, ko so poti po Mežiški dolini merili še z dnevi in urami, Franc Gornik).

Če preštejemo, prinaša lanska decembrska številka Koroškega fužinarja 22 člankov na 68 straneh, kar pomeni, da se "naš stari znanec" tudi po proslavljenem abrahamu kar dobro drži.

H. Merkač

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

Spremembe v obveznem zdravstvenem zavarovanju na področju nadomestil

S 1. 1. 2003 stopijo v veljavo določbe zakona spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (ZZVZF; Ur. l. RS št. 60/02; v nadaljevanju: zakon), ki uvajajo nekatere korenite spremembe pri postopku uveljavljanja pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ter nov zakon o delovnih razmerjih (Ur. l. RS, št. 42/02), ki uvaja spremembe pri pravici do nadomestila plače za čas odsotnosti od dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom.

Spremembe v postopkih odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja

Spremembe pri postopku odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja sledijo odločbi Ustavnega sodišča RS, ki zahteva prilagoditev postopka odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja določbam Zakona o splošnem upravnem postopku ter prilagoditev postopkov odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja načelu racionalnosti in hitrosti. S spremembami naj bi izboljšali pravno varstvo zavarovanih oseb v postopkih odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, poenostavili postopke odločanja o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja ter povečali pomen strokovno-medicinskih indikacij pri odločanju o pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Najpomembnejša novost je

ukinjanje zdravniških komisij kot izvedenskih organov Zavoda. To delo po novem opravljajo "imenovani zdravniki" in zdravstvene komisije Zavoda, ki imajo ustrezna pooblastila, da zavarovanim osebam in delodajalcem v splošnem upravnem postopku omogočajo učinkovito varstvo pravic.

Doslej je Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju določal, da je podajanje strokovnih medicinskih mnenj v pristojnosti zdravnika oziroma zdravniških komisij kot izvedenskih organov Zavoda, ki sodelujejo v postopkih uveljavljanja pravic. O samih pravicah iz obveznega zdravstvenega zavarovanja pa je odločala pristojna območna enota Zavoda oziroma direkcija Zavoda. Skladno z zakonom pa bodo po novem na prvi stopnji v postopkih za uveljavitev pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja odločali **imenovani zdravniki**, ki jih imenuje upravni odbor Zavoda. Imenovani zdravnik tako:

- odloča o začasnih nezmožnostih za delo iz bolezenskih razlogov za delo nad 30 dni in v vseh drugih primerih, ko je izplačevalec nadomestila plače obvezno zdravstveno zavarovanje, razen če gre za nego, spremstvo ali izolacijo zavarovane osebe, o kateri odloča njen osebni zdravnik;
- odloča o zahtevi zavarovanca ali delodajalca za presojo ocene izbranega osebnega zdravnika o začasnih nezmožnostih za delo do 30 dni;
- odloča o napotitvi na zdraviliško zdravljenje;
- odloča o upravičenosti zahteve po medicinsko-tehničnem pripomočku pred iztekom trajnostne dobe in o pravici do zahtevnejših medicinsko-tehničnih pripomočkov;
- odloča o upravičenosti zdravljenja v tujini.

O svoji odločitvi imenovani zdravnik izda sklep. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve. Na sklep imenovanega zdravnika se lahko pritoži zavarovana oseba ali delodajalec. Pritožbo obravnava zdravstvena komisija, ki jo imenuje upravni odbor Zavoda, in ki jo sestavljata dva zdravnika in en pravnik. Komisija o svoji odločitvi izda sklep, ki je dokončen. Zoper sklep zdravstvene komisije je možna tožba na Delovnem in socialnem sodišču v Ljubljani.

Višina nadomestila plače in osnova zanjo je opredeljena v 31. členu Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Višina nadomestila znaša 90% osnove ob zadržanosti od dela zaradi bolezni, oziroma 80% osnove od zadržanosti od dela zaradi poškodbe izven dela, nege družinskega člana in spremstva, ki ga odredi zdravnik. Osnova je povprečna plača za nadomestila oziroma povprečna osnova za plačilo prispevkov k koledarskemu letu pred letom, v katerem je nastala začasna zadržanost od dela. Do sedaj je bila osnova in višina nadomestila enaka v primerih začasnih nezmožnosti za delo do 30 dni, kakor tudi nad 30 dni. Skladno z 8. odstavkom 137. člena Zakona o delovnih razmerjih pa je sedaj določeno, da znaša višina nadomestila plače delavca zaradi bolezni oziroma poškodbe izven dela, ki bremeni delodajalca 80% plače delavca v preteklem mesecu za polni čas. To praktično pomeni različno višino in osnovo nadomestila plače v primerih začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni in poškodbe izven dela do 30 dni in nad 30 dni, kakor tudi v primerih opredeljenih v 3. in 4. odstavku 137. člena zakona, torej znotraj 30 dni za začasno nezmožnost za delo.

Pomembno novost uvaja tudi 2. odstavek 169. člena Zakona o delovnih razmerjih, ki določa, da izplačilo nadomestila plače v primeru odsotnosti z dela zaradi **darovanja krvi**, in sicer za dan, ko delavec prostovoljno daruje kri, bremeni obvezno zdravstveno zavarovanje, in sicer v višini 100% osnove za nadomestilo plače. V primeru zadržanosti od dela na dan darovanja krvi zavarovanca ni potrebno napotiti k imenovanemu zdravniku Zavoda, niti izpolniti Potrdila o upravičeni zadržanosti od dela, temveč bodo delodajalci v ta namen Zavodu predložili Potrdilo o darovanju krvi, ki ga izda Zavod RS za transfuzijsko medicino in posebno Potrdilo, iz katerega je razvidna osnova za nadomestilo plače. Delodajalec obe potrdili predloži Zavodu ob vložitvi refundacijskega zahtevka.

Ker Zakon o delovnih razmerjih ureja oziroma velja le za delovna razmerja, ki se sklepajo s pogodbo o zaposlitvi med delavcem in delodajalcem, se določbe 137. in 169. člena Zakona o delovnih razmerjih uporabljajo le zanje. Torej le-te ne veljajo za t.i. samozaposlene, torej za kmete, samostojne podjetnike, samostojne kulturne delavce itd..

Osnovne informacije o pravici do nadomestila plače so zavarovancem dostopne tudi preko avtomatskega telefonskega odzivnika Zavoda na telefonski številki

01/30-77-300,

in sicer v okviru poglavja 5 in 6.

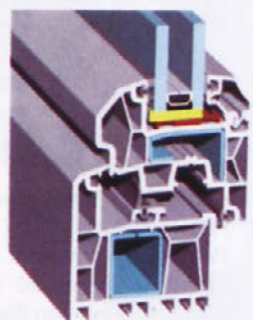
ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

Območna enota
Ravne na Koroškem
dir. Adi Cigler, univ.dipl.prav

Slatin

proizvodnja, prodaja in montaža **ALU** in **PVC** stavbnega pohištva

NOV PROFIL

Možnosti, ki jih ni mogoče spregledati: okna TROCAL - INNONOVA 70 je mogoče delno površinsko zamakniti.

SLATIN d.o.o.
Brdinje 18/a
2390 Ravne na Koroškem

tel.: (02) 82 18 830
fax: (02) 82 18 831

gsm: 041 690 735
gsm: 041 321 252

ENERGIJA V GIBANJU

- Odlične startne sposobnosti
- Daljša življenjska doba
- Minimalno vzdrževanje

TAB

TAB Tovarna Akumulatorskih Baterij, d.d.
Polena 6, 2392 Mežica, <http://www.tab-rm.si>
Tel. 02/8702 320, 8702 300 Fax. 8702 315

Zelt pub
PREVALJE

René bar
RAVNE

VSEM NASIM GOSTJAM IN VSEM PREDSTAVNICAM
NEŽNEJŠEGA SPOLA
ISKRENE ČESTITKE OB PRAZNIKU!

MODA

Piše: Stanka Blatnik

“COTARKA” ALJA

Na datum, obeležen z enicami, so enajstega januarja v Cafe Arcadii letos izbrali že tretjega “Cotarja” oziroma “Cotarko leta 2002”.

Zdaj že tradicionalna nagradna igra trgovine Cote se prične z vsakim prvim oktobrom in traja do zadnjega dne v letu. V igri sodelujejo kupci “cot” z izdanimi računi, kot nagrado pa si izžrebanec prisluži komplet “styling” v sodelovanju s preostalimi sponzorji: oblačila (Cote), pričesko (Frizerstvo IN), make up (Kozmetični salon Simona Horvat) ter modne dodatke v obliki obutve (Obutev Tejči), nakita (zlatarstvo Pečnik) in cvetja (Cvetličarna Narcisa), vse skupaj se strne v modno fotografijo (Studio Ocepek), za povrh pa je predvidena še pizza velikanka Cosa Nostre. Tokratno nagradno igro so podprli še okulist dr. Peter Mlinar, športno društvo Sara, Amon Trade ter KKŠ.

V preteklih letih sta naziv Cotarke leta osvojili Suzana Obreza (2000) in Andreja Podjaveršek (2001), Cotarka minulega leta pa je postala Alja Tertinek. Na policah sveža ponudba ženskih in moških “cot” zopet čaka na vaš obisk, morda boste v novem letu prav vi izžrebani nagrajenec z novo stilno podobo.

Posnetki: Studio Ocepek

NOVO NA INTERNETU

Na portalu <http://lepotainstil.net> smo odprli nov modni forum z naslovom “O MODI IN MIMO MODE” (<http://www.lepotainstil.net/LepotainStil/forum/index.htm>), namenjen izmenjavi informacij in debatiranju o problematiki oblikovanja oblačil in psihologije

oblačenja - o oblačenju kot delu kulturnega vsakdanjika.

Moderatorji ostalih avtorskih forumov vam nudijo strokovne informacije s področij nege telesa in lasišča, ličenja, stiliranja, modne fotografije, nasvete o poročnih slovesnostih, prav tako pa tudi svetovanja na področjih psihologije osebnosti in medsebojnih odnosov. Poleg avtorskih najdete na portalu še nekaj splošnih forumov za druženje in klepet.

Martin za ljubitelje živali

Društvo gojiteljev malih živali Koroške ima svoje stalno zbirališče v cvetličarni Jehart v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Kako tudi ne, ko pa je tam zmeraj veselo. Za to še posebej poskrbi mali **Martin Jehart**, ki jim je tudi letos zaigral ob proslavitvi 20. obletnice društva.

NI ČASA

V štiridesetih letih, kolikor jih je lani zabeležil Koroški radio Slovenj Gradec, je ravno prav dozorel, da je startal z novo oddajo za upokojece. Za naslov so uporabili vsakdanjo frazo upokojecev "NI ČASA". Čas za pripravo oddaj pa si je vzela **Mojca Prašnički**, ki sicer ni upokojenka, ima pa dober občutek za ljudi vseh starosti in vseh velikosti. Poleg tega ima energijo in polno idej za oddaje, ki so poslej na sporedu vsako drugo sredo. Občasno, ko si bo vzela čas, bo Mojci pomagala **Heda**.

DOMAČI NASVETI

Neverjetno, s čim vse imajo ljudje težave ali pa si jih delajo! Ravno zadnjič si nekdo zaželel knjigo o tem, kako prebroditi praznične strese in predvsem strese ob obiskih. Ha, neumnost brez primere in še draga povrh! Jaz vam lahko postrežem z nasveti zastoj in verjemite mi, da ne zaman.

Mislím, da sem jaz osebno gostitelj, ki z lahkoto prebrodi vse strese in se uspešno izogne celo vsem možnostim, da bi do stresov prišlo. Pri meni obiski vedno potekajo brez zapletov, brez težav in brez stresov. Seveda se pa vedno držim pametnih ugotovitev in spoznanj, do katerih sem prišel po temeljitih študijah in analizah vseh dolgotrajnih obiskov. Začnem? Začnem.

Da obiski nemoteno in prijateljsko potekajo, se predvsem držim naslednjih trdnih in čvrstih vodil:

1. Vabiti je treba čimmanj ljudi in čimbolj poredko (še bolje je, ne vabiti nikogar).
  2. Obiskovalcem je treba takoj po, na žalost še vedno nujnem, pozdravljanju in rokovanju povedati nekaj osnovnih resnic:
    - gazda pri tej hiši sem jaz;
    - ste dobrodošli, vendar boste cenjeni, šele ko boste šli;
    - dalj kot pol ure ali izjemno ljube goste celo eno celo uro vas ne bom prenašal (možen zaplet: nekdo od gostov, ki spadajo skupaj, je bolj in nekdo manj dobrodošel - v takem primeru jim je najbolje jasno sporočiti, kako dolgo lahko kdo gostuje in kdaj bo komu bonus potekel ter je napočil čas, da se poda na čakanje bolj dobrodošlih pred vrata. (Pozor: še posebej bodite pozorni na dejstvo, da so otroci moteč element in zato naj nikar ne bodo v stanovanju ali hiši več kot deset minut, nato pa se naj odstranijo v "čakalnico", ki naj bo čimbolj oddaljena od obiskane lokacije).
  3. Ženskam je treba obvezno čimprej povedati, da naj nikar ne računajo na kakšne posebne klepetalne seanse.
  4. Najbolj pravilno in učinkovito je, če gostom postrežete na kakšni pomožni stari, vegasti in zanemarjeni vegavi mizici kje na hodniku ali v predsobi. Nikar jih ne pozabite seznaniti, da naj pazijo, da ne bodo drobili ali polivali, kajti vi boste potem morali svinjarijo za njimi počistiti. Če se le da, otrokom postrezite že kar pred vhodnimi vrati.
  5. Na noben način ne pozabite gostov vzgajati s primeri vljudnosti, zato vztrajno in odločno insistirajte, da preden posežejo po kruhu ali celo keksu, vedno vljudno prosijo in se nato po vsakem grizljaju ali požirku primerno, lahko tudi večkrat, zahvalijo.
  6. Za primeren ambient je izbor muzike izjemno pomemben, zato nikar ne pozabite osnovnih napotkov:
    - gostom, ki ljubijo klasiko, je treba obvezno vrteti kaj zelo sodobnega, čeprav običajno zadoščata že rep in tehno;
    - vsem, ki ob klasiki umirajo, pa je seveda treba omogočiti, da širijo diapazon svojega glasbenega poznavanja s klasičnimi skladbami v čimbolj klasični izvedbi. Zato se obvezno izogibajte priredb kakšnega Mantovanija ali Jamesa Lasta. Osebno še posebej priporočam Mozarta ali kakšen Bachov orgelski koncertni izbor. Vsekakor se je za vsak slučaj dobro izogibati Verdija, Čajkovskega ali Smetane, kajti pri njih nikoli ne veš, kdaj bi lahko komu sedli.
  7. Starim nikar ne ponujajte stolov ali jim ne omogočite posedanja po svoji dragoceni sedežni garnituri. Če pa si tega izrecno zaželijo, jih pa poskušajte namestiti na kakšen stol za trening lovljenja ravnotežja.
  8. Hrana? To je poglavje zase, zato moder, zanesljiv ter spoštovanja vreden gostitelj goste vedno rangira in jih temu ustrezno postreže s hrano in pijačo. In nikar pri vsaki jedi ne pozabite omeniti, kako je dandanašnji vse drago in koliko posamezna jed stane!
  9. Morda še beseda o ljubiteljih žlahtne kapljice, ki tako zelo radi prihajajo na obiske zgolj zato, da se bi brezplačno nažrlí. Lepo pošteno jim povejte, da strežete pijačo šele ob odhodu.
  10. In še kadihci. Lepo po skrajšanem postopku jim dajte vedeti, da je kajenje škodljivo in da naj vam s svojimi tako nevarnimi razvadami ne ogrožajo dolgega, lepega in mirnega življenja.
- To je le nekaj osnov, ki vam bodo zanesljivo omogočile, da boste stresne trenutke obiskov zlahka prebrodili. Nekatere podrobnosti in fineše pa po svoji lastni presoji situacij in ljudi dodelajte sami.

Dajgmah

Nagradna igra:

POIŠČITE SE V PREPIHU

Čeprav še ni čas izletov, smo vendarle prihranili tole fotografijo, ki smo jo posneli (kje, to pa bo moral ugotoviti naš nagrajenec, označen s krogom). S Prepihom se bo moral oglašiti v trgovini Koroške kmetijsko-gozdarske zadruga v Mislinji, kjer mu bo prijazen poslovodja trgovine Marjan Sušec izročil nagrado v višini 4.000 SIT.

V kmetijski trgovini v Mislinji pa vas že čaka bogata ponudba semen, umetnih gnojil in vsega ostalega, kar boste potrebovali za spomladansko delo.

Slika ne laže

Zmaga Jelinčiča plemenitega so na poti proti Ljubljani še neidentificirani storilci skušali izriniti s ceste v potok Pako. Pri tem se je izkazalo, da je imel Zmago v plemeniti krvi tudi nekaj alkohola, kar je viteško priznal. Pa tudi če bi Zmago to dejstvo skušal zanikati, mu ne bi uspelo, saj smo ga v restavraciji Aerodrom na letališču v Turiški vasi ujeli v objektiv nedolgo pred njegovim odhodom. In slika ne laže!

Natrosil jih je

- Vsak hrib razočaranja ima svojega Sizifa.
- Človek se rodiš, biti človek se učiš.
- Ego je naredil človeka.
- Od velikih veliko ne pričakuj.
- Neumnost je glasnejša od modrosti.

ROYAL FOOT TEKMA

Znan Slovenjgradčan, nekdanji rokometiš in slovenski reprezentant, **Tetty Banfro**, ve, kako se streže. Pa ne žoga v gol, ampak žejnim in lačnim. Ob lokalu v Katici je odprl še lokal na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu, kjer ponuja tudi hrano. Že prve dni je bila v igri polna zasedba obiskovalcev, tudi na klopeh. Podaje so hitre, levi in desni dovolj elastični, goli - porcije pa tekoče padajo na mize. Rdečih kartonov ni, pač pa ima osebje rdeče majice z napisom Royal foot. Tetteyev tast Alojz Ocepek (desno krilo) najraje sede k desnemu omizju, če je le prosto. Medtem pa Tetty ostaja na desnem zunanem prostoru in si nabira točke za naslednje tekme v konkurenci ponudbe v centru mesta Slovenj Gradec.

KURENT

Člani Kulturnega društva Stari trg so zgodaj zavihali rokave za pripravo tradicionalnega pustnega karnevala. Prav tako pa so zavihali rokave člani uredniškega odbora za pripravo šaljivega pustnega časopisa Kurent. Ker so stroški tiska precej visoki, so izdelali le en časopis in ga tisočkrat klonirali. Odgovorna urednica Kurenta Marjana Vončina je zadovoljna, saj so sodelavci ustvarili veliko dobrih karikatur. Vse pa so tudi po kloniranju enake originalu, tako po izgledu kot po barvi in pomenu.

Tradicija ostaja

Tradicionalnega srečanja in tekmovanja v malem nogometu pod geslom "Tudi šport je kultura", ki ga ob slovenskem kulturnem prazniku uspešno organizira na Prevaljah naš

televizijec **Tomaž Ranc**, so se letos udeležile ekipe gospodarstvenikov - direktorjev, policistov, duhovnikov, poslancev in favoritov - novinarjev. Slednji so svoj sloves v celoti upravičili in drugim ostaja le tolažba, da bo naslednje leto boljše. Mi pravimo, da ne.

Avtohiša KOLMANIČ & Co.
 Avtohiša Kolmanič & Co. d.o.o. Maribor, Zolajeva 15, 2000 Maribor
 telefon: 02 450-29-00, internet: www.avtohiša-kolmanic.si/daewoo

DAEWOO KALOS NOVA SMER

V Mariboru na koncu Ptujске - desno!

02 450-29-00

- Smo edini pooblaščen prodajalec in serviser vozil Daewoo v koroško-mariborski regiji.
- Pooblaščen smo tudi za garancijska popravila vseh že prej kupljenih vozil Daewoo. Triletno garancijo lahko uveljavite pri nas. Opravljamo mehanska, kleparska in ličarska popravila.
- Nudimo **promocijski popust 10%** na servisne storitve do konca marca 2003. Prvih 10 kupcev vozil Daewoo čaka prijetno presenečenje.

HITRI SERVIS
H13SERVIS

-50% na storitev (za pri nas kupljen material)

Najcenejša menjava potrošnega materiala za vse vrste avtomobilov (olje, zavorne ploščice, diski, svečke, amortizerji, končniki, ležaji...)

GENERALNI ZASTOPNIK ZA:

WALKER izpušni sistemi

MONROE amortizerji

POSLOVALNICA JANEČE: ☎ 82-17-130

POSLOVALNICA JAVORNIK: ☎ 82-15-146

INTER TEHNA D.O.O., JANEČE I. RAVNE NA KOROŠKEM

HOTEL LIPA
srečno 2003

Jože Kreuh s.p.
 Trg svobode 11, Mežica
 Tel.: 02/ 823 51 23

ALPSKE IN VRTNE HIŠE
(tipске in po naročilu)

zip center
 d.o.o.

Koroška cesta 14, 2390, Ravne na Koroškem
 TEL.FAX: 02 870 6674, GSM 041 712 906, E-mail: zipcenter@siol.net

TEST VOLVO S 60 D5

Med ponujenimi Volvotovimi testnimi avtomobili z dizelskim D5 motorjem sem odločil za S 60 D5, ki mi je že po zunanji obliki od aktualnih Volvov najprivlačnejši. Človeka pač muči radovednost, kakšen je ta lepi Volvo pod kožo. Na zunaj se namreč zgladuje po 1993 leta predstavljenem prototipu, ki je uvedel oblikovne poti današnje generacije Volvov. Sedel sem se v udoben sedež, oblečen v kakovostno, mehko usnje in spoznal, da je voznikov položaj zelo dobro zasnovan. Položaj pedal, volanskega obroča in kratke prestavne ročice mi je ugajal. Masivna armaturna plošča in široka sredinska konzola sta mi vlili občutek varnosti in toplega zavetja, malo manj pa sem bil navdušen nad sivino notranjosti, ki so jo za malenkost poživili vstavki lesa.

Notranja obdelava deluje na visokem nivoju. Prostornost notranjosti je po občutku v povprečju razreda, zaradi občutka "intimne utesnenosti" pa deluje manjša, kot v resnici je. V prtljažnem prostoru z dokaj malo odprtino pokrova (onemogočeno nakladanje večjih predmetov) je prostora za 425 litrov prtljage, kar je v slabem povprečju razreda, je pa pohvalno, da je prtljažnik lepo obdelan. Pogнал sem 2,4 litrski turbo-dizelski petvaljni motor s tehnologijo vbrizga po skupnem vodu in bil pozitivno presenečen nad mirnim vžigom brez stresanja, tihim tekom in vibracijami, ki jih... nisem čutil!

Motor se je presenetljivo mirno in veselo zavrtel v visoke (za dizla) vrtljaje in pri tem je bilo prvo slišati sesanje zraka, nato zamolklo in prijetno grgranje petvaljnike, ki se mu je v visokih vrtljajih pridružil še nežno piskanje turbine. Prestavljanje s kratko ročico je mehko in lahkotno, hitrost je naraščala, a piš vetra je ostal v zelo spodobnih mejah. Ker je poleg aerodinamično ugodne karoserije tudi motor dobro zvočno izoliran, je notranjost avtomobila tudi pri avtocestnih hitrostih zelo tiha. Pospeševanje je po zaslugi zelo dobro razporejenega navora potekalo zvezno, brez posebej izrazite turbo luknje ali kasnejšega pritiskanja na sedež. A kljub vsemu suvereno, živahno in v spremljavi lepega zvoka. Z višanjem hitrosti se mi je zadel volanski mehanizem preveč servo-ojačan in nisem imel najboljših povratnih informacij s cestišča.

V ovinkih se je S 60 čvrsto naslonil na zunanja kolesa in lepo pre-

nesel bočne pospeške. Deloval je zanesljivo in varno, a prej udobno, kot športno. Manj zanesljiv občutek pa sem imel po hitrem zavihanju z visoke hitrosti, ko se je začutilo drgetanje zavor, pa tudi pedal bi lahko bil trši. Morda jih je kdo pred mano pregrel? A govoril sem o motorju: ta je name naredil dober vtis: je prožen, se mirno, hitro zavrti, deluje skozi celotno območje vrtljajev suveren. 120 kW (163 KM) in kar 340 Nm navora v območju med 1750 in 3000 vrtljajih v minuti zadošča za najvišjo hitrost 210 km/h in pospešek do 100 km/h v 9,5 sekunde. Prav nič dizelsko ne izgledajo ti podatki, že skoraj športno? Pa še lep zvok ima ta petvaljnik: globok in grgrajoč!

Dizelske prednosti pa se pokažejo predvsem pri porabi: odvisno od teže voznikovega stopala se lahko nadejate od varčnih šest pa tudi preko 10 litrov davka na užitek ob dinamični vožnji. Povprečje testa se je ustavilo na 8,7 litra na 100 kilometrov. In tako lahko zaključim, da je glede na ceno 6,83 milijona SIT Volvov S60 z D5 motorjem prava izbira za tiste, ki jih stereotipna nemška ponudba ne gane preveč, francoska množičnost moti, italijanski temperament pa ovira njihovo družinsko - udobno naravnost.

**Avtomanija na Koroškem radiu na sporedu vsako soboto po 11. uri!
Kaj več na spletni strani: www.avtoin.com**

AKTUALNO !

Vpis v 1. letnik izrednega visokošolskega študijskega programa JAVNA UPRAVA,
v sodelovanju z Visoko šolo (VUŠ) iz Ljubljane.

Program bomo izvajali na Ravnah na Koroškem.
PRIJAVE ZA VPIS sprejemamo na sedežu Ljudske univerze
Ravne na Koroškem,

Prežihova 24, telefon 02/82 15 073 do 8. marca 2003.
e-pošta: lu-ravne@siol.net <http://www.lu-ravne.si>

STANOVANJSKO PODJETJE d.o.o. RAVNE NA KOROŠKEM

Ob Suhl 19, Ravne na Koroškem, tel. 02/822 39 51

Cenjenim poslovnim partnerjem, lastnikom in najemnikom stanovanj v našem
upravljanju nudimo storitve v poslovnih prostorih v samskem domu Ob Suhi 19,
Ravne na Koroškem.

**VEMO, DA SMO KONKURENČNI NA CELEM OBMOČJU NAŠEGA UPRAVLJANJA.
- TU SMO - ZA VAS !**

Kabaret skupine slovenjgraške gimnazije:

'VAJE BREZ SLOGA 2003' NA TURNEJI PO KOROŠKI

Petdeset slovenjgraških gimnazijcev se je razdelilo v glasbeni bend Spunkverzeli (violina, kitara, klaviature, klarinet, tolkala, alt saksofon, harmonika), pevsko skupino Zlatovčice, plesalce Ninočke, tehnično vodstvo in žigralsko skupino (rez: voditeljici, deklamatorica, pantomimik, rapar) ter na svojstven način predstavilo tri pesniška dela iz pesniških zbirk nekdanjih gimnazijcev: NINE BRICMAN (Okušanje veselja iz knjige Diamantne besede, 2001), ANDREJA JUSA (Ne glej u luft iz Kdo te je ubil, Jože?, 2002) in PRIMOŽA TUŠNIKA (Tako zelo sem zmatran iz Zgrešil ... toda strel je bil dober, 2002). Glasbo in aranžmaje sta napisala ZLATKO VRZELAK in DAVORIN DOLINŠEK. Kot režiser se je spet odlično predstavil ANDREJ MAKUC.

Predstava, ki traja več kot uro in pol, je zopet navdušila. "Vaje brez sloga 2003" bodo odigrali tudi v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Tokrat so jim pri delu pomagali koreografi-

nja Nina Mavec Krenker, sceno je že tretjič postavil akademski slikar Peter Hergold, kostume je priskrbel modna oblikovalka Stanka Blatnik.

Drugi del predstave v treh sklopih je narejen tako, da izpolnjujejo glasbene želje Slovcem v Evropi in na drugih celinah. Ker ti slabo razumejo materin jezik, jim zapojejo v jezikih držav, kjer zdomci živijo. Poezijo je zato bilo treba prevesti v angleški (Marija Al Hiasat in Katja Brezovnik), italijanski (Mira Cajnko), francoski (Irena Geč Mravljak) in nemški jezik (Majda Klemenšek).

V prvem delu kabareta "Vaje brez sloga 2003" lahko vidimo, kako nastane pesem: branje, interpretacija, glasbila podprejo pesem, vaja plesalk, vaja pevk in na koncu popolna oblika pesmi 'Okušanje veselja'. Drugi del 'Ne glej u luft' zapojejo v petih različnih jezikih in na različne načine. V tretjem delu zapojejo pesem 'Tako zelo sem zmatran' v različnih slogih (balada, rap,

šanson, polka in rock'n'roll), najprej pa gledalce preseneti pantomima na njeno vsebino. Vse skupaj so zabeležili, da bodo lahko posneli zgoščenko.

Izvirna glasbena predstava, kabaret žVaje brez sloga 2003', je že peto zelo dinamično režisersko (gledališko) delo profesorja Andreja Makuca. Pohvale vredno je deliti svojo energijo z mladimi tudi v prostem času, mladi pa se ob teh impulzih ustvarjalno družijo. To je danes, v času vse večjega individualizma in odtujevanja med ljudmi, v času, ko igra največjo vlogo samo kapital, denar, zelo pomembno in dobrodošlo. Makuc je na to odgovoril:

"Ne vem, če se da na to čestitko pametno odgovoriti. Preprosto mislim, da obstajajo relacije, energija, ki se spočenja, kdo bi vedel, od kod, in kdo bi vedel, od česa, ampak dobro je, da je takšna energija. In če se najdejo pravi skupaj, je lahko rezultat vsega tega samo SPUNK."

Ajda Prislan

“OBMEJNI PROSTORI” INGE MORATH V SLOVENJ GRADCU

30. januarja se je delegacija iz Slovenj Gradca v graškem Kuenstlerhausu udeležila odprtja velike razstave del INGE MORATH, njenih 120 fotografij, nastalih ob slovensko-avstrijski meji. Slavna fotografinja je bila rojena leta 1923 v Gradcu. Po materi ima korenine v Slovenj Gradcu. Njen praded se je pisal Tomšek in je bil notar in slovenjgraški župan, njen ded pa geometer. Razstava bo že 28. marca na ogled tudi v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec. Ob tem je direktorica te kulturne ustanove MILENA ZLATAR povedala:

“Slavna umetnica je s svojim zadnjim projektom ‘Obmejni prostori’ odkrivala svoje korenine, iskala ob meji tiste ‘okruške časa’, ki so njenim staršem veliko pomenili. Pravi, da je to njeno tajno hrepenenje.”

Inge Morath je bila svetovljanka. Portretirala je v mnogih delih sveta, živela v New Yorku. “Bila je žena slavnega dramatika Arthurja Millerja, ki ga morda bolj poz-

namo v zakonu z Marilyn Monroe.” V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec pričakujejo, da bo projekt Inge Morath zaradi povezave Gradec - Slovenj Gradec zvenel tudi pri nas. Tudi sama umetnica je lani kar trikrat obiskala materino rodno mesto. Povedala je, da se je tu počutila doma prav zaradi kulture, ki jo je v Slovenj Gradcu našla.

Usoda je hotela, da je bil delovni obisk Inge Morath v Slovenj Gradcu 6. oktobra 2001 (takrat so nastali posnetki dvorca Gradišče) njeno zadnje potovanje, kjer je umetnica skozi “tretje oko” slikala svoja zadnja dela. Da je ustvarjala na način slikarke, seveda v mediju fotografije, je povedal tudi njen mož Arthur Miller. Tako so nastale ekspresivne fotografije z njenim značilnim občutkom za motive, ki jih navadno oko morda ne bi niti opazilo.

Knjiga ‘Obmejni prostori’ je izšla pri založbi Prestel (Muenchen, Berlin, London, New

York), beremo jo lahko tudi v slovenskem jeziku. Umetnico Inge Morath sta na njeni poti spremljala pomembna slovenska fotografa Branko Lenart, ki živi v Gradcu, in Stojan Kerbler, mojster fotografije s Ptuja. Drugi projekt je film, ki so ga v začetku februarja vrteli na avstrijski televiziji OeRF in 3 SAT. In pa razstava. Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec se priključuje z razstavo, na kateri si bo mogoče ogledati del filma. V filmu in knjigi so vključeni tudi naši domači umetniki Bogdan Borčič, Karel Pečko in Jože Tisnikar. V Slovenj Gradcu bo ob tem na ogled tudi izbor njihovih del.

Razstavo o obmejnih prostorih skozi doživljanje in objektiv Inge Morath bodo v Gradcu zaprli 2. marca, v Slovenj Gradcu bo gostovala od 28. marca do 27. maja 2003, že junija pa bo prenesena v New York.

Ajda Prislan

Naše note:

JUBILEJ RAVENSKIH HARMONIKARJEV

Ko je bil pred dvajsetimi leti, natančneje leta 1982, ustanovljen pri Kulturnem društvu Prežihov Voranc kot samostojna sekcija tudi harmonikarski orkester, še nismo mogli vedeti, ali se bo to naglo in spontano rojstvo izkristaliziralo v kvaliteten in obstojen izdelek. Ko pa so harmonikarji sklenili, da bodo gojili igranje na prostotonsko harmoniko (po domače “frajtonarco”) in se trudili, da bo iz njihovega muziciranja prevevalo ljudsko izročilo naših prednikov - ljudskih godcev in muzikantov ter značilne skladbe iz naše polpretekle zgodovine in obdobja NOB, smo vedeli, da so na pravi poti.

Ko je njihov član Lenart Cigler v italijanskem Saurisu osvojil zlati pokal za virtuoznost - najzahtevnejšo prvine igranja na ta star ljudski instrument, smo bili prav vsi prepričani: naši so in “ta pravi”. In ko si jih potem pogosto vabili na finalna srečanja Zlate harmonike v Ljubljano, smo v tem videli potrditev svojega prepričanja in bili ponosni, da smo Korošci.

Večino programa, ki so ga naši harmonikarji predstavljali v teh dvajsetih letih, torej sestavljajo slovenske narodne pesmi in viže, ki so se nezapisane ohranjale in širile iz roda v rod. Njihov železni repertoar pa so vseskozi bile tudi revolucionarne pesmi. Velika večina teh pesmi je že kdaj ponarodela in veliko ljudi več ne ve, da so med njimi tudi španske in ruske melodije, ki so jim prirejevalci dodali besedilo s slovenskim narodnim ali partizanskim motivom.

Harmonikarski orkester je ob vztrajnem delu kalil svoje znanje in hitro zorel. V dvajsetih letih se je nabralo nešteto nastopov, saj si v Meziški dolini, pa tudi v regiji, v teh letih brez njih kar niso mogli predstavljati kulturnih prireditev, veselic in drugih dogodkov, saj so bile njihove viže sestavni del kulturnega dogajanja in specifični utrip dejavnosti domačega kulturnega društva.

Bili so tudi na večini prireditev za Zlato harmoniko Ljubljane. Na finalnih prireditvah so nekajkrat sodelovali tudi z demonstracijskimi nastopi, kjer so prikazali kolektivno igranje na diatonično harmoniko.

Če bi jih povprašali, kje so bili najraje, bi se verjetno takoj izrekli, da so jim bili najbolj pri srcu nastopi na dveh festivalih v Franciji leta 1993, na 7. mednarodnem folklornem festivalu v mestu Bourg-Saint-Maurice v Savojskih Alpah in na 15.

mednarodnem harmonikarskem spektaklu v mestu Montguyon blizu Bordeauxa. Ponosni so tudi na to, da imajo pristne stike s hrvaškimi glasbeniki; v letu 2001 so bili skupaj s pevkami Karantanije na koncertu v Hrženici, v istem letu še na srečanju tamburašev in harmonikarjev v Ludbregu pri Varaždinu, aprila 2002 pa so se udeležili prireditve Pomlad v Popovači, v istoimenskem hrvaškem mestecu.

Svojo 20-letnico so naši harmonikarji proslavili na osrednji prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku, 7. februarja, v ravnem kulturnem domu. Na prireditvi so jim pomagali muzicirati tamburaši iz

Gorišnice, s katerimi se družijo že celih deset let. Ob županovih čestitkah njim in njihovega dolgoletnemu umetniškemu vodji Lojzetu Reberniku so prejeli tudi priznanja, Vorančeve spominke in Gallusove značke.

Ob lepem jubileju našim harmonikarjem lahko zaželimo dvojce: da bi še naprej s svojimi vižami segali v našo dušo, kjer je srčika človeškega čutenja, in da bi še dolga leta nadaljevali lepo kulturno izročilo in tako vztrajali na domiselno začrtani programski usmeritvi, ki jih je odlikovala v vseh teh letih.

Ker kulturi vedno kronično primanjkuje denarja, si naši harmonikarji najbolj želijo tega, da bi se kdaj - kje le našli kakšni sponzorji, ki bi njihove najbolj značilne skladbe za zmeraj “utrdili” na zgoščenkah, ki bi si jo naši “frajtonarji” ob tem jubileju še kako zaslužili!

Mirko Osojnik

Izza vogala:

BENO - sinonim dobrega ali: ljubezen na prvi dotik!

Dan, kot je bil včerajšnji, za vedno ostane zapisan kot "zlitje izvajalca z instrumentom". Prisotnost na uigravanju slovenjograške skupine Suha južina je krivec za glasbene užitke, ki jih drugače težko doživiš. Glavni akter, ki je z neverjetnim občutkom vlačil lok po strunah kontrabasa in iz njega izvajal neverjetne zvoke, nam je pričaral animirani film v celoti.

Pirnatov Beno velja na področju glasbene angažiranosti za enega najaktivnejših glasbenikov mlajše generacije. Njegovo igranje je ljubezen na prvi dotik, saj je kot ustanovni član dead-metalne skupine Xenophobia z bobnarjem Jazoojev Frenetom Krevhom skrbel za razpoznavni ritem takrat dobesedno garažne skupine. Želja po samodokazovanju in morda drobec kljubovalnosti in odločnosti so ga zanesli v glasbene vode, kjer s kontrabasom uspešno krmari po oceanu glasbe.

Kot kontrabasist je gostoval na prenekateri zgoščenki. Redno ga lahko srečamo na koncertih Svetlane Makarovič, ki s svojimi šansoni v nas budi občutke, za katere smo bili prepričani, da smo jih pustili zadaj. Prav tako si je težko zamisliti oder z Vladom Kreslinom, na katerem ne bi bilo Bena. Tu so še Uršula Ramovš, Jazz kvintet Ultrazwalk, Nebojša Pop Tasič alias Karlo Jederman, simfonični orkestri in komorne skupine, Non finire mai, Big band Ota Vrhovnika, A propos trio, Ad hoc nonet in še in še.

V svojih najstniških letih je deloval v (za slovenjograško hipijevsko glasbeno preteklost) legendarni skupini Ilex, katere član je bil tudi Primož Terglav - Maska, ki je poučeval na glasbeni šoli v Velenju in je zastavil besedo zanj. Relativno pozno se je pričel ukvarjati z učenjem kontrabasa in teorije pri profesorju Blažu Zupanu, da bi kasneje v neverjetnem tempu nadoknadil zamujeno. Ljubezen do glasbe mu je odprla vrata v resnično

umetniško življenje, ki je zapisano v genih le redkih, ki uspejo združiti ljubezen z več nivojev. Prepustiti se resničnim glasbenim užitkom, glede na paleto možnosti, ni enostavno. Končal je študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

V svojih letih zorenja je bil član jazz-rock skupine Pulsa Theatro, ki danes z uspehom deluje pod imenom Jazoo, le nekaj metrov stran, kjer Beno vadi in pripravlja različne materiale.

Suha južina, v sestavi Iztok Hirtl, Marko Kristan in seveda Benjamin Pirnat, je včeraj v zaklonišču izbirala glasbeno podlago za prireditve ob proslavitvi kulturnega dne 8. februarja pri najboljšem sosedu. Morda ne bi bilo slabo, če bi si naključni mimoidoči utrgali minuto ali dve in prisluhnili izvajalcem, ki z banjom, kontrabasom in orglicami poizkušajo pričarati drugačne trenutke, ki smo jih kot potrošniško naravnana množica zdavnaj pozabili.

Ljubezen do klasike je opazna ob vsaki malenkosti, ki je povezana z Benom, naj si bo to otipljivega ali imaginarnega značaja; lepota je prisotna še v njegovem izdihanem zraku. Z optimizmom lahko zremo v prihodnje glasbeno izobrazbo naših otrok, saj je odločitev, da dela na Selah in Štibuhu kot novi učitelj glasbene vzgoje na tamkajšnjih osnovnih šolah, z ovacijami pozdravljena v krogu njegovih bližnjih domačih, prijateljev, znancev. Vsi, ki ga poznamo, verjamemo vanj, saj se sproti dokazuje na vseh ravneh, ne zgolj glasbeni. Različne ročne spretnosti, od intarzij do uporabne plastike, ki nastajajo v njegovih rokah, imajo dušo, saj so izdelane s tankočutnostjo, ki jo premore le genij v njem. Zadovoljno, umirjeno družinsko življenje je, kot nešteto umetnikom, tudi njemu prostor, v katerem polni baterije za nove dosežke. Razumevanja polno stanovanje je pred kratkim dopolnil še sin Teo, nov družinski član,

Anastazijin mlajši bratec, Jelkin in Benov edini sin, zaenkrat.

Vsi, kakor koli vpleteni v njegovo življenje, vedo, da bo njegov potencial v celoti izkoriščen le, če bo srečen. Mislim, da ve, kaj od sebe pričakuje sam, kaj od njega pričakuje družina in kam ga nosi tok glasbenega udejstvovanja s prijatelji.

Grega G.

Naš Klub: IZ ŽIVLJENJA KLUBA KOROŠCEV

VSTOPILI SMO V SVET AVTOMOBILIZMA

Piše: Renata Picej

Prvo redno mesečno srečanje kluba v letu 2003 smo začeli z obiskom novega ljubljanskega Summit centra, kjer za finančne posle uspešnega podjetja skrbi naš član Štefan Lasnik. Potem, ko je podjetje, točno pred letom dni začelo z gradnjo novega "Summit Centra, v katerega so se vselili 29. novembra lani, je Štefan Lasnik skupaj z Rokom Freyerjem, generalnim direktorjem, povabil Korošce na obletnico, točno 6. februarja 2003 nas je popeljal skozi

poslovne prostore. Summit Center je novi dom blagovnih znamk kot so Ford, Volvo, Land Rover in Jaguar.

Summit motors Ljubljana ima sicer že desetletno tradicijo, saj so ga Summitomo Corporation, Avtohiša Caposi iz Celovca in slovenski Slovenijales ustanovili že davnega leta 1993, ko je Summit motors postal ekskluzivni uvoznik in zastopnik blagovne znamke Ford za Slovenijo.

Danes Summit motors Ljubljana poleg

Iz leve proti desni:

1. V eni izmed delavnic smo stopili pod dvignjene avtomobile
2. Jaro Medl, ki sicer prisega na bavorske lepote, se ni mogel upreti skušnjavam...
3. Štefan Lasnik je bil naš gostitelj večera

lastne maloprodaje in servisa vzdržuje in oskrbuje 21 Fordovih poddealerjev na celotnem območju Slovenije. Od ustanovitve pa do 31. 12. 2002 so prodali 28.417 Fordovih vozil.

Po kratkem seznanjenju z organizacijo in njenim poslovanjem smo v kratkem sprehodu skozi elegantno stavbo na Šmartinski cesti pobljše spoznali nekatere jeklene lepote ter se zadržali v prijetnem kratkem klepetu.

Leto Huga Wolfa

Slovenj Gradec v ospredju glasbenih dogajanj

Svetovna glasbena javnost je leto 2003 posvetila spominu na dva velika skladatelja. Praznujemo 200 letnico rojstva francoskega romantika Hectorja Berliozja in 100. obletnico smrti **Huga Wolfa**, svetovno znanega mojstra pozno romantičnega samospeva, ki je bil leta 1860 rojen v Slovenj Gradcu. Svojo kariero je nadaljeval v središču takratnega glasbenega dogajanja, na Dunaju, kjer je leta 1903 umrl. V Wolfov spomin se bodo zvrstile številne prireditve povsod po svetu, največ v tistih krajih, kjer je skladatelj živel in delal.

V Slovenj Gradcu pred leti ustanovljeno Društvo Huga Wolfa že zdaj pripravlja vrsto prireditev. Uvod v slavnostno leto je bil na dan obletnice smrti Huga Wolfa, 22. februarja, ko so v Koroškem pokrajinskem muzeju odprli spominsko razstavo, pregled Wolfovega življenja v sklopih od mladostnih let v Slovenj Gradcu do tragične smrti na Dunaju. Isti dan je bil v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec slavnostni koncert. Nastopil je komorni zbor RTV Slovenija, ki je ob tej priložnosti izvajal Wolfova zborovska dela.

Program bodo nadaljevali na rojstni dan Huga Wolfa, 13. marca, ko bo v rojstni hiši, v dvorani Glasbene šole Slovenj Gradec, koncert samospevov. Z izborom Wolfovih samospevov se bo predstavil mednarodno uveljavljeni španski tenorist Manuel Cid.

Društvo Hugo Wolf bo sodelovalo tudi pri izvedbi spominskih večerov Huga Wolfa drugod po svetu. Predsednik društva Marko Košan je povedal, da

je bil že ob koncu februarja Wolfov večer v avstrijskem Linzu:

"Tam smo promovirali Slovenj Gradec kot rojstno mesto Huga Wolfa. Podoben večer bo avgusta v Fribourgu v Švici. Že 20. marca pa se bo Slovenj Gradec kot rojstno mesto Huga Wolfa promoviral na slavnostnem večeru v Freisingu na Bavarskem, kjer bo slovesnost organizirana v sodelovanju z Društvom slovensko-bavarskega prijateljstva. Večer samospevov bo popestren s kratko predstavitev mesta in predavanjem o Wolfovem življenju in delu predsednika mednarodnega združenja društev Huga Wolfa mag. Leopolda Spitzerja, ki je v zadnjih letih tesno povezan tudi s Slovenj Gradcem."

Spominski večeri in koncerti se bodo nadaljevali tudi jeseni. V Slovenj Gradcu bo zaključen mednarodni muzikološki simpozij, posvečen Wolfovemu delu. Začel se bo oktobra v Otavi v Kanadi, nadaljeval v okviru prireditev štajerskega mesta Gradec, končal pa v Slovenj Gradcu s koncertom samospevov, ki ga bo pripravil naš znan tenorist Marcos Fink.

Marko Košan: "Hugo Wolf je neverjetno popularna osebnost med ljubitelji glasbe po svetu. Včasih smo še sami presenečeni, od kod vse prihajajo klici, zlasti v tem jubilejnim letu, ko najavljajo obiske iz različnih krajev. Pred kratkim so nas poklicali iz Holandije, kjer se zanimajo za obisk Slovenj Gradca. To je potencial, ki ga še vse pre malo znamo izrabiti."

V domačem Društvu Hugo Wolf želijo v rojstni hiši znanega skladatelja na Glavnem trgu v Slovenj

Gradcu, kjer je zdaj glasbena šola, vzpostaviti spominski muzej. In kot je že dolga leta želja članov društev Huga Wolfa po svetu, da bi v Slovenj Gradcu ustanovili mednarodni dokumentacijski center Huga Wolfa.

"Možnosti za to obstajajo, najti moramo le še prostorske pogoje, ki jih vidimo idealno v rojstni hiši. Danes je tam še moč začuti duh glasbe, kot ga je tam podoživljala Wolfova družina, ne samo mladi Hugo, ki je bil čudežni glasbeni otrok," je zaključil Marko Košan.

Ajda Prislan

Etko Tutta v Galeriji Kolar

V Galeriji Kolar v Šolski ulici v Slovenj Gradcu je odprta prodajna razstava grafičnih del in skulptur Etko Tutte, ki bo postavljena do 25. marca. Oglede razstavljenih del je možen vsak dan med 9. in 12. uro ter od 13. do 17. ure, razen v soboto popoldne in v nedeljo, ko je galerija zaprta.

Etko Tutta se je rodil v Postojni in izhaja iz slikarske družine. Njegov oče Bruno Tutta se je v mladih letih ukvarjal s slikarstvom, brat Klavdij Tutta pa je znan likovni ustvarjalec doma in v tujini.

Likovno umetnost je Etko študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani, po študiju

je poučeval na šolah v Novi Gorici. Občasno se ukvarja tudi z grafičnim oblikovanjem, s slikarstvom pa se je začel aktivno ukvarjati pred desetimi leti.

Na njegovih slikah ali skulpturah najdemo številne prebliske s sveta računalništva in interneta. Klasičnim tradicionalnim upodobitvam namreč pridružuje postopke in metode, ki spadajo zgolj in samo v domeno računalniške tehnologije. To mu omogoča zavidljivo obvladovanje te sodobne tehnologije in vedenje, kaj vse mu le-ta ponuja. Tudi slovenjgraška razstava nam Etko Tutto predstavlja kot nemirnega, zagnanega in plodovitega avtorja s svojimi in svežim lanskoletnim opusom serigrafij in male plastike v bronu.

Oki razstavlja po Evropi

Na povabilo Rotarijanskih klubov Bad Windsheim, Uffenheim in Ochsenfurt gostuje slikar **Oskar Rotovnik - Oki** iz Slovenj Gradca v galeriji Residence v Bad Windsheimu, mestu v zvezni deželi Nordrhein Westfalen v Nemčiji. To je ena izmed gostujočih Okijevih razstav po Evropi, kjer bo predstavil svoj novi slikarski opus, poimenovan "Biblični zapisi na rdečem papirusu".

Rotovnikova razstava v Bad Windsheimu je bila odprta od 1. decembra 2002 do 28. februarja 2003. Strokovno mnenje o avtorjevem delu je zapisal in ga podal likovni kritik dr. Emil Weber, ki je med drugim zapisal: "Oskar Rotovnik - Oki v svojih delih ne ustvarja le misli in razlag, temveč dosega tudi miselno povzetje v psihološko-filozofskem smislu. Ustvarjalnost črpa iz izkušnje življenjsko naravnane osnovne drže, kar se odčitava iz barvitosti svetlo sijočih barv, ki

izžarevajo živost življenja ter vero v lepo in dobro.

Avtorjeva likovna dela pripadajo občutju stvarstva in svetu duhovnega bivanja. Njegov poduhovljen pogled na popolnost idealne slike vedno znova odpira možnost za nenehno razvijanje novih raziskovalnih misli. Umetnik, naslonjen na klasično tradicijo slikarske umetnosti in ujet v lasten izpoveden okvir, sledi množici simbolov, znamenj in podob iz zgodbe, katero hrani v svoji podzavesti in duši. Znamenja, simboli rasti življenja, ki jih upodablja v slikarstvu, presegajo otopljiv svet, v njih je navzoča misel o življenju, ki ima svoj začetek v Bogu. S tem samosvojim prepoznavnim likovnim izražanjem se izkazuje kot sodoben umetnik in svetovljan, ki mu uspeva povezati daljno preteklost s prihodnostjo.

Obisk Rotovnikove razstave pomeni izziv, ki lahko prinese obiskovalcu le pridobitev." -vik

PIŠEMO IN NASTOPAMO, TOREJ SMO

V Kulturnem društvu literatov Mežiške doline praznujemo letos peto obletnico uspešnega delovanja. V tem času smo se predstavili ob različnih priložnostih v naši dolini. Spoznali so nas tudi drugod, kot na primer v Slovenj Gradcu, Dravogradu, Šentjurju, Brežicah in še kje, koder so naši člani sodelovali na literarnih prireditvah, zbornikih, literarnih delavnicah in se družili s kolegi iz teh društev.

Rezultat našega dela, sodelovanja in druženja je tudi ZBORNIK, ki bo izšel predvidoma v meseca maju tega leta. Žal vsi naši člani ponujene priložnosti, namreč možnosti objave, niso izkoristili. Zato pa v našem zborniku sodelujejo prijatelji iz Šentjurja in Brežic, s katerimi smo do sedaj

imeli skupne literarne večere in objavljali v njihovih zbornikih.

Iz takšnih ali drugačnih razlogov vsi Korošci, ki se ukvarjajo s pisanjem, niso člani našega društva. Tiste, ki oklevate, literatura pa vam je blizu in če tudi kaj zapišete, toliko bolj vabimo, da se nam pridružite. Naša srečanja imamo v Domu upokojencev na Ravnah vsak prvi delovni četrtek v mesecu. Na srečanjih se pogovorimo in posvetujemo o društvenih zadevah, o literaturi in drugih aktualnih kulturnih dogodkih ter (po lastni želji) predstavimo svoja dela. Ne skrivajte doma popisanih listov, pridite in pokažite jih nam in drugim, le tako boste dali smisel vašemu pisanju. Težko bi našli pisca, ali pa sploh ne, ki je

uspel s prvim poizkusom. Pišemo različno in tudi bralci so različni. Vedno bomo našli koga, ki s tem ali onim ni zadovoljen, to nas ne sme odvrti od našega razmišljanja in pisanja. Nekateri doživljajo kritike, pa so kljub temu opazni, morda prav zaradi tega. Zato nič strahu in negotovosti, morda se prav v vas skriva bodoči mojster peresa.

Naše društvo, kolikor je mogoče, tudi strokovno in finančno pomaga aktivnim članom pri izdaji njihovih knjig. S skupnimi močmi gre lažje, zato pridite in pridružite se nam.

Miha Lotrič, predsednik društva

Marko Krivograd v Vinoteki Mihelač

Sredi januarja 2003 je Kulturno društvo Prežihov Voranc v razstavišču Vinoteke Mihelač priredilo prvo letošnjo slikarsko razstavo, na kateri se je z opusom petnajstih slik predstavil domači likovni ustvarjalec **Marko Krivograd**.

Veliko mladih se zelo zgodaj "spogleduje" z ilustrativnim načinom posnemanja realnega sveta. Običajno s prvimi tipanji v svetove upodablajočih umetnosti skozi risbe, slike zaznavajo in tudi spoznavajo le zunanje odraze nekih notranjih struktur, vendar se običajno radovednost in raziskovanje na tej stopnji tudi zaključijo ter le redko preraste v resnejše raziskave likovnosti.

Marko Krivograd se je z risbo srečal že pred dvajsetimi leti, kakor lahko sledimo začetnim risbam njegovega razstavljenega opusa, konec osemdesetih let. Njegovo ustvarjanje je študijsko usmerjeno - od proučevanja perspektive, linij in barv ter njihovega odnosa do materiala, na

katerem ustvarja. Mladostniška želja po posnemanju realnega je vidna v opusu zgodnejših tihozitij.

Slikarska podlaga, na kateri Krivograd ustvarja,

je večinoma papir (redkeje platno), tehnika pastel, lavirana risba, tudi olje in večinoma akvarel, ki pa ni zastavljen klasično virtuosno, ampak realistično premočrtno. Tako je barva vpeta v konture, torej obrise zunanje linije, kateri strogo sledi in ne dopušča nikakršnega odstopanja. Krivograd uporablja barvo v vsej njeni čistini, v primeru senčenja eno plast barve nanaša na drugo brez preliivanja, tako da barvno perspektivo poleg linearne gradi ploskovito, skorajda stripovsko. Dejansko določeni segmenti njegovih slik spominjajo na pravilne ilustracije in stripovske podobe, kar dokazuje tudi izbrana motivika Malega princa, dedka Mraza in futurističnega mesta, v katerem se realistični svet upodabljanja prepleta s slikarjevim domišljjskim, njuna kombinacija pa ustvarja neposredne in vizualno prisrčne upodobitve.

Simona Javornik

Študentarije

Zima, zima bela

Piše: Mojca Erjavec

Morda imamo srečo in je, ko to berete, že pomlad. Ali se vsaj prebuja. Tega nedeljskega popoldneva namreč, ko sedim za računalnikom, je znova napadlo več kot deset centimetrov snega. In ravno smo si oddahnili od Valentinovega, ki naj bi bilo glasnik pomladi. Je tudi slogan tega uvoženega praznika, kot njegovo bistvo, izmišljen? Nas bo misel na toplejše dni grela le v domišljiji še nekaj tednov?

Študenti z zimo pravzaprav nimamo prevelikih težav. Mnogo huje je v srednji šoli, ko je vsaka snežinka dovolj velik povod, da "vozači" ostanejo doma. In se naslednji dan izgovarjajo na vreme. Študenti pa tudi nismo tako vzhičeni nad snegom in mrazom kot so otroci. V osnovnih šolah je vsak dan s padavinami povod za veselje in odmik od knjig. V teh letih ni več izgovorov, povezanih z vremenom, ker jih ne potrebujemo.

Študentska zima se začne pripravljati že s podaljšanim poletjem, saj imamo ukraden cel september počitnic dlje - govorim o uradnem začetku študijskega leta. Pravzaprav pol oktobra preživimo v privajanju na delovni ritem, ki se okoli Martinovega prekine in zopet nadaljuje, a le do decembra. Veseli mesec se konča nekje prvi teden januarja, žal pa se študenti kar ne morejo spraviti k delu, saj jih sredi prvega meseca leta čaka cel mesec počitnic, ali uradno izpitno obdobje. In lahko da v tem

času izpitov sploh nimajo! Blagor nekaterim, da krajejo poštenim čas in državi denar! Kajne???

Tej sliki lenuha in "hvatača krivin", ki jo imajo o študentu mnogi povprečni "pošteni državljani" ni kaj dodati. Razen tega, da je morda napačna. Česar pa niti študentje sami ne poudarjamo dovolj pogosto. Velikokrat se stvari zaradi ljubega miru raje pozabijo in ne pogrevajo preveč. Zaradi strahu, da imajo "pošteni državljani" morda le prav. Ker človek v teh zapletenih časih sploh ne ve več, kaj je prav in kaj ne.

Je moralno sporno, da vstajam ob desetih, preberem časopis in spijem kavo, se za dve uri podam na faks, če se mi ravno ljubi, grem na subvencionirano kosilo, zvečer obiščem kino ali pač že kakšen žur? Je prav, da mi mama plačuje najemnino, ob tem pa pijem gin in tonic ter kadim marlboro lahke? Naj povlečem absolventski staž in visim na plečih staršev in države še dodatno leto, ali naj čim prej diplomiram, se spravim k delu in kruhu? Pa tudi, če naredim slednje, (p)ostanem zgledni primerek poštiranosti, kaj naj dalje? Bom izdala rodno grudo in se preselila med "žabarje" s kožico med prsti? Ali obratno, tudi če ostanem tukaj in začnem s službo -kje naj živim? Na žalost je trenutno za mlade diplomirance skoraj nemogoče najti spodobno stanovanje za neprofitno

najemnino. O možnosti odkupa nihče več ne sanja. In ob vsem tem naj načrtujem še družino?

S takimi skrbmi se slovenski študent ubada dan za dnem. Se ne bi tudi vam zdelo enostavneje igrati luzerja? Se delati, da je vse o.k. in spiti še en pir? Le za ilustracijo: nemški študenti živijo v lastnih ali najetih stanovanjih, občasno sicer delajo, a vendar so bolj ali manj finančno odvisni od staršev, ne obremenjujejo se s časovnimi roki, do kdaj je treba diplomirati. Večkrat zamenjajo smer študija, celo univerze, na lastno željo. Nič takega ni, če si vzamejo nekaj let "fraj", da bi ugotovili, kaj v resnici hočejo. In kar je najbolj pomembno: država jih k temu celo spodbuja. Pri nas je obratno. Morda je v tem ključ slovenskega narodnega značaja. Na srečo se z mladimi generacijami vzorec spreminja. Pohodi za mir, vedno glasnejši študentski predstavniki v pogovorih z oblastmi. Začetek je storjen, treba je nadaljevati z malimi koraki. Se povezati z delodajalci. Sporočiti svoja stališča. Jih jasno oblikovati in zastopati. In se nehati bati obrekljivih jezikov. Ki so vedno le znak nevoščljivosti in nepoučenosti.

Na Klubu Koroških Študentov je bilo izvoljeno novo vodstvo. Morda se bodo študentom v regiji zjasnila vremena. Ker zima traja že kar dolgo, kajne?

Šport:

Ne le športna prireditel

V Črni na Koroškem so vzorno izvedli desete zimske igre specialne olimpijade Slovenije

V Črni je bilo leta 1988 prvo športno-rekreativno družabno srečanje slovenskih zavodov za usposabljanje. Takrat je na srečanju, ki pomeni uradni začetek slovenskega specialoolimpijskega gibanja, sodelovalo šest ustanov z manj kot petdeset tekmovalci. Tokrat pa je v Črno prišlo 164 tekmovalcev iz 34 različnih ustanov, klubov in zavodov iz vseh koncev Slovenije.

"Specialna olimpijada je več kot samo šport," pravi **Marijan Lačen**, predsednik specialne olimpijade Slovenije in direktor centra v Črni. "Igre pomenijo tudi način življenja oseb z motnjami v duševnem razvoju, ki imajo na tovrstnih prireditvah možnost, da nekaj dosežejo in se potrjujejo v življenju. Ljudje z motnjami v duševnem razvoju imajo takšnih možnosti veliko manj kot drugi."

Tekmovanje je trajalo dva dne, prvi dan so bila predtekmovalna. Čeprav so igre tudi priložnost za druženje, zabavo in spoznavanje novih prijateljev, so tekmovalce mnogi vzeli zelo resno in se na svoj nastop dobro pripravljali. Ob nastopu so vse tekmovalce glasno spodbujali navijači, ki so kljub mrazu poskrbeli za pravo razpoloženje. Tekmovalci so se preizkusili v alpskem smučanju,

kjer so bili razdeljeni v skupine za težji in lažji veleslalom ter veleslalom za začetni nivo, in v nordijskem smučanju v skupinah, ki so tekmovali v teku na 100, 500, 1000 in 3000 metrov ter drsenju na 15 metrov. Zmagovalcem se obeta tudi nastop na mednarodnih zimskih specialnih igrah, ki bodo čez dve leti v Naganu na Japonskem.

Na igrah v Črni so prvič pri nas predstavili novo disciplino - krpljanje (krplji: čevlji za hojo po snegu v hribe), letos kot demonstracijski šport na slovenskih igrah, ki pa je sicer uradna športna panoga na svetovnih olimpijadah.

Olimpiado so organizirali v okviru praznovanja 35. obletnice delovanja CUDV Črna na Koroškem. Slavnosti ob jubileju so se nadaljevale naslednji teden, ko je bila v Kulturnem domu Črna na Koroškem osrednja slovesnost, na kateri sta poleg direktorja Marijana Lačnega gojencem in centru čestitala še župan občine Črna Janez Švab in minister Vlado Dimovski. Po proslavi so organizirali še okroglo mizo na temo Osebe z motnjo v duševnem razvoju se izobražujejo in same odločajo o življenju.

-mn

ŽOK Mislinja z velikimi koraki naprej

Ženska odbojka tudi v Mislinjski dolini na visoki ravni

Članska ekipa ŽOK Mislinja v sezoni 2002/2003

Od leve proti desni stojijo: trener Urban Oder, Mojca Kristan, Andreja Oder, Bojana Zajc, Katja Jontes, Branka Bašek, Mateja Kranjc

Sedijo: Mateja Kotnik, Lidija Štruc, Špela Horvat Mesner, Martina Pečnik, Marina Crnjac, Sara Gradišnik, Nina Kontrec

Odbojka, tako moška kot ženska, ima v Mislinji že dolgo tradicijo. Po nekajletnem premoru je pred štirimi leti žensko ekipo ponovno obudil trener Urban Oder. Ob izkušenih igralkah, bivši državni reprezentantki Andreji Oder, Martini Pečnik in Darji Crnjac so se v delo kluba vključila mlada, nadobudna dekleta, ekipa se je takoj kvalificirala v 3. DOL in se že po prvi sezoni prebila v 2. DOL, kjer sedaj z uspehom nastopa že tretje leto.

Šola odbojke Slovenj Gradec

Ob tem se je okrepljeno tudi delo z mladimi, predvsem na 1. osnovni šoli v Slovenj Gradcu, pod vodstvom trenerja Maksa Kotnika, v Mislinji pa je šola odbojke za najmlajše prevzela Breda Založnik. To delo z mladimi so v klubu v letu 2002 nadgradili s pričetkom šole odbojke v Slovenj Gradcu, v katero se je že prvo leto vključilo 30 deklet do desetega leta starosti. Ves ta trud, ki so ga vsi trenerji pod vodstvom glavnega trenerja Odra vložili v delo z mladimi, se je že bogato obrestoval in se letos tudi kaže v

Šola odbojke Mislinja

odličnih rezultatih vseh kategorij igralok, pa tudi v sestavi članskega moštva, kjer mlade igralke prevzemajo vedno pomembnejšo vlogo.

Ob tem klub napreduje tudi organizacijsko, kar je glede na dosežene uspehe, zastavljene cilje in dejstvo, da je trenutno v delovanje kluba v vseh selekcijah vključenih preko 80 deklet, nujno potrebno. Se pa ob tem seveda postavljajo tudi večne dileme o tem, kje so limiti, ki si jih naj za svoje delovanje klub postavlja. Vodstvo kluba, s predsednico Andrejo Oder in direktorjem Andrejem Horvatom na čelu, je glede tega optimistično in odločeno zgraditi tak klub, ki bo svoje cilje lahko izpolnil in sledil usmeritvam, ki so jih člani kluba soglasno sprejeli.

Cilji delovanja ŽOK Mislinja:

- Temeljna usmeritev kluba je ekipa, zgrajena na domačih temeljih, s ciljem igranja in razvoja domačih igralok s področja celotne Mislinjske doline; ne s ciljem uspeha za vsako ceno in vključevanja "kupljenih" igralok iz drugih sredin.

Ekipa starejših deklet s trenerjem Maksom Kotnikom

- V skladu s temeljno usmeritvijo organiziranje odbojarskih šol v Slovenj Gradcu in Mislinji za najmlajše kategorije deklet; na ta način čim večjemu številu otrok zagotavljanje redne organizirane športne vadbe in skozi selekcijo izgradnja igralok, ki bodo v prihodnosti postale nosilci igre članskega moštva.
- Za zagotovitev napredka mlajših kategorij igralok sodelovanje z ekipami v vseh tekmovalnih kategorijah.
- Promocija odbojke na področju celotne Mislinjske doline, s poudarkom na Slovenj Gradcu.
- Uveljavitev kluba kot najpomembnejšega ženskega športnega kolektiva v Mislinjski dolini.
- Tekmovalno uspešno nastopanje v 2. državni odbojarski ligi, s ciljem uvrstitve v 1. državno odbojarsko ligo.
- Zagotovitev vsem nalogam in ciljem primerne organizacije kluba in potrebnih kadrov za izpeljavo vseh programov.

Dosežki kluba v tekmovalni sezoni 2002/2003

Tekoča tekmovalna sezona je ŽOK Mislinja že prinesla veliko uspeha in jo že sedaj lahko proglasimo za najuspešnejšo v zgodovini kluba.

Velik uspeh je bila za klub že organizacija velikega mednarodnega turnirja v Slovenj Gradcu pred začetkom tekmovalne sezone. Na njem je bil, ob velikem odzivu gledalcev, slovenjgraški publiki prvič na voljo ogled vrhunskih odbojarskih predstav vrhunskih slovenskih in hrvaških ženskih odbojarskih ekip.

Članska ekipa je šest kol pred zaključkom prvenstva trdno zasidrana med vodečimi moštvi 2. DOL in se bo do konca sezona trdo borila za uvrstitve na eno od prvih dveh mest, ki vodita v elitni razred tekmovalja.

Mladinska ekipa je tekmovalje v državnem prvenstvu končala na delitvi 5. mesta.

Največji uspeh je v tej sezoni uspel kadetski selekciji, ki se je prebila na zaključni turnir, med štiri najboljša moštva v državi. Podobne cilje ima tudi selekcija starejših deklet, ki se je že uvrstila v A ligo, med najboljša moštva v svoji starostni kategoriji.

Vsi ti uspehi so bili doseženi izključno z igralkami, ki so bile vzgojene v ŽOK Mislinja in na to so v klubu še posebej ponosni. Seveda še najbolj na dejstvo, da so vse mlajše selekcije v državnem vrhu, kar pomeni, da je delo z mladimi na visokem strokovnem nivoju in da lahko glede igralskega kadra brez skrbi gledajo v prihodnost.

Bum ženske odbojke Z ENO NOGO V PRVI LIGI

Ženska odbojkarska ekipa OK Prevalje se s hitrimi koraki približuje prvi slovenski ligi. Po jesenskem delu prvenstva v 2. ŽOL so bile varovanke trenerja **Franja Ježa** uvrščene na drugo mesto, v nadaljevanju pa povsem nadigrale svoje nasprotnice.

Gospod Jež, kako ste bili zadovoljni s prvim delom prvenstva?

"Lahko sem zadovoljen tako z igro kot z uvrstitvijo na lestvici. Mi smo predvsem upali na nekoliko višjo uvrstitev kot v lanski sezoni, ko smo se kot novinci v drugi ligi s precej smole borili za obstanek. Letos pa je igra stekla in tako smo s prvim delom sezone skupaj z dekleti zelo zadovoljni."

V nadaljevanju ste pričakovali padec. Kljub temu so sledile samo zmage.

"Res je, da sem pričakoval rahel padec. Imamo srečo, da tudi ostale ekipe ne igrajo na tako visokem nivoju kot v prvem delu. Rezultatsko gledano sem tako lahko upravičeno zadovoljen, pa čeprav je igra nekoliko slabša."

Veljate za klub, ki uspe na tržišče vsako sezono poslati nove nadarjene igralkke. Vas moti, ko vam ekipo vedno dejansko nekoliko oslabijo?

"Klubi, ki so v prvi državni ligi in se imajo namen okrepiti z igralkami, ki so v manjših klubih izven serijske, se enostavno pozanimajo, pogledajo in

odločijo. Če se le da, naš klub ne dela ovir. Ampak seveda pod pogojem, da gredo naše igralkke v zelo dobre sredine, za katere vemo, da bo tam razvoj vsaj takšen kot tu, če ne boljši. Tudi v trenutni ekipi so igralkke, ki so v "nevarnosti". Če odštejem študentke, bi morda omenil Mojco Petrič, Sanjo Jovič, Mojco Brložnik. Če bodo še naprej napredovale s takšnimi koraki kot doslej, jih bi kdo verjetno poiskal."

So ambicije kluba po uspešnem štartu sedaj usmerjene predvsem proti prvi ligi?

"Apetiti vedno rastejo skupaj z rezultati. Ko smo začeli sezono, je bil naš cilj osvojiti toliko točk, da se ne bi bali za obstanek. Ko smo govorili o uvrstitvi, smo si zadali cilj, biti na lestvici višje kot v lanski sezoni. Lani smo bili sedmi, letos smo računali na mesto okoli pet. Rezultati so pač takšni, da apetiti rastejo predvsem pri upravi in odbojkarskih navdušencih. Kot trener ohranjam trezno glavo, enako priporočam tudi igralkam. Trenutno že vsi razmišljamo o 1. ligi, saj bi ga morali res hudo polomiti. Imamo še nekaj krogov do konca in v kolikor zmagamo naslednji dve tekmi, smo z eno nogo že v prvi ligi. Res smo blizu, a previdnost ni odveč."

Se nameravate v primeru napredovanja okrepiti?

"Že pred prvenstvom smo se dogovorili, da ekipo gradimo izključno na lastnih igralkah. Zadovoljni smo, da se je iz Kamnika vrnila Urška Skarlovnik. Koncept igre se sicer ni spremenil, prav tako ne

prva šesterica. A Urška je igralka, ki jo lahko uporabimo na več mestih. Tudi v prihodnje bomo nadaljevali s politiko kluba in stavili predvsem na domač kader. Mogoče so za nas zanimive nekatere igralkke iz bližnjih klubov. Predvsem gre za mlajše igralkke, ki bi ustrezale tudi po kvaliteti."

Ali je klub organizacijsko pripravljen za vstop v prvo ligo?

"V to ne dvomim, saj v klubu delajo ljudje, ki so vsekakor sposobni. Morda so bolj kot organizacija kluba vprašljivi rezultati, saj nameravamo nadaljevati izključno z domačim kadrom. Zato je bolj vprašljiv obstanek, ne pa samo organizacijska priprava kluba za prvo ligo."

Kaj prinaša družba najboljših ženskih odbojkarskih ekip Slovenije?

"Prinaša dodatno delo trenerjev in igralk, večjo odgovornost in tudi večji finančni zalogaj. Pomeni pa tudi afirmacijo ženske odbojke na Koroškem in odbojko postavlja na pravo mesto. Na Koroškem se dobro dela tako v šolah kot v nekaterih klubih in lahko govorimo o "bumu" ženske odbojke."
Bogdan Tušek

Plavalci in plavalke Fužinarja se vse bolj uveljavljajo VETRINE RAVENSKIH PLAVALCEV POLNE MEDALJ

Po uspešnem nastopu Fužinarjevih plavalcev in plavalk na 30. mednarodnem mitingu na Ravnah, sredi januarja, so imeli varovanci trenerjev ravskega kluba Mitje Medveška in Gorazda Podržavnika naslednja dva tedna izjemno natrpan program tekmovalj. Na vseh so dosegali zavidanja vredne uvrstitve, kar priča o kakovostnem delu v klubu, z mladimi obetavnimi plavalci in plavalkami.

Naprej so uspešno nastopili na mitingu v Nemčiji, v mestu Bad Reichenhasllu, kjer sta se med fanti s tremi zmagami izkazala Rok Sagmeister in Damir Dugonjič. Na zmagovalne stopničke so se povzpeli še Lovro Šuler, Iztok Martinčič, David Kačič, Toni Pori, Martin Paradiž, Aron Horvath in Sašo Herga.

Med deklicami je tri prva mesta osvojila Mojca Škratek, po dve pa Žana Prisljan in Vita Sonjak. Med najboljše tri so se uvrstile še: Adja Pečnik, Alina Sešelj, Garbrijela Golob, Kaja Sonjak in Anja Novak. Med članicami je Tanja Kumprej na izjemno kakovostnem mitingu osvojila dve deveti mesti.

Teden dni pozneje so Fužinarjevi plavalci in plavalke opozorili nase na absolutnem državnem prvenstvu v Mariboru. Tanja Kumprej je med članicami osvojila srebrno medaljo na 200 m delfin in bronasto na 400 m mešano. Poleg tega še dve četrti in eno peto mesto. Žana Prisljan je bila v absolutni konkurenci četrta in peta, med mladinkami pa dvakrat druga in enkrat tretja. Tudi Suzana Tahiri si je v skupini mladink priplavala eno 3. mesto.

Med kadeti je bil najuspešnejši Fužinarjev plavalec Dugonjič s tremi zlatimi in eno bronasto medaljo. Šuler je osvojil prvo, drugo in četrto mesto, Martinčič drugo, dve tretji in eno četrto, Vita Sonjak dve tretji in tri četrta ter Pečnikova dve četrti mesti. Štafeta dečkov je osvojila 2. mesto v disciplini 4 x 100 m mešano.

Sočasno je skupina mlajših plavalcev ravskega kluba nastopila v Kranju, kjer je bil v okviru kulturnega praznika tradicionalni miting "Dr. fig", z udeležbo 550 plavalcev in plavalk iz štirih držav. V skupini dečkov in deklic sta se izkazala Mojca Škratek, ki je

trikrat zmagala in bila dvakrat druga, ter Aron Horvath s tretjim mestom. Med mlajšimi dečki in deklicami je odlično nastopal Sagmeister, ki je nanizal štiri zmage, Tamara Miler je osvojila tri prva mesta in dve tretji, Luka Topler je bil enkrat tretji.

In še absolutno državno prvenstvo dečkov in deklic v Celju, ki se je odvijalo od 14. do 16. februarja. Na tem prvenstvu so Fužinarjevi plavalni upi osvojili skupno kar 15 medalj v posamičnih nastopih in dve v štafetah. Medalje so osvojili: David Kačič, Toni Pori in Lea Kos (po eno bronasto), Gabrijela Golob (2 zlati in 4 srebrne), Kaja Sonjak (1 zlato in 2 srebrni) ter Anja Novak (2 srebrni in 1 bronasto). Štafeta deklic Fužinarja je osvojila eno prvo in eno tretje mesto.

Med mlajšimi letniki so na zmagovalne stopničke stopili: Kačič, Pori, Paradiž, Velunšek, Novakova in Sonjakova. Med 18 klubi je ekipna zmaga pripadla Olimpiji pred Fužinarjem in Ilirijo.

Ivo Mlakar

V Kotljah smučarji tekači obujali spomine na pohod 14. divizije NAJHITREJŠA MATJAŽ MANFREDA IN URŠKA ANDREJC

V začetku februarja je organizacijski odbor pri Zvezi športnih društev Ravne, ki ga je vodil mag. Jože Žunec, pripravil že 22. smučarske teke v spomin prihoda 14. divizije na Štajersko in Koroško v začetku leta 1944. Smučine je tudi tokrat pripravil neutrudni domačin Štefan Robač, nekdanji olimpijec, s svojimi sodelavci in 62 udeležencev teka, ki so se tisto čudovito sončno nedeljsko dopoldne zbrali na štartu, se je pohvalno izrazilo o prireditvi.

Zbrane je pozdravil predsednik borčevske organizacije Mežiške doline in član glavnega odbora

ZB Boris Florjančič, organizatorji pa so tekmovalce pozvali na naslednje srečanje z željo, da bi bilo v prihodnje na štartu še več tekačev in tekačic.

In kdo so bili najboljši? Med moškimi, ki so tekli 8 kilometrov, je v skupini do 40 let zmagal Matjaž Manfreda z Lovrenca na Pohorju, pred Simonom Pogorevcnikom iz Šmartna ter Milanom Zupancem iz Mislinje. V skupini nad 40 let so bili najboljši tekmovalci iz Lovrenca. Zmagal je Avgust Manfreda pred Rudijem Kolandrom in Jernejem Osvaldom.

Med ženskami do 40 let je tekla le Urška Andrejc iz Slovenj Gradca, ki je bila tudi absolutno najhitrejša tekmovalka na prireditvi, medtem ko je v starejši skupini zmagala Hedvika Blatnik iz Mežice, pred Ireno Hočevar iz Maribora in Marino Vrlič iz Mežice.

Med tekmovalci do 15 let, ki so tekli 4 kilometre, so bili najhitrejši mladi tekači iz Črne. Najboljši je bil Anže Bahč, pred Blažem Kebrom in Rokom Knezom. Najstarejši udeleženec letošnjih tekov v Kotljah je bil 64-letni domačin Ivan Hercog, najmlajši pa 6-letni Črnjan Lovro Knez. I. M.

Matej Kasnik novi odbojarski sodnik državnega ranga "STOPATI ŽELIM PO POTI VZORNIKA JOŽEFA LEČNIKA"

Na redni februarski seji predsedstva Zveze odbojarskih sodnikov Slovenije, kateri predseduje Ravenčan Jožef Lečnik, dolgoletni mednarodni sodnik, je bil promoviran v sodnika državnega razreda 29-letni Mežičan **Matej Kasnik**, ki sedaj živi in je zaposlen v Ljubljani. Društvo odbojarskih sodnikov Koroške, katero vodi Ravenčan Alojz Spanžel, se tako lahko pohvali, da je na njihovem seznamu vpisanih že devet aktivnih državnih sodnikov, ki delijo pravico predvsem na tekmah 1. in 2. lige ter mednarodnih tekmah. Število državnih sodnikov se bo povečalo še za tri, kajti letos so v Kamniku Nataša Pavšer, Maks Štumpf in Bernard Valentar že uspešno opravili

teoretični del izpita.

"Želim si, da bi se še naprej dokazoval in se uvrstil na A listo najkakovostnejših sodnikov v Sloveniji in izkoristil možnost, da postanem mednarodni sodnik. Moja vzornika s sodniško piščalko sta nekdanji mednarodni sodnik Jožef Lečnik in sedanji Boris Skudnik. Od njiju sem se marsikaj naučil, izvedel skrivnosti poštenega in korektnega sodniškega dela. Rad bi šel po njihovih sledih," je poudaril Matej Kasnik, ki je kar nekaj časa sodil tudi tekme avstrijskega prvenstva, kajti zaposlen je bil na veleposlaništvu Republike Slovenije na Dunaju.

Ivo Mlakar

DEJAN PLEVNİK OBETA VEN SMUČAR

Mislinja je dobila še enega smučarskega športnika, ki je že sedaj zelo obetaven. To je 18-letni mladinec **Dejan Plevnik** iz Mislinje, ki tekmuje za kranjski klub. V mislinjskem smučarsko-skakalnem središču je navdušil ljubitelje skokov. Domači skakalni klub je namreč izvedel državno prvenstvo v nordijski kombinaciji za člane absolutno in člane do 20 let ter mladince do 18 let in v skokih za mladince do 18 let posamezno in ekipno.

Dejan Plevnik je bil najboljši med mladinci in člani v nordijskih kombinacijah, absolutno v kombinaciji, četrto zlato medaljo pa je dobil kot član zmagovalne kranjske ekipe. Ta smučarski uspeh je mladi Mislinjčan slavil s torto, ki so mu jo podarili za dosežen uspeh. O Dejanovih začetkih in uspehih na smučarskih tekmovanjih pa bomo pisali v naši prihodnji številki.

F. Jurač

FUŽINAR INTERDISKONT BREZ KONKURENCE

Mladi igralci namiznega tenisa iz vrst ravskega Fužinarja iz tedna v teden dokazujejo, da trenutno sodijo v sam slovenski vrh športna z belo žogico. V februarju so svoji bogati zbirki dodali nove zlahtne medalje. Tako so 8. in 9. februarja na Ravnah kadetinje Fužinar Interdiskonta Manca Fajmut, Ivana Zera in Polona Županc, pod vodstvom trenerjev Marka Špegla in Andreja Bača, v močni konkurenci potrdile svojo kvaliteto in postale državne ekipne prvakinje Slovenije. Drugo mesto so osvojile igralko Arrigoni Izole, tretje pa so bile igralko Mute.

Turnir je bil organiziran na visokem nivoju, za kar so v večji meri zaslužni športni delavci NTK Fužinar Interdiskonta.

16. februarja se je zbiranje prvih mest nadaljevalo na Ptuj, kjer sta na odprtem turnirju za mlajše kadete in kadetinje obe zmagi odšli na Ravne. Med mlajšimi kadeti je prvo mesto osvojil Jernej Ošlovnik (Fužinar Interdiskont), drugi je bil Dominik Škrabar (Kema Puconci), tretje do četrto mesto pa sta si delila Matic Slodej (Muta) in Dominik Maček (Murska Sobota). Med mlajšimi kadetinjami je zanesljivo slavila Polona Županc (Fužinar Interdiskont), pred Vesno Rojko (Ptuj), tretje do četrto mesto pa sta si delili Metka Župančič (Muta) in Daniela Perdih (Kajuh Ljubljana).

V istem terminu sta Manca Fajmut in Ivana Zera uspešno zastopali barve Slovenije na mednarodnem turnirju Jugoslavije v Vranju.

B. T.

ODLIČNE IGRE MLADIH NOGOMETAŠEV

Po dolgem času lahko pišemo o uspehu ravenskega nogometa. Da je nogometna šola Fužinarja zaživela, se sicer ve že nekaj časa, vztrajno delo posameznikov pa je pričelo dajati tudi prve rezultate.

Na zadnjem turnirju, imenovanem "Rad imam nogomet", slednji poteka po celotni Sloveniji, so se mladi nadebudneži v kategorije U - 10 (letnik 92 in mlajši) trenerja **Tomaža Juraja** odrezali odlično. Najprej so

na regionalnem turnirju na Prevaljah osvojili prvo mesto. S tem so napredovali na četrtfinalni turnir v Velenje. Tudi med "knapi" se niso dali in si z drugim mestom zagotovili napredovanje med šestnajst najboljših ekip v Sloveniji.

Turnir za uvrstitev v finale je bil v Ljubljani, mladi "zvezdniki" pa so se na pot lahko odpravili tudi zahvaljujoč pomoči podjetja Styria vzmeti. Fužinar je začel odlično.

Najprej so z 1:0 premagali CMC Publikum, nato z 2:1 še Jadran Dekane. Zadnja ovira je bila domača Ježica. Še minuto pred koncem so bili ravenski nogometaši na pragu uvrstitve v finale, na koncu pa jim je zmanjkalo malce sreče in Ježica je slavila s 3:2. Kljub nesrečnemu porazu, Fužinar je zasedel končno 5-8 mesto, gre za velik uspeh, na katerem se vsekakor splača graditi. **B.T.**

TONČEVIH 80 LET

Dr. Anton Skobir

Zim že precej je minilo
Odkar iz pobiča sem mož postal.
Mi trnje z rožami življenje tkalo
po malem vsega mi je dalo
in danes z vami rad bi praznoval.

časov, me je strah, ker vem, kaj bi se bilo z nami zgodilo, če bi nas bili takrat odkrili Nemci. Takrat pa strahu nismo poznali. Trdno smo bili odločeni, da bomo odgovorili z orožjem, če bi nas napadli.

Tisti čas se je Tone pričel učiti igrati na dva najtežja inštrumenta: citre in violino. Predvsem violino je čudovito igral. Na njegovo pobudo je nastala Brdinska godba, kjer so igrali: Tone violino, Černjakov Franci kitaro, Naceski Anzi harmoniko in Smonkarjev Franci klarinet. Tisto noč jeseni leta 1942, ko so Selanski pobje prisilno odhajali v nemško vojsko, je hotuljska Brdinska godba vso noč igrala na poslovilni veselici Selancev, pri Hovniku na

Spodnjih Selah.

Med vojno je Tone pobegnil iz nemške vojske v partizane. Preživel je fronto in vojno in je takoj po osvoboditvi leta 1945 moral prevzeti važne funkcije in odgovornosti. Tonetova največja želja iz mladosti je bila napredovati, šolati se. Postati človek z imenom. In to je dosegel. Edini med mnogimi Hotuljci je izkoristil enkratno priložnost, ki se mu je nudila. Začel je študirati in se učiti. Uspel je doštudirati, napravil je doktorat. Za Alojzjem Kuharjem je postal drugi doktor po vrsti med Hotuljci. Hotuljci smo resnično ponosni nanj in na njegov veliki uspeh.

Druga njegova velika želja še iz mladosti je bila, da bi videl svet. Tudi ta želja se mu je izpolnila. Bil je v krajih, kamor le redko kdo zaide: Afrika, Rusija, Daljna Sibirija s svojimi tajgami, stepami in tundrami so mu poznane. Tudi daljne Mongolske stepe v Srednji Aziji je osvojil. To ga je obogatilo in mu pustilo trajne spomine.

Tonetova najlepša lastnost pa je njegova velika navezanost na Kotlje in na njegove rojstne Brdinje. V vikendici, ki jo je zgradil v gozdu na Muševem, smo skupaj preživeli marsikatero lepo, nepozabno urico. Tudi Kotelj ne pozabi. Vsako leto za Krajevni praznik pride in ga z svojo navzočnostjo, večkrat tudi z besedo, počasti. S tem nam daje naš dr. Tone, naš Mušev Tonč, najlepše priznanje in ljubezen Kotljam, svojemu rojstnemu kraju in kraju svojega otroštva. **Rok Gorenšek**

Tako lepo in prisrčno nas je povabil na svoje veliko slavlje, da skupaj proslavimo 80 letnico njegovega življenja.

Šest let stara pobiča sva bila, ko sva pričela leta 1929 hoditi v osnovno šolo Kotlje. Prijatelja sva ostala vse do današnjih dni.

Po končani osnovni šoli, vse do prisilnega odhoda v nemško vojsko, se je krog Tonetovih prijateljev, brdinskih fantov, močno povečal. Pri Mušu, pri Štrucu ali kje drugod smo se ob sobotnih večerih in nočeh zbirali: Tone, Štručev Peter, Volenov Lojzi in jaz. Včasih tudi drugi: Črnjakov Franci, Paveljnov Lipi, Ladinikov Franci, Protičev Anzi in drugi. Vsi razen mene so doma na Brdinjah. Značilnost našega tedanjega druženja je bila, da se takrat nismo prav posebno zanimali za dekleta. Imeli smo rajši knjige, ki smo jih navdušeno brali.

Po aprilski vojni leta 1941 je jugoslovanska vojska zapustila mnogo orožja, streliva in opreme ob svojem umiku pred Nemci. Tedaj smo se pričeli na naših nočnih srečanjih zbirati oboroženi s puškami, municijo, v uniformah in čaladah. Vsi smo bili nasprotniki Nemcev. Še danes, ko se spomnim tistih

ZAHVALA ZDRAVNIKOM

V oktobru lanskega leta sem se zdravil na internem E oddelku slovenjgraške bolnišnice. Za uspešno zdravljenje bi se rad zahvalil mag. dr. Francu Verovniku, dr. Francu Kotniku, dr. Ervinu Plevniku, dr. Bojanu Vujkovacu, dr. Ireni Bricman, dr. Janezu Lavretu, sestram Zvonki, Klavdiji, Veri in Brigiti ter ostalim sestram in strežnemu osebju. Beseda zahvale velja tudi Zdravstvenemu domu Mislinja, dr. Tilki Prevolnik in dr. Leonardi Pirmanšek ter sestrama Evi in Mileni.

Hvaležni pacient Bernard Verboten iz Srednjega Doliča pri Mislinji.

70 LET JOŽETA LOGARJA-PEPIJA

V začetku januarja je v znani hotuljski gostilni pri Dularju zdrav, vesel in nasmejan skupaj s številnimi prijatelji in povabljenici praznoval 70 let bogatega in razgibanega življenja Jože Logar - Pepi.

"Po ljudeh gor, po ljudeh dol!" govori naš znan pregovor, ki nam kratko, jedrnat, po domače pove resnico, da so uspehi podjetij največkrat odvisni prav od tega, kakšen človek je kje na vodilnem mestu. Ali ima poleg vodstvenih sposobnosti in strokovnosti tudi sposobnost prisluhniti in razume težave, trpljenje, želje in počutje posameznikov, svojih sodelavcev pa tudi tistih, ki ga prosijo pomoči. Pepi je bil eden redkih direktorjev, ki se je tega pregovora pri svojem delu in odnosu do ljudi dosledno držal celih 35 let.

Pepi se je rodil 3. januarja 1933 pri Nacesniku

na Brdinjah. V osnovno šolo je hodil v Kotlje, v gimnazijo na Ravne na Koroškem. Gozdarsko šolo je leta 1952 končal v Ljubljani. Zaposlil se je pri Gozdnem gospodarstvu v Slovenj Gradcu in prišel je v Črno na Koroškem za rednega gozdarja. Januarja 1955 je postal direktor Gozdne uprave na Ravnah na Koroškem, ki jo je uspešno vodil celih 35 let. V praksi, na svoji koži je občutil in preživel takorekoč vse faze našega povojnega razvoja.

Pepi je rad povedal: Dokler smo imeli okrajno upravo za gospodarstvo v Mariboru, je šel denar v Maribor. Ko smo prišli pod republiško upravo v Ljubljani, je šel denar pa v Ljubljano. Šele ko je denar ostal doma, pri Lesni, smo lahko zadihali in pričeli razmišljati in delati načrte za naše kraje na Koroškem.

Tedaj so zastavili program: dokončati elektrifikacijo, cesta na vsako kmetijo, do vsake hiše. Preureditev, posodobitev in preusmeritev kmetij. Telefon na vsako kmetijo in v vsako hišo. Skupaj s KZ-Kotlje je zgradil prvo cesto: od Rimskega vrelca proti Uršlji gori. In cesto Kotlje-Dular. S KZ-Mežica cesto na Plat, z ravensko KZ pa cesto do Ulcija.

Ko je s pomočjo ing. Ivana Uršiča, direktorja KKZ-Slovenj Gradec, dosegel finančno povezavo in sodelovanje s kmetijskimi zadrugami, je delo steklo. Kmalu so se pokazali veliki rezultati. Zgrajenih je bilo nad 800km cest. S pomočjo tip-skih načrtov graditve in preureditve hlevov in

stanovanjskih hiš na kmetijah je bilo preusmerjenih nad 400 kmetij - hlevov, ki razpolagajo s tisoči stojišč za govedo. Na novo je bilo zgrajenih nad 400 hiš na kmetijah, 150 pa adaptiranih. Zgrajenih je bilo nad 550 telefonskih priključkov. Da je 70 letni slavljeneec tudi uspešen organizator in začetnik kmečkega turizma na Koroškem, je dobro znano. Prav po njegovi zaslugi imamo kmečko turistično vas Šentanel.

Naš 70 letnik je izreden organizator. Dana mu je sposobnost pridobivanja ljudi za nove, koristne stvari. Je pravi idealist. Vsa leta je zagnano delal povsod, kjer so ga potrebovali. Vsakega dela se je lotil zares. Zato je tudi vsako še tako zahtevno in težko delo uspešno dokončal.

Za svoje delo in zasluge je bil Pepi tudi večkrat odlikovan. Prejel je priznanje Zadrugne zveze Jugoslavije, nagrado občine Ravne na Koroškem in še mnoga republiška odlikovanja in priznanja. Od Hotuljcev pa Plaketo Krajevne skupnosti Kotlje.

Pepi je vnet lovec, velik ljubitelj divjih živali. Mnogo mladih lovcev je vzgojil, mnogim je bil mentor in vzor. Je pa tudi velik ljubitelj lepega petja, domače koroške, slovenske pesmi. Po naravi je rad vesel, šaljiv in vedno dobre volje. Je odličen prijatelj in tovariš. V njegovi družbi ni nikoli dolgčas. Naročeno mi je bilo, naj mu v imenu vseh Hotuljcev še posebno čestitam za njegovih 70 let uspešnega življenja.

Rok Gorenšek

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Napočil je težko pričakovani ponedeljek, 13. januarja, ko se je za nas začela zimska šola v naravi. Zbrali smo se na parkirišču pri DTK. Ob osmih smo odrinili in petnajst do devetih smo že prispeli v Črno. Tam smo se nastanili v hotelu Krnes.

Na smučišče smo odšli ob pol desetih. Opravili smo preizkus smučanja. Šlo mi je zelo dobro in popoldne sem se lahko vozila z vlečnico. Zvečer smo imeli predavanje o zgodovini smučanja. Predaval je učitelj Roman Hölzl. Izvedeli smo, da so najstarejše smuči stare okoli 5.000 let. Naslednji dan smo šli na zajtrk in potem na smučanje.

Na smučišče smo hodili dvakrat na dan. Zvečer pa sta nas obiskala g. Pristavnik, ki nam je pokazal diapozitive s svojih pohodov, in g. Mlinšek, ki nam je pripovedoval o gozdu. V sredo pa so nas obiskali gorski reševalci. S sabo so pripeljali psičko Brino, ki je izurjena za reševanje ljudi izpod plazov. Povedali so, da je priporočljivo pozimi, če greš v gore, s seboj imeti lavinsko žolno. To je naprava, ki piska ob prisotnosti druge enake naprave. V četrtek dopoldan pa se nam je pokvarila žičnica, zato smo šli na sprehod. Zvečer pa smo imeli zaključni večer in žrebanje startnih števil. Izžrebala sem si številko 38.

V petek pa je napočil trenutek, ko si morali pokazati, kaj znaš. Spustila sem se po progi in ko sem odpeljala skozi vsa vratca pravilno, sem si oddahnila. Po kosilu smo imeli razglasitev rezultatov. Bila sem 7. od 11-ih in dobila sem diplomu za dobrega smučarja. Po kosilu smo morali pospraviti prtjago in nato smo šli še zadnjič na smučišče. Ob 16. uri pa je prišel po nas avtobus in odpeljali smo se na Ravne.

Čas je hitro minil, saj smo imeli zelo natrpan urnik. Zelo sem se zabavala in se veliko naučila. Škoda, da ni trajala ta šola malo dlje. Najbolj mi je bilo všeč, ko so nas obiskali gorski reševalci.

Vesna Navotnik, 5, b

Veseli december v Libeličah

V mesecu decembru, ki ga radi imenujemo tudi "veseli december", je bilo tudi na OŠ Libeliče precej živahno. Učenci in učiteljice smo okrasili šolske prostore, pisali in risali dedku Mrazu, izvajali plesne, ročnodelske in glasbene delavnice. Ob tem smo se intenzivno pripravljali na prireditve ob zaključku koledarskega leta. Pripravili smo program s praznično vsebino. Učenci so se z veseljem učili dramatizacij, plesnih in pevskih interpretacij, ob tem pa sami poskrbeli tudi za scensko in kostumografsko izvedbo točk. Program smo izvedli dvakrat. Najprej smo se odzvali povabilu ga. Antonije Pšeničnik ter ga predstavili upokojujencem v Domu starostnikov v

Črnečah. Zadovoljstvo je bilo obojestransko, vodstvo doma je namreč otroke pogostilo z darilci. Nato smo se predstavili še pred domačim občinstvom. Prireditve je bila na šolskem odru, učencem so se pri izvedbi programa pridružili še otroci iz libeliškega vrtca.

Otroci so bili najbolj veseli prihoda dveh "zimskih mož". Letos sta jih namreč presenetila z obiskom oba, Božiček in dedek Mraz.

Za darila otrokom se v njihovem imenu zahvaljujem vsem, ki so letošnjo obdaritev finančno omogočili.

Vodja POŠ Libeliče
Helena Knez

Domača črpalka

Tokrat koroško črno kroniko pričujem z dogodkom iz policijskega sporočila, kakršnih letošnjo zimo na srečo - vsaj doslej - ni bilo veliko. Gre za poškodbe na smučiščih.

Grd padec

Pri smučanju na urejeni smučarski progi smučišča Velka na Ribnici na Pohorju se je 14. 02. ob 14.40 hudo telesno poškodovala devetletna smučarka, članica smučarskega kluba iz Maribora. Pri smučanju je padla ter si zlomila golen leve noge. Odpeljali so jo v bolnišnico Slovenj Gradec.

Izgubljena orientacija

S hribi, snegom in zimo je povezan tudi drugi dogodek, ki ga je treba objaviti predvsem zaradi preventive in seveda hrabrosti reševalcev. Tokrat je šlo še vse po sreči, drugič mogoče ne bo tako.

16. 02. 2003 ob 17.49 je bil OKC Policijske uprave Slovenj Gradec obveščen, da sta dva planinca iz okolice Maribora izgubila orientacijo na Peci in prosita za pomoč. Gorski reševalci in policisti so nekaj pred 22. uro planinca našli. Bila sta nepoškodovana in zdravniške pomoči nista potrebovala.

Ob 22.40 so reševalci sporočili, da se bodo poskušali premakniti do koč, ob polnoči pa so javili, da bodo zaradi izredno slabih vremenskih razmer, ki onemogočajo vrnitev, postavili bivak in se do koč in v dolino vrnili jutraj.

Okoli 01.45 je planinca in reševalce dosegla druga skupina reševalcev, ki se je glede na nekoliko boljše vremenske razmere odločila, da se vrnejo do koč na Peci, kamor so prispeli okoli 03.00 ure. Zjutraj so bili že v dolini.

Nevaren sneg

Ostajamo še na snegu, selimo pa se na tako imenovano "cestna bojišča". Čeprav je še vedno zima in je sneg njen običajni in zvesti spremljevalec, marsikateri prometni udeleženelec ni dovolj pazljiv, večkrat pa tudi neprimeren opremljen.

Tako se je ob močnem sneženju 04. 02. na območju Policijske uprave Slovenj Gradec (do 16.45) pripetilo 13 prometnih nezgod, od tega 10 z gmotno škodo, ena z lahkim telesnim

poškodbami, ena s težjimi poškodbami in ena s smrtnim izidom.

OKC je bil ob 14.10 obveščen o prometni nezgodi na Radeljskem klancu. Avtobus, ki je vozil proti Radljam ob Dravi, je zaneslo v betonsko ograjo in ga odbilo na nasprotni vozni pas. Po njem je pravilno pripeljal voznik osebnega avtomobila. Prišlo je do čelnega trčenja, v katerem sta v osebnem avtomobilu dve osebi zaradi hudih telesnih poškodb umrli, ena pa se je hudo telesno poškodovala.

Policisti so bili istega dne ob 15.53 obveščeni o hujski prometni nezgodi dveh osebnih vozil na relaciji Ravne na Koroškem - Kotlje, v kateri so se po prvih podatkih tri osebe telesno poškodovale, od tega ena huje in so jo iz zvite pločevine morali rešiti gasilci. Pri verjetnem povzročitelju nezgode je alkotest izmeril 2,11 promile alkohola v organizmu.

Na bok

Kaže, da so v tem obdobju bili "na udaru" predvsem avtobusi. Tako se je v sredo, 05. 02. ob 14.24 na glavni cesti Maribor - Radlje ob Dravi, v kraju Kozji vrh, zgodila prometna nezgoda, v kateri se je voznik avtobusa hudo telesno poškodoval. Pri vožnji proti Radljam ob Dravi mu je nasproti pripeljal voznik neznanega črnega osebnega avtomobila, ki naj bi bil zapeljal na njegov vozni pas. Voznik avtobusa je zato zapeljal na bankino, avtobus je zaneslo in se je prevrnil na bok zunaj ceste.

Policisti so v zvezi s to nezgodo 11. 02. 2003 poslali še dodatno sporočilo, da so z zbiranjem obvestil ugotovili, da sta za voznikom avtobusa v času prometne nezgode vozila voznika osebnih avtomobilov, ki sta zagotovo morala videti, kako je prišlo do nezgode. Zato so ju pozvali, da se javita na telefonsko številko 113 ali 080-1200.

V škarje

Zaradi vožnje "v škarje" se je 18. 01. ob 09.45 zunaj naselja Poljana nad Prevaljami pripetila prometna nezgoda, v kateri so se ena oseba hudo in tri lažje telesno poškodovale.

Voznik kamioneta-furgona A.S. iz občine Prevalje je vozil s Poljane proti Prevaljam. Na ravnem delu ceste je pričel prehitovati pred seboj vozeče vozilo. Tedaj mu je nasproti pripeljal voznik osebnega avtomobila B.P. iz občine Prevalje. Kljub zaviranju obeh voznikov je prišlo med njima do čelnega trčenja. Pri tem se je A.S. huje telesno poškodoval, potnik v njegovem avtomobilu pa lažje. Lažje sta se poškodovala tudi voznik B.P. in njegova 14-letna sopotnica.

Žerjavica iz škatle

Zima je tudi čas požarov, do katerih pogosto prihaja zaradi nepazljivosti pri kurjenju in ogrevanju. Tako je 06. 02. okoli 09.00 zagorel vikend na Primožu na Pohorju. Policisti Urada kriminalistične policije in Policijske postaje Radlje ob Dravi so z ogledom ugotovili, da je do požara prišlo zaradi malomarno odloženega pepela z ostanki žerjavice. V večernih urah 05. 02. je J.K. iz občine Radlje ob Dravi čistil peč na trda goriva. Pepel z ostanki žerjavice je spravil v kartonsko škatlo in jo odložil na leseno klop, tik ob vikendu. Ponoči je zaradi tlenja kartona prišlo do vžiga klopi, nato sta zagorela še lesen opaž in ostreže objekta. V požaru, ki so ga pogasili gasilci, je nastalo za dobrih 1,5 milijona tolarjev gmotne škode.

Nesojen skladiščnik

V drugi polovici letošnjega januarja so policisti PP Slovenj Gradec uspešno raziskali 12 kaznivih dejanj iz leta 2002 in odkrili še eno novo kaznivo dejanje. Pri treh osumljencih, J.P. in J.T., oba iz občine Slovenj Gradec, in S.V. iz občine Mislinja, so opravili hišne preiskave in zasegli nekaj predmetov, ki izvirajo iz kaznivih dejanj.

V letu 2002 so omenjeni vlomili v prodajalne in skladišča v občini

Slovenj Gradec, enkrat pa tudi v vikend. Protipravno so si prisvojili denar, hrano, čistila, pralni prašek, zastave (?!), v enem primeru pa tudi prenosni telefon. Osem posameznikov in podjetij so oškodovali za okoli 500.000 tolarjev, poleg tega pa so povzročili še gmotno škodo na objektih, v katere so vlomili.

Zoper vse tri osumljence bodo policisti dali kazenske ovadbe na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec za kazniva dejanja tatvin in velikih tatvin. Zoper J.P. pa bodo vložili še kazensko ovadbo za kaznivo dejanje nedovoljene proizvodnje in prometa z orožjem in razstrelilnimi snovmi. Pri njem so namreč v hišni preiskavi našli sedem nabojev za dolgo cevno orožje, počasi gorečo vžigalno vrstico in tri sprožilce za protipehotne mine, ki si jih je prisvojil med služenjem vojaškega roka.

"Črpalkar" v mreži

V policijske mreže se kdaj pa kdaj - nehote - ujame kakšna velika riba. Tako so 19. januarja policisti v rutinski kontroli ustavili voznika osebnega avtomobila R.M. iz občine Šoštanj. V vozilu je imel pripomočke, ki bi jih lahko uporabljal za tatvine goriva. Ker je policijska postaja v tistih dneh obravnavala več tatvin goriva, sta bila policista še dodatno pozorna. Voznika sta vprašala, zakaj potrebuje pripomočke. Poskušal ju je zavesti in ju prepričati, da predmete potrebuje za nakup vina. Policista se nista dala preteptati in opremo podrobneje pregledala ter ugotovila njen pravi namen.

Z osumljencem so policisti opravili razgovor, nato pa na njegovem domu in na domu njegovega prijatelja B.P. iz občine Šmartno ob Paki, v sodelovanju s policisti kriminalističnega urada, opravili še hišni preiskavi. Za B.P. so ugotovili, da je sodeloval pri tatvinah. Pri preiskavah so policisti zasegli okoli 2000 litrov dizelskega goriva D-2 in več predmetov, ki izvirajo iz drugih kaznivih dejanj z območja Slovenj Gradca, Dravograda in Vučenice (različno orodje,

gradbeni material, avtomobilске gume, otroške igrače, plinski žar, vrtnе stole, dve peči na petrolej, okenska krila, sesalec, toplotni električni stroj za pranje vozil, več okrasnih vrtnih kipcev, betonski vodnjak, vibracijski delovni stroj, otroško kolo in drugo). Po prvih ugotovitvah gre za serijo najmanj 50-tih kaznivih dejanj tatvin, ki so bila prijavljena policiji. Za predmete, ki ne izvirajo iz prijavljenih kaznivih dejanj, pa bodo poiskali oškodovance in ugotavljali njihovo voljo do pregona osumljencev kaznivih dejanj.

Kot ugotavljajo policisti, sta različnim oškodovancem odtujila najmanj 5000 litrov goriva, ki sta ga sproti prodajala, saj je imel R.M. doma v svoji garaži urejeno domačo "bencinsko črpalko". Skupna gmotna škoda, ki sta jo bila povzročila oškodovancem, znaša okoli dva milijona tolarjev, natančna škoda pa bo znana po opravljeni preiskavi.

Zoper oba osumljenca bodo policisti PP Slovenj Gradec, Dravograd in Radlje od Dravi, kjer je bila strojena večina kaznivih dejanj, vložili kazenske ovadbe na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec.

Nasilno v lokal

Seveda pa dejstvo, da policisti večino tatvin razrešijo in storilce predajo sodnikom, na "nočne ptičke" ne vpliva kaj dosti. Tako je na primer od 01. do 03. 02. neznan storilec vlomil v gostinski lokal na Ravnah na Koroškem in iz njega odnesel nekaj tehničnih predmetov in manjšo vsoto denarja. Lastnika je tako oškodoval za dobrih 150.000 tolarjev.

Do streznitve

Med kršitelji javnega reda in miru sta se tokrat pripetila dva dogodka, vendar ne na javnem mestu, marveč v družinskem krogu, če temu še lahko rečemo "družinski krog?"

Policisti Policijske postaje Ravne na Koroškem so 15. 02. ob 22.04 odredili pridržanje do streznitve zoper D.K. Okoli 21.00 se je namreč prepiral z družinskimi člani ter fizično obračunal z ženo. Tudi po prihodu policistov se ni umiril in odpeljal so ga na PP Ravne na Koroškem in ga pridržali.

Natančno uro kasneje istega dne so policisti PP Ravne na

Koroškem odredili pridržanje do streznitve tudi zoper D.P. iz občine Ravne na Koroškem. Kršitelj se je namreč močno napil in v večernih urah pričel razgrajati in razbijati inventar v stanovanju. Ko so ga prisotni želeli pomiriti, se je pričel s njimi pretepati. Tudi on se ob prihodu policistov ni pomiril in romal na PP v bunker do streznitve.

Šnops

"Prejšnji dve zgodbi sta kristalno čisti in v bistvu sploh ne gre za kršitev javnega reda in miru, marveč za igranje kart in za igro, ki jo poznamo pod imenom šnops," se kot običajno na tem mestu nepovabljen vključili Rene, prijatelj mojega prijatelja (saj veste kaj) Mirana.

"Oba involvirana (Rene izjemno ljubi prispodobe v tujkah - op. pisca) občana ali tička namreč, po mojem mnenju, zelo rada igra ta hudičeve podobice. In ker ju žene pri tem ovirajo, sta se odločila, da bosta poslej karte igrala kar v prostorih policijske postaje. Če drugega ne, je tam toplo in varno, časa pa je na voljo dovolj do jutra ali do streznitve, kot temu rečejo policisti. Seveda pa na policijski postaji ne moreš ostati drugače kot vinjen. Pa smo tam. Sicer pa pričakujem, da si bosta kvartopirca v bodoče omislila še malico ob drugi jutranji uri in morda jim bodo policisti postregli celo z značilnim francoskim kosilom - dunajskim zrezkom s pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem. V tem primeru se jima morda pridruživim pri igri v troje. Samo napiti se ga še moram!"

T.I.

Hrabro dejanje

Generalni direktor policije Marko Pogorevc je 31. januarja na krajši slovesnosti v Podgorju pri Slovenj Gradcu Jožici Merzdovnik iz Slovenj Gradca podelil znak za hrabro dejanje. Gospa Jožica je 5. oktobra lani iz gorečega avtomobila rešila poškodovano v prometni nezgodi in ji tako rešila življenje.

Vir: PU Slovenj Gradec

HOROSKOP - MAREC 2003

OVEN: Če le imate kaj literarnega daru, mu omogočite, da se svobodno razživi - potrebujete namreč temeljito inventuro za zdaj še ne povsem ozaveščenih zimskih doživetij. Čeprav vas bo Jupiter pozival k čustvenemu razcvetu, bo občutek, da bi radi objeli ves svet, ostal predvsem v vaši notranjosti, vročekrvna dejanja pa usmerjena predvsem v kariero.

BIK: Če so vas prijatelji zadnje časa, vsaj po vaše, kdaj izdali, se bodo odnosi zdaj lahko izboljšali. Da ste materialno ogroženi, je lahko moteč občutek, še posebej, če vzroke zanj pripisujete drugim. Nekaj sprememb še vedno lahko pričakujete v delovnem okolju, sprejmite predvsem tiste, ki bodo prispevale k vašemu dobremu počutju doma.

DVOJČKA: Morda se vam hudo upira brskati po temeljih vaših sedanjih ali preteklih partnerskih odnosov, a je še vedno pravi čas za to. Še več, gre za priložnost, ki jo je skoraj nujno izkoristiti za učenje. Veliko literature je napisane o tem, a poskusite vse, kar veste, tudi podoživeti - miselne rešitve so bolj kratkoročne. V družinskih pogovorih boste morda celo uživali.

RAK: Vaš intelekt in širše razumevanje sveta se razcvetata, le prve znake spomladanske utrujenosti raje pripišite zvezdam in jih sprejmite kot prehodni pojav... Če bi si vaši bližnji in sodelavci želeli, da ste aktivnejši, jih poskusite navdušiti za sodelovanje - prav dejavno pomoč zdaj potrebujete, znate pa jo tudi dobro krmariti.

LEV: Lahko bi v Jupitrovem spremstvu še vedno prekipeli od samozavesti - a postavite ji realne meje. Predvsem pa se soočite z občutkom, da vas ljudje in okoliščine včasih hudo ovirajo. Omejite se torej na tiste ljudi in skupine, ki so na vašem ustvarjalnem valu, moteče dogodke pa le budno opazujte, da ohranite občutek za okolico in ujamete pravi čas za akcijo.

DEVICA: Za nekaj časa se lahko sprijaznite z "življenjem v senci", ko vam bo naklonjenost najbližjih, še posebej partnerja, v veliko oporo. Pomagajo vam lahko predvsem z razčlenjevanjem vašega položaja, kar vam bo vilo tudi novih čustvenih moči - pred vami je topel in ustvarjalni mesec, čeprav drugačen od sprva načrtovanega.

TEHTNICA: Nekaj razdvojenosti lahko pričakujete od zvezde kombinacije, ki vas po eni strani vabi v skriven ljubezenski objem, po drugi pa priklepa na stare korenine. Predvsem se odrecite strogega presojanju vašega notranjega vrenja - naj izzveni vsaj v prijateljstvo. Še vedno lahko najhitreje dozorevate v odkritih pogovorih, pa naj bodo teme še tako nenavadne in osebnе.

ŠKORPION: Naravni zvezdni ciklus vas je znova pripeljal v eno najbolj ustvarjalnih in čustveno vročih obdobij, na prag nove pomladi. Na razpolago pa vam je tudi zrelejša zavest o tem, kaj je za vas najpomembnejše. Domače napetosti, če ste jih v preteklosti sprožali ali zaznavali, se lahko zdaj povsem ublažijo, marec bo za vas veder in v vseh pogledih komunikativen mesec.

STRELEC: Pomislite kdaj na to, da imate na okolico najbrž - v dobrem in malo manj dobrem - večji vpliv, kot si mislite. Delujte torej po svoji najboljši vesti in premišljeno, drobne nesporazume in prenaplajene sodbe obravnavajte čim bolj blago. Marec je lahko tudi študijsko uspešen in finančno učinkovit, najbolj "svetlo" pa se boste počutili doma.

KOZOROG: Zvezde vam prinašajo nekaj več tekmovalnosti in upornosti - ravnajte z njima diplomatsko, da se izognete nasprotovanjem. Najbolj vetrovno bo na finančnem in nasploh premoženjskem terenu - če imate priložnost za opravke s tujim premoženjem, se ne pustite zapeljati prenaplajenemu odločanju - mirno raziščite vse okoliščine, da boste uspešnejši.

VODNAR: Vaše želje so upravičene in imate dober načrt, a ta hip morda premalo energije, da bi jih začeli uresničevati. Nekaj prijetne lenobnosti, a tudi privlačnosti, vam dodaja Še Venera v vašem znamenju - pozabite torej za hip na prirojeno neodvisnost - popustljivo sodelovanje s partnerjem vas bo v več pogledih osrečilo in skrajšalo pot do cilja.

RIBI: Prerajeni in samozavestni ste na pragu pomladi znova "v svoji pravi koži". Če vas bo v srčnih vezeh še malo ovirala zadržanost ali natančneje, negotovo zaznavanje vaših čustev, vam bo družabništvo vseh oblik pisano na kožo. Čas za poslovne in zasebne zabave, pa tudi za velikopotezno opravljanje vsakodnevnih obveznosti in za nežno skrb zase.

BREZ SLADKORJA

Gremo v Nato za solato!

***

Volite me danes. Molili boste jutri.

***

Ko sreča odleti, te marsikaj doleti.

***

Politiki so običajni ljudje s čezmernimi apetiti.

***

Žal več ljudi spoznava svet z želodcem kot z glavo.

***

Vedno več je ljudi, ki razumejo, a ne morejo razumeti.

***

Narod prerad pozablja, da ima vsak dvočičnež zadnjo plat.

***

Tisti, ki se zdaj pred mano križate, za menoj nikar ne molite.

***

Ko se poročita črna redkev in fižol, ni lahko biti poročna priča.

***

Odkar ljudje dočakajo tako visoko starost, tudi modreci niso več, kar so bili.

ČUDNO

Diktator Husein z grozljivimi likvidacijami svojih sovražnikov vlada iraškemu ljudstvu. Demokrat Bush s prijaznimi vojaškimi napadi in nenasilnim bombardiranjem civilnega prebivalstva vlada svetu (nafti).

RAZLIKA

- Kakšna je razlika med cepcem in cepičem?
- Iz cepiča še nekoč nekaj bo.

ŠE O RAZLIKI

- Kakšna je razlika med ritoliznikom in picajzлом?
- Oba sta sramota za človeka.
- Kaj pa razlika?
- Pojma nimam, kar ti povej!
- Eden se suče okrog riti, drugi v njej.

ZAKAJ

- Veš, zadnjič sem pa ugotovil, zakaj se gostilni med Ravnami in Prevaljami reče Brančurnik.
- Zakaj, zakaj?
- Ker sosedov Branko na poti s šihta tam vedno kaj popije.
- Ti si kreten! Ne vidim nobene povezave.
- Res ne? Poglej: če se Branč tam vedno ustavlja kot po urniku, je pa ja normalno, da se gostilni reče Branč-urnik.

ZAPLANIRALI SO SE

- Ferdo, ali veš, zakaj so esdeesovci tako razočarani nad samostojno Slovenijo?
- Zakaj, zakaj, ker nič ni tako, kot smo pričakovali!
- Kje neki! Pričakovali so, da bodo v novi državi večno živeli.
- Kako večno živeli? Česa tako neumnega pa še ne! Ni tako neumnega človeka, ki bi pričakoval, da bo večno živel.
- Naj ti razložim! Pričakovali so, da bomo dobili nov denar in ukinili starega.
- ???
- No, dinar smo res ukinili, pare pa so ostale.

IZPOD KLOBUKA

Plitki globoko padejo.

***

Ostanek ni vedno drobiž.

***

Tudi bedaki imajo svoje mnenje.

***

Ni težko vedeti, težko je to priznati.

***

Norec celo iz modrosti naredi bedarijo.

***

Sanje o tujem se končajo z

morami doma.

***

Socializem je žrl svoje otroke, kapital tuje.

***

Bolje desetkrat preveriti, kot enkrat izneveriti.

***

Kult in ura nista gradbeni material za kulturo.

***

Kdor dolgo obljublja, z obljubami na hitro opravi.

DROBNA ZAPAŽANJA

Gojiti sovraštvo je huda oblika mazohizma.

***

V strankah vsak svojega malega boga moli.

***

Če imaš v službi preveč poleta, boš zlahka odletel.

***

Nekateri mislijo, da je dvogovor, če govorijo za dva.

***

Glasniki vojne so običajno glasnejši od glasnikov miru.

***

Nič razen let, bolezni in nesreče ne pride samo od sebe.

***

Ni slabo, če razumeš nasilje, slabo je, če imaš zanj razumevanje.

***

Vojne imajo eno samo dobro lastnost - brez njih ne bi znali ceniti miru.

***

Človek se stara, čas mladi: mi postajamo počasnejši, čas pa vedno hitreje teče.

***

Nekoč so imeli Američani filmskega igralca, ki se je šel predsednika, zdaj imajo predsednika, ki se gre filmskega igralca.

www.nikobrumen.com

IZ DOMAČIH LOGOV

Združeni prevaljski in mežiški gledališčniki žanjejo uspehe z Županovo Micko. Ja, ja, za Janeze je pa Micka le Micka, če je pa še županova za povrh ...

***

V slovenjgraški bolnišnici krvodajalci na odvzem krvi čakajo na hladnem hodniku. Ne bi se rad vtikal v strokovna vprašanja, vendar bi kot laik rekel, da je na hladnem manj možnosti, da se kri pokvari.

Zakaj ne bi dobili kredita v trenutku?

"Kredit takoj"

"Kredit takoj" - do enega milijona tolarjev,
čas vračila od šestih mesecev do treh let, **denar** dobite **takoj**
in ga odplačujete s **trajnim nalogom** s tekočega računa **Nove KBM**.
Obiščite nas v naši najbližji enoti, kjer vam bomo z veseljem
pojasnili vse, kar bi vas utegnilo zanimati.

Mercator

Center Slovenj Gradec

sobota, 1. marec 2003 ob 11.00 uri

Žurka za otroke »Jlaš medo«. Agencija za otroške prireditve Potujoči škral iz Izole, je pripravila plesno zabavni spektakel, poudarek predstave, ali boljše animacije, je na sproščenosti, plesu in otroškem rajanju.

torek, 4. marec 2003 od 17.00 do 19.00 ure

Pustno rajanje za najmlajše. Pripravite se na pustovanje v našem Mercator centru, izhrali in nagradili bomo najbolj izvirne maske, vabljeni na obilo glasbe, zabave in smeha. Pred Mercator centrom v času maškarade čaka vse obiskovalce brezplačen čaj.

sobota, 8. marec 2003 ob 17.30 uri

Lumpijada »Lumpi dobi mucu«. Pridružite se nagajivemu Lumpiju, ki bo skupaj z ansambлом Dvanajsto nasprotje zahaval male in velike otroke. Vljudno vabljeni.

petek, 14. marec 2003 ob 18.00 uri

Nastop odličnega koroškega kantavtorja Milana Kamnika. Promocijski nastop, predstavitev nove zgoščenke »Prežih in jaz«, ljubitelji klene koroške besede in pesmi, vabljeni.

sobota, 15. marec 2003 od 9.00 do 13.00 ure

Ciciklub - knjižni klub za najmlajše založbe Mladinska knjiga bo predstavil svoj program in pripravil ustvarjalno delavnico za otroke.

petek, 21. marec 2003 ob 17.00 uri

Maturantje srednje strokovne zdravstvene Šole Slovenj Gradec bodo predstavili dvorne plesne 17. in 18. stoletja; program obsega mazurko, četvorko in radeckí marš. Ti plesi so se v izvirni obliki ohranili vse do danes, ko jih maturantje plešejo na maturantskih plesih.

sobota, 22. marec 2003 ob 11.00 uri

V okviru Kulturnega društva iz Šmarne bo nastopila Otroška folklorna skupina Šmarno s svojimi novimi plesi, ki so jih plesalci osvojili v zadnjem času. Ljubitelji folklorne pristočno vabljeni.

sobota, 29. marec 2003 ob 18.00 uri

Modna revija Mercator Centra. Predstavitev modne ponudbe prodajaln Modiana, Planika, Intersport. Ob 18.30 Modna revija Stanke Blatnik z maturantkami 2003. Revija svečanih maturantskih kreacij, ki jih bodo, ob glasbeni spremljavi zasedbe Ek animo ter s pričeskam Petre Maček za Frizerstvo IIN, nosile letošnje maturantke.

Center Ravne

torek, 4. marec 2003 od 17.00 do 19.00 ure

Pustovanje za najmlajše. Pridite v MJC Ravne na obilo zabave in glasbe, najboljše maske pa bodo nagrajene.

petek, 21. marec 2003 ob 17.00 uri

Nastop znanega koroškega glasbenika Milana Kamnika. Predstavil nam bo svojo novo zgoščenko »Prežih in jaz« ter za vas prepeval v koroškem narečju.

torek, 25. marec 2003 od 16.00 do 18.00 ure

Vsi otroci vabljeni v MJC Ravne, kjer bomo ob materinskem dnevu skupaj izdelovali rože iz papirja, ki jih boste lahko podarili svojim mamicam.

Počitniški program za
otroke Mežiške doline

8. glasilo

11.

ŠALALA

JULIJ - AVGUST 2003

CENTER ZA SOCIALNO DELO RAVNE

**Spoštovani
šolo-šolarji,
starši,
donatorji in
vsi, ki boste
listali naš
časopis!**

S časopisom vam želimo prikazati vsaj del doživetij, ki smo jih preživeli v tem vročem poletju. Bilo je zanimivo, aktivno in zabavno, nabrali smo si novih moči, da bomo lažje zakorakali novim ciljem naproti. Bližajo se namreč deževni jesenski dnevi, šolarji bodo postali šolarji in jim bodo popestrene in polepšane počitnice ostale lep spomin.

To poletje smo se skupaj zavedali, da so otroci naše največje bogastvo in se trudili, da tako čutijo tudi oni sami. Seveda tega vsega ne bi uspeli brez vas - donatorji. Hvala! Skupaj smo naredili nekaj dobrega. To nam kažejo srečni nasmehi otrok, ki jih lahko vidite na slikah. Hvala tudi vsem za lepe želje, čestitke in prijetno sodelovanje. Šolarjem pa želimo, da bi bili kot šolarji čim bolj uspešni in zadovoljni. Na svidenje drugo leto, ko bomo skupaj že devetič v 11. šoli-šali.

Uredništvo

V 11. šoli-šali so letos sodelovali otroci:

Antolič Timotej, Anželak Eva, Arl Andrej, Bahč Nuša, Barbič Martin, Cesar Janja, Čagran Katja, Čagran Nina, Čagran Staša, Čebulj Klemen, Čekon Timotej, Čekon Zala, Čuček Matej, Dornik Miha, Dornik Nejc, Drogenik Nika, Fekonja Monika, Golob Tjaša, Gomilšek Leon, Gomilšek Nina, Grabner Sara, Grabner Tamara, Gregor Čoch Pia, Hanžekovič Vanja, Jančar Mojca, Jelen Barbara, Jelen Eva, Jelen Teja, Jež Andrej, Jež Eva, Jež Samo, Juraja Nina, Juraja Tim, Kajnih Nika, Kamnik Gašper, Kamnik Nina, Keteš Borut, Kočnik Urša, Kodela Valentina, Koprivnik Minka, Kordež Matic, Korinšek Denis, Krautberger Dejan, Krautberger Matej, Kumer Neža, Kumer Rebeka, Lečnik Miha, Lesjak Ines, Levar Tomaž, Lopatni Dejan, Lopatni Grega, Makič Aljaž, Mandl Rok, Medved Eva, Medved Sandra, Mihelič Mihela, Mihelič Mojca, Miler Denis, Miler Manuel, Miler Sandi, Mlinar Jan, Mlinar Sara, Močivnik Nina, Močnik Grega, Mrak Mateja, Mrdenovič Branka, Müller Katja, Naglič Žan, Najrajter Lidija, Nuraj Sara, Oblak Zvonar Eva, Oblak Zvonar Tea, Pajenk Zala, Paradž Nejc, Perčič Katarina, Perčič Martin, Peruš Blaž, Peruš Tina, Petek Nadja, Podojsteršek Nina, Polovšak Kristina, Praper Andreja, Prasnic Jožek, Roter Anja, Rozman Sergeja, Rozman Tjaša, Sekavčnik Jan, Senica Ana, Senica Eva, Skitek Klemen, Skornšek Januša, Skralovnik Urška, Skuk Nina, Spasojevič Tanja, Stakne Mateja, Špegu Nika, Špegu Tea, Stakne Marička, Špes Rožle, Štifter Jaroš, Štifter Špela, Šumnik Uroš, Švab Rok, Telček Aljaž, Terbovšek Žiga, Tratnik Tomaž, Verbole Zala, Vrhnjak Bine, Zapečnik Blaž, Zapečnik Eva, Zdovc Urška, Žagar Marko ●

Dragi "veliki,, in "majhni,, otroci!

Ste si kdaj tako kot Pika Nogavička želeli, da ne bi nikoli odrasli, da bi za vedno ostali v deželi pravljic in da bi namesto v službo vsak dan hodili v deželo iger, zabave in smeha ... da bi za vedno ostali otroci?

Nekaterim mladostnikom se z nadzvočno hitrostjo mudi v deželo odraslih, spet drugim odraslim pa se kljub odrasli dobi in dnevnim odgovornostim zdi pomembno ohranjati in negovati majhnega otroka v sebi, ki ljubi presenečenja, uživa ob igri in ustvarjanju na meji mogočega.

Brez vas, "velikih", otrok bi mi odrasli težje negovali svojega "majhnega" otroka. Vi otroci pa dajete polet in navdih tudi našim notranjim otrokom.

In skupaj se lahko spoznavamo, učimo in igramo, veliki in majhni, tisti, ki nam to predstavlja službo in vi otroci, ki ste na počitnicah, v počitniškem programu 11. ŠOLA-ŠALA - vsem nam v veselje in užitek.

Tudi v tem letu smo se imeli možnost srečevati, se ob igri in v raznovrstnih ustvarjalnih dejavnostih preizkušati in učiti novega.

Upam, da vam je bilo pod okriljem našega Centra za socialno delo lepo, ter da ste v pisani družini naše delovne počitniške ekipe pošteno napolnili svoje akumulatore, da vas bo sonce grelo tudi v turobnih jesenskih in zimskih dneh ter da boste okrepljeni z novimi izkušnjami, še zanesljiveje stopali v svet preizkušenj.

Kot spremljevalca za na pot - v razvedrilo in obujanje spominov

- pa še naše skupno glasilo.

In kmalu spet, tam pod mostom, za "velike" in "majhne otroke" - 11. šola, ki je lahko tudi šala.

Sonja Tiršek, direktorica CSD

Kako lep je čas počitnic

Med počitnicami si odpočijemo, se polepšamo, zrastemo, prijateljujemo in delamo načrte za v prihodnje.

Tudi 11. šola-šala nosi svojo namero. Tu je, da se v njej rojevajo najlepše ideje, kako preživeti počitnice v domačem kraju. Tu je, da daje priložnost otrokom in odraslim, da skupaj oblikujemo svoj prosti čas, se skupaj veselimo in tkemo vezi prijateljstva. Slehera njena misel je usmerjena k dobremu počutju, ohranjanju dobre volje in razigranosti. Vsem, ki ste bili z nami, hvala. S svojo prisotnostjo ste pomagali graditi most prijateljstva in sonca.

Sedaj, ko se je čas počitnic prevesil v svoj konec, smo hkrati vstopili v novo šolsko leto. Tudi odrasli smo kar nekako prevzeli to priložnost, da svojim delovnim obveznostim želimo dati po dopustih novega elana in idej, četudi se poslovno leto začneja z novim letom.

Vsem, otrokom in odraslim, želim uspešen vstop v nove šolske in delovne obveznosti. Čim manj negotovosti in strahu pred delovnimi napori.

Kadar pa se le zgodi, da se nam korak ustavi, želim vsakemu dovolj moči, da bi znal pravočasno poiskati ustrezno pomoč. Zato imamo prijatelje, znance in tudi številne strokovne delavce in ne nazadnje tudi vse 11. šolo-šalarje. Veselo naprej do novih počitnic!

Irena Pudgar, mentorica

11. šola-šala se predstavi

Lepo je biti čebelar

Spoznavno srečanje

Zarolajmo se

Čofotanje v bazenu

Gremo v planine

Športne in družabne igre

Izražanje lastne kreativnosti

Z vlakom v Maribor

Potujmo v preteklost s časovnim strojem

Hip-hop nekoč in danes

Ustvarjamo iz naravnih materialov

Tako smo jo doživeli voditelji in prostovoljci

Budilka na telefonu zazvoni. Zdi se mi, da je danes še posebej glasna. Prižgem radio in se spomnim, prišel je čas srečanja z otroki. V trenutku se mi po glavi vrstijo številna vprašanja. Le kaj vse se mi bo danes pripetilo? Kako me bodo sprejeli? Torej pogumno novim dogodivščinam naproti. Na poti proti CSD-ju se mi v glavi še vedno vrti pesem "Vem, da danes bo srečen dan..."

Ura je devet in kar ne morem verjeti, koliko otrok je prišlo.

Opazim rahlo zadržanost na obrazih. Po veselem pozdravu in predstavitvi nam napetost in zadržanost hitro usahne. Kar naglas si zapojem refren pesmi iz radia "Vem, da danes bo srečen dan, to sem začutil že jutraj...". Čas hitro mineva, počutim se zopet otrok.

Tako smo z otroki preživeli nepozabne počitnice ob aktivnem otroškem ustvarjanju, športnih in družabnih igrah, plesu in še ob marsikaterem presenečenju. Čas hitro mine, končuje se mesec avgust in tudi naša ŠOLA-ŠALA se je vse prehitro končala.

Vendar brez skrbi, šala, ki venomer spremlja šolo, prihaja tudi naslednje leto. Ne pozabite nas!

Lučka Valenci

Kadar mi čas dopušča, rada sodelujem kot prostovoljka v 11. šoli-šali. S prijateljico Rozko že 4. leto pomagava v različnih kreativnih delavnicah. Ne da se opisati, koliko srečnih in veselih trenutkov smo doživeli skupaj z otroci, starši, babi-

cami in njihovimi dedki in tudi z delavkami Centra za socialno delo Ravne. Na zaključnem srečanju sem pomagala pri pletenju zapestnic prijateljstva in ravno ta zapestnica še po mnogih mesecih, ko se že davno prične pouk, spominja na 11. šola-šalo in je hkrati vez prijateljstva med nami.

Gelca Šuler

V 11. šola-šalo sem hodila in se z otroki veselila. Smo plesali, se igrali, v planine hodili,

vse športne in družabne igre obnovili. Bili so dnevi, ki ostanejo ti v spominu, a tekli so kot ura, ki čas odbija in tako je zazvonil tudi tu zvonec in 11. šale je do naslednjega leta konec.

To poletje sem doživela nepozabne dni, z otroki smo se dosti pogovarjali, se zabavali, ustvarjali in skupno preživljali prosti čas. Imeli smo se zelo lepo. V meni so prebudili otroka iz že zdavnaj zaspanega otroštva. Zato sem se tudi na vsakem naslednjem srečanju še bolj aktivno vključevala v igre, se veliko smejala in jim skušala čim bolj podariti sebe. V meni se je pojavil občutek, da sem nekaj dobrega storila zase in za otroke. Lep pozdrav vsem otrokom 11-šole-šale, še posebno tistim, ki smo skupaj ustvarjali v delavnicah in preživljali čas v igri.

Sonja Grabner

Letos sodelujem že četrto leto v 11. ŠOLI-ŠALI. Najraje sem v kreativnih delavnicah.

Letos sem bila predvsem v Mežici in Črni, pa tudi drugje, kjer so me pač potrebovali. Udeleževala sem se tudi kopanja v bazenu na Ravnah. Prijetno sem se počutila z otroki, ker smo se v vodi poleg plavanja tudi igrali. Lepo mi je bilo, ko smo v Mežici pred šolo barvali stebre. S pravim užitkom sem spremljala delo otrok, tudi najmlajših, s kakšno vnemo in pravim umetniškim pristopom so se lotili dela. Tudi v Črni je bilo zanimivo, ko smo barvali avtobusno postajo v Mušeniku in Rudarjevem, saj so pristopili in pričeli barvati tudi otroci, ki sploh niso hodili v 11. ŠOLO-ŠALO. Za to delo so nam hvaležni vsi Mežičani in Črnjani, saj pohvale kar dežujejo. Še to moram povedati, da sem babica že 11 let. Vabim vas, druge babice, da se tudi vi naslednje leto kot prostovoljke pridružite 11.ŠOLI-ŠALI in skupaj z vnuki uživate malo drugačne poletne počitnice.

Rozka Mlinar

ŠOLA ŠALA, NAM PRŽENE VSE SKRBI
Z NAMI SE VESELI DOLGA ČASNA
NI. KO SE IGRAMO PLEŠEMO
IN POJEMO. IN SE IMAMO RADI
KO NAS SLOVESA PRIJE SI
ROKO PODAMO REČEMO, DA
SE NIKOLI NEPOZABIMO

ZA KATJO, MATEJO, JERNEJO, SONJO, IN
EMO.

OD Režiserke K. Lumač.

Tako pa šolarji in starši

Rada hodim v 11. ŠOLO-ŠALO. Ne prvič, ampak že četrto leto. Tukaj mi je zelo všeč. Nekajkrat sem bila tudi v Črni. Najlepši del programa mi je bil zaključek v Šentanelu. Udeležila sem se športne delavnice in tudi dobila nagrado. Imela sem se zelo lepo.

Sara Mlinar

Letos sem že tretje leto v 11. ŠOLI-ŠALI in najbolj so mi bila všeč športna srečanja in kopanje na Ravnah. Užival sem tudi pri barvanju stebrov pred šolo v Mežici. Ko nas je župan povabil na sladoled, je bilo zelo "kul". Najlepša hvala vsem za našo ŠALO.

Jan Mlinar

11. šola-šala je prava zabava, tu se igramo, kričimo in se znorimo. Tudi kopamo se in hodimo na pohode. Učitelji na nas ne kričijo, ampak se z nami igrajo in nas lovijo.

Anja in Nina

11. ŠOLA-ŠALA je zabava, kjer se smejemo in se veselimo. Zapestnice prijateljstva popestrijo ulico, da naše poletje, ostane nepozabno doživetje.

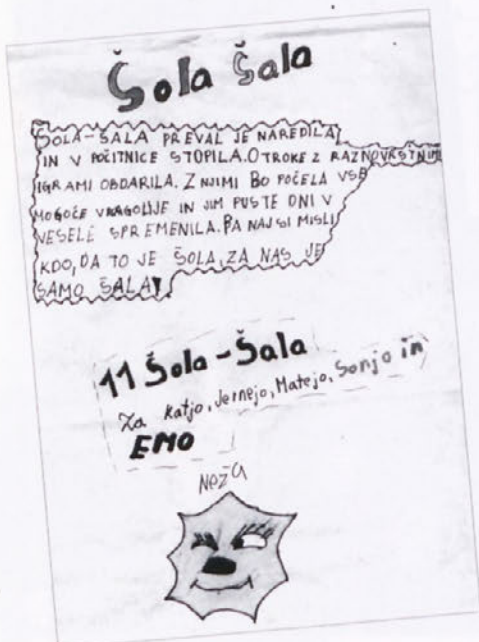
Samo Jež

11. ŠALA

Moja starejša otroka sta že pred koncem šolskega leta spraševala, če bo tudi letos 11. šola-šala. Ko sta videla prve plakate in oglase na CSD, sta se razveselila. Takoj sta poklicala sestrično v Šoštanj in ji povedala, da se bodo tudi letos veselili v 11. šoli-šali. Sama sem bila vesela, da se bosta vsaj dva dneva v tednu ukvarjala z drugimi dejavnostmi kot pa običajno doma, ko sta bila pretežno pred televizijo. Tako so se hčerka, sin in nečakinja udeleževali srečanj po različnih krajih. Veselili so se plavanja na Ravnah, različnih delavnic, barvanja stebrov itd. Razočarana pa je bila moja najmlajša hčerka, stara 5 let, ker je bila premajhna za te dejavnosti. Sva pa se z Urško udeležili izleta v Maribor in tam je Urška sama pobarvala svileni rutico. Sama sem na izletu spoznala skrbne, prijazne in potrpežljive delavke Centra za socialno delo Ravne in se prepričala, da so otroci v 11. šoli-šali v dobrih rokah. Upam, da bo 11. šola-šala tudi prihodnje leto.

Verena Perčič, mama

V MARIBOR, V MARIBOR GREMO MI

Gremo na izlet

In to z vlakom! To je seveda še dogodivščina več. Tokrat smo se odpravili že peto leto, v mesto, ki je odeto v nežne zelene barve in ki ga reka Drava pomirja s svojim počasnim tokom. Za mesto je bila prav reka Drava življenjskega pomena, saj je po njej potekal živahen tovorniški in potniški promet. K razvoju mesta je veliko pripomogla tudi 1848. leta zgrajena južna železnica. Prav z njo se prične razcvet in utrip mesta, ki je zajel tudi nas, ko smo stopili z vlaka. Odpravili smo se na Medobčinsko zvezo prijateljev mladine Maribor, ki je le pet minut hoda iz železniške postaje. Ker nas je bilo preko sedemdeset, smo zbujali poglede mimoidečih, še posebej zaradi modrih klobučkov, ki so počivali na naših samozavestnih glavah, polnih novih pričako-

vanj. In kaj je Zveza prijateljev mladine? To je predvsem zveza vseh dobromislečih, človekoljubnih, nesebičnih ljudi - članov, ki svoj prosti čas in znanje namenjajo za dobro sočloveka, otroka, mladostnika, družine.

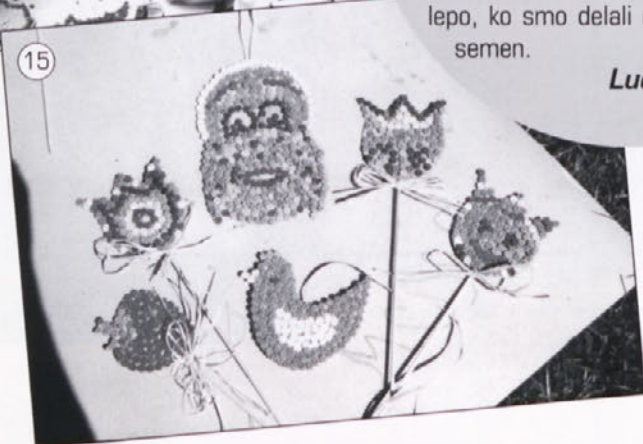
Skrbi za kakovostno preživljanje prostega časa otrok, saj organizira letovanja, zdravstvene kolonije ter različne prostočasne ustvarjalne delavnice, v katere smo se vključili tudi sami. In to zelo hitro, da ne bi kaj zamudili. Vsak je lahko zadostil svojim željam in potrebam. Lahko smo barvali na svilo, delali z mavcem, modelirali, igrali računalnik in še mnogo več... Še časa za tisto pravo skupno malico ni bilo, pa je niti nismo pogrešali. Naša želja je bila, da bi izdelali in se naučili čim več in to ponosno pokazali staršem. Tako smo s polnimi nahrbtniki izdelkov odhajali okoli dvanajste ure iz sončnega Maribora, malo utrujeni sicer. Prav prijetno se je bilo uvesti na vlak, ki nas je ob znanem ritmu čuha-čuh popeljal proti domu. Ob tem sem razmišljala, kako čudni smo ljudje, ki za vsako ceno silimo na cesto, polno

nevarnosti, ko pa je v notranjosti vlaka tako prijetno. V misli mi je šinila pesem: Vozi me vlak v daljave, tja v širni svet... Opazovala sem otroke, ki so zadovoljni odhajali iz Maribora. Prepričana sem, da je tudi v njihove glave šinila misel: "Na izlet, na izlet gremo mi, spet naslednje leto..."

Katjuša Knez

Nismo pa bili ustvarjalni samo v Mariboru. Tudi sami smo v teh dveh mesecih veliko ustvarjali in bili zelo aktivni. Odkrivali smo nove in nove materiale. Vznoseni smo občudovali čudoviti svet barv, ko smo s čopičem risali po pokrovčkih. Izdelovali smo tudi mozaik iz blaga, nakit iz moss gume ter lepili barvane testenine. V vseh kreativnih delavnicah so otroci zelo uživali, meni pa je bilo še posebej lepo, ko smo delali različne izdelke iz semen.

Lucija Šegel

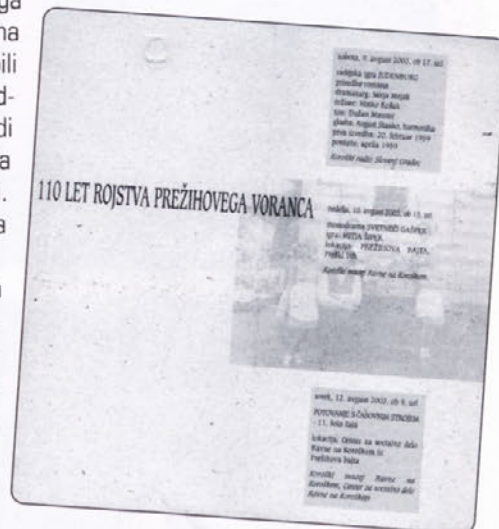

Tudi mi smo obeležili obletnico rojstva pisatelja Prežihovega Voranca. S časovnim strojem smo potovali v preteklost, v čas, ko se je pred 110 leti rodil koroški pisatelj Lovro Kuhar, znan sicer bolj pod psevdonimom Prežihov Voranc. Sodelovali smo z etnologinjo Liljano Suhodolčan iz Koroškega muzeja, ki nam je v prvem delu našega srečanja razložila, kako so v tistem času ljudje živeli in kako je izgledalo Ravne, ki se je takrat imenovalo "Guštan". Zraven je prinesla slike, tako da smo lahko videli, kako je izgledal osrednji del Raven, kjer so imeli svoje prostore takratni obrtniki in trgovci. Izvedeli smo marsikaj zanimivega, naši šolarji so zelo pridno sodelovali in nas s svojim znanjem presenetili. Veliko smo slišali tudi o takratni revščini, ko otroci skoraj niso imeli oblek, večina je bila tudi brez čevljev in so bili pogosto lačni. Sladkarji, ki jih imamo tako radi, ni bilo oziroma le ob izjemnih priložnostih, to je ob praznikih in raznih sejmih.

Tako značilna sladkarija za tisti čas je bila "cukerštanga", ki smo jo tudi poskusili. Nekaterim sploh ni bila dobra, takrat pa je otrokom pomenila veliko radost. Igrače, s katerimi so se igrali med prostim časom, ki ga je sicer bilo malo, ker so morali veliko delati, so bile iz lesa ali iz cunj. Naredili so jih sami ali pa starši. Na video kaseti smo si ogledali, kako je takrat potekal pouk. Sedaj je nastala tišina, saj so šolarji kar otrpnili od presenečenja. Takega pouka namreč niso vajeni. Učenci so morali sedeti z rokami na hrbtu, učitelji so v rokah imeli palico in so otroke, ko so bili nemirni, tepli po prstih. Tudi klečanje na koruzi je bilo vsakodnevno. Ker niso imeli zvezkov, kamor bi zapisovali, je bilo tudi znanje slabo. Zato so takim učencem na hrbet pripeli osla, da so vsi videli, da nič ne znajo. Potem so se iz njih norčevali. Na očeh naših šolarjev se je videlo, da jim je ta prikaz pouka segel v srce in da so srečni, da je danes drugače. Drugi del našega srečanja je potekal na domu Prežihovega Voranca, kamor smo se odpravili peš. Ko smo prispeli, smo se najprej odpočili, saj nas je vročina zelo otrudila, se namalicali in si šli zadovoljni ogledat Prežihovo domačijo. Tu nam je gospa Liljana Suhodolčan razkazala in opisala prostore, v katerih so živeli, ter značilno pohištvo za tisti čas. Ogledali smo si tudi oblačila, lahko smo jih celo oblekli, da smo spoznali, kako so težka in neudobna. Šolarje smo v njih tudi slikali.

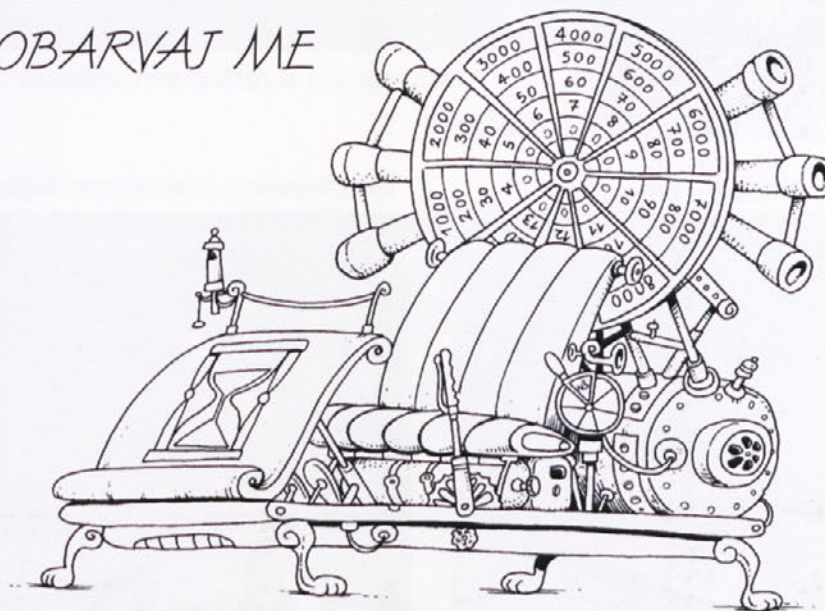
Kar prehitro je minil naš malo poučno obarvan dan. Bilo je že skoraj eno, ko smo se odpravili iz Prežihovine, polni vtisov in novih znanj.

Potovanje s časovnim strojem

Katjuša Knez

POBARVAJ ME

11. šola-šala Na kratko

Skozi objektiv

21

Že prihajamo!

22

Zavezali smo se, da bomo zvesti 11. šoli-šali.

23

Kakšen pogled!

Joj, moje noge, rolanje me je pošteno "zdelalo".

24

Poslikali smo se.

25

Frizura, da te kap!

26

Moja prva žurka.

27

11. šola-šala je prava bomba.

28

29

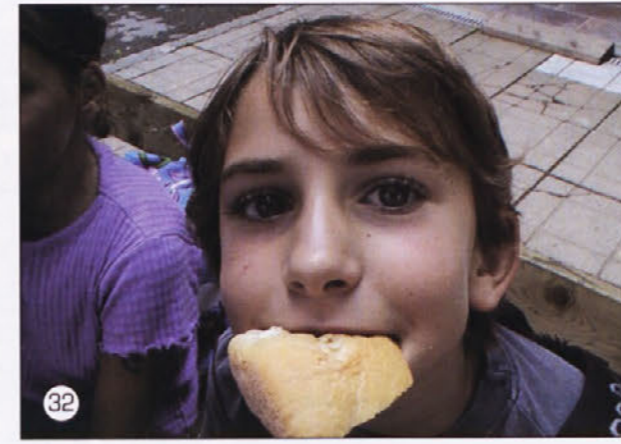
30

Ustvarjalno na zaključnem srečanju.

31

Prijateljske vezi.

32

Hvala za kruh, zelo sem lačna.

33

Najmlajša obiskovalka Špela.

Poglejte, pogledite, tudi v Črni smo čofotali v bazenu.

34

Uspeli smo!

Tisti, ki nismo ribarili, smo uživali na gugalnici.

35

Pravi užitek v bazenu.

36

Ne samo čofotanje, tudi potapljanje.

37

Kdo ima lepšega?

38

11. ŠALA

Skupna srečanja so potekala v sredah po različnih krajih v Mežiški dolini. Zbrali smo se vsi šalarji in skupaj preživeli dopoldan. Tako so se sklepala nova prijateljstva, bilo je še bolj pestro in še bolj zabavno.

Skupna srečanja

ZAROLAJMO SE - NA PREVALJAH

39

40

LEPO JE BITI ČEBELAR

41

HIP-HOP NEKOČ

42

IN DANES - V MEŽICI

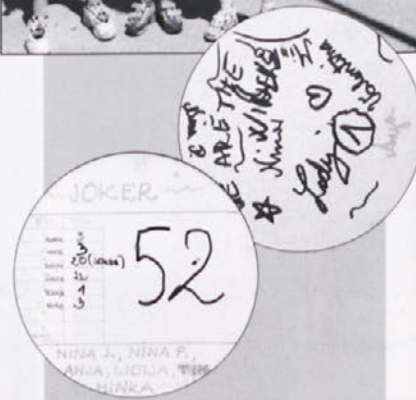

43

ŠPORTNE IGRE - NA RAVNAH

44

ŽUR V ČRNI

Danes smo se Ravenčani zbrali ob 9. uri pred Centrom za socialno delo. Bila je sreda in to je pomenilo, da je skupno srečanje, tokrat žur v Črni na Koroškem. Tja smo se odpeljali z avtobusom, na poti so vstopili še Prevaljčani in Mežičani, tako da nas je bilo veliko in smo napolnili avtobus. Ko smo prispeli, smo takoj šli v disko, kjer se je že vrtela glasba. Začeli smo plesati. Tisti, ki radi plešemo, smo uživali. Udeležili smo se tudi plesnega tekmovanja in izbrali najboljše tri plesalce, ki so dobili nagrade. Tisti, ki pa ne plešejo radi, so zunaj pred diskom delali ogrlice in zapestnice. Kar prehitro je minil čas in morali smo se posloviti. Meni je bil današnji dan zelo všeč, ker rada plešem.

Minka Koprivnik

V Črno smo se z avtobusom odpeljali, da žurat znamo, smo pokazali, se tekmovanja udeležili, in kar hitro najboljšo plesalko izvolili. Zdaj pa si bomo še iz volne zapestnice naredili ali pa jih kar z gobico ovili.

GREMO V PLANINE - V MEŽICI

Na zadnje skupno srečanje smo se odpravili k Hanžejju, kamor je iz Mežice eno uro hoda. Po poti nas je vodil planinski vodnik Rudi Burjak, ki nam je med potjo in na cilju povedal marsikaj zanimivega, kar si velja zapomniti, ko bomo prihodnjč šli na pohod, mogoče s starši ali pa tudi z 11. šolo-šalo. Z njim smo naredili tudi kratek intervju.

Katjuša: Na kaj moramo biti pozorni, ko se odpravimo na pohode?

Rudi Burjak: Seveda je pomembno, da poslušáš vremensko napoved, da se izogneš težavam, ki jih lahko povzroči slabo vreme. V planine tudi ni dobro, da hodimo sami, ker lahko zaidemo.

Katjuša: Kaj moramo vzeti s seboj?

Rudi Burjak: Še posebej bi vas opozoril, da ne smete pozabiti na prvo pomoč, žepno prvo pomoč, če pride do kakšne male nesreče, da si lahko pomagaš in tako nadaljuješ pot. Pomembno je, da vzamete s sabo tudi planinske karte in kompase. Na kartah so namreč označene poti, ceste, potoki, steze,

ŠALARJI PA O POHODU PRAVIJO:

Današnji pohod mi je bil zelo všeč, ker smo v naravi in ker pot ni bila preveč zahtevna. Zvedel sem, da v Mežici izvira potok Šumc, ki smo ga tudi poskusili, ker je to pitna voda, saj je dodaten vir napajanja za Mežico, Prevalje, Ravne in Poljano. Tu sem prvič in mi je lepo. Tudi drugače hodim rad v planine, bil sem že s teto in s stricem na Raduhi.

Nejc Paradiž

Današnji pohod mi je bil všeč. Zvedel sem veliko novega, na primer, da včasih tudi mobilni telefon pride prav, če se izgubiš. S starši ne hodimo v planine, ker nimajo časa.

Klemen Skitek

tudi strma pobočja in grebeni. Kompas nam pomaga pri orientaciji, postavimo ga na rob karte in igla nam pokaže smer sever. Če se slučajno izgubimo, se vrnemo na zadnjo markacijo, hodimo namreč po markiranih poteh.

Katjuša: Ste se kdaj izgubili?

Rudi Burjak: Ne, imel sem srečo, vendar se to rado zgodi. Tak primer je bil letos pozimi na Peci, ko sta dva planinca iz Maribora vztrajala in kljub napovedim, da bo slabo vreme, šla na pot. Ko je padla megla, sta se izgubila. Poklicala sta iz mobilnega telefona policijo, ta je aktivirala gorsko-reševalno službo. Proti jutru so ju na srečo našli.

Katjuša: Kje vse ste že bili in kje vam je bilo najbolj všeč?

Rudi Burjak: Seveda je za mano že veliko pohodov, največ po Sloveniji, ki je zelo lepa. Premalo se zavedamo, kakšne lepote so okoli nas, bolj bi jih morali izkoristiti.

Današnji pohod mi ni bil preveč všeč, ker je prevroče. Drugače sicer rad hodim v planine, vendar me je danes vročina utrudila. Tu je zelo lepo, ker lahko lovimo ribe. Všeč mi je bilo, ko smo našli žabo. Bil sem že na Peci, Raduhi in tudi drugje.

Rok Švab

Všeč mi je na pohodu, ker sem tu s prijatelji in preživljamo prosti čas v naravi. Tu sem že bila s starši, mi je zelo všeč, ker je ribnik. S starši tudi drugače veliko hodimo, saj sem bila že na Olševi, Peci, Raduhi, Uršlji gori.

Eva Zapečrik

45

Zmagovalci plesa v Črni.

Skupna srečanja

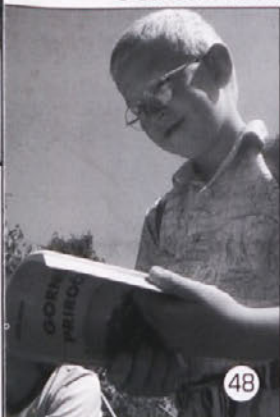
46

47

50

48

49

NA RAVNAH IN NA PREVALJAH JMO DELALI ČRB ZA ŽUPANA

Polepšali
smo kraj

V MEŽICI JMO DOBARVALI ŠTEBRE PRED JOLO

Še zadnji popravki.

11. ŠALA

Izdelek!

Obisk župana
in zadovoljstvo vseh.

... mmm, dobro je ...

Enajsta šola - šala

V teh dneh se v Mežiški dolini izteka že osmo počitniško društvo pod imenom 11. šola-šala. Zamisel, ki se je porodila delavkam Centra za socialno delo na Ravnah, da bi v prostih počitniških dneh organizirano poskrbele za naše osnovnošolce, je bila odlična. Programi so iz leta v leto bogatejši in pestrejši, prihaja več otrok, številne mentorice navdušeno oblikujejo ustvarjalno preživljanje počitniških dnevov.

Občina Mežica se zaveda, da program potrebuje tudi materialno podporo in po svojih močeh sodelujemo. Zadovoljni smo, ko opazujemo srečne obraze šolarjev, ki navdušeno pripovedujejo o doživljajih, ki kar ne morejo naštetih, kaj vse so jim mentorice pokazale in česa vsega so se naučili in koliko novih prijateljev so spoznali. Zadovoljni so tudi starši, saj vedo, da so njihovi otroci na varnem.

Naj zaključim z mislijo, da iskreno želim, da se v prihodnjih počitnicah ponovno srečate vsi letošnji znanci in da bi se vam pridružili še številni novi, saj boste vendar v razredu razložili, kako je bilo super, mar ne.

Janez Praper,
Župan občine Mežica

57

Pripravili smo čopiče, barve, ostalo potrebno opremo in se odpravili v Črno. Na programu je bilo barvanje stebrov na avtobusni postaji. Delo nam je šlo dobro od rok. Pomagal nam je celo gospod župan, ki je prišel pogledat naše delo in tudi sam pobarval delček stebra. Bil je zelo zadovoljen in nas je povabil tudi na sladoled. Otroci so veseli in zadovoljni šli domov. Občudovali so svoje delo. Ko smo spremljevalke potegnile še zadnje črte, smo se tudi same odpravile. Sama sem peljala domov še Rozko, Saro in Sonjo. Sedaj pa se nam je pripetilo nekaj smešnega. Ker sem mislila, da že vse sedijo v avtomobilu, sem odpeljala. "Lucija," reče Sonja, "Rozka pa še ne sedi v avtomobilu." Pogledam nazaj. Rozka drži za vrata in teče za avtomobilom, za njo pa gruča krohotaajočih sprehajalcev. Smejali so se, saj so bili priča pravi komediji. Rozka je sedla v avto, bila je vsa zadihana, a vendar nasmejana. Vse skupaj smo se v smehu in polne zadovoljstva ob pogledu na novo podobo Črne odpeljale proti Mežici.

Lucija Šegel

Polepšali smo kraj

58

59

60

Pomagal je tudi župan.

V torek smo delali grb za župana občine Črna na Koroškem. Ko smo grb končali, smo poklicali župana, da pride k šoli. Pokazali smo mu ga, bil je zelo vesel. Skupaj smo se slikali. Povabil nas je na sladoled.

Nuša Bahč

61

Splačalo se je, nagrada je namreč sladoled.

62

Zaključno srečanje

Brrrrr, brrrr... Ja, ja vstati bo treba, saj je pred mano dan, na katerega sem se pripravljala skupaj z Lucijo in ostalimi puncami, ki smo zaposlene na CSD preko javnih del, že vse od začetka 11. ŠOLE-ŠALE. Ni se mi dalo skobacati iz tople in mehke postelje in se odpraviti od doma, saj me je kar zvijalo v želodcu od treme ali kako naj temu rečem, ker je to moje prvo izkustvo s pripravo in organizacijo kakršnega koli zaključka. Zahvaliti se moram vsem puncam, ki so bile pripravljene pomagati in sodelovati na zaključku. Srečevale smo se z mnogimi preglavicami in težavami, ki smo jih s skupnimi močmi uspešno rešile. Največ težav smo imele pri izbiri glasbenega gosta. Od začetka so „padale“ super ideje od Be-pop, Make-up, Klemen-Klemen, na koncu pa od tega žal ni bilo nič in so te ideje in naše želje ostale neuresničljive. Ampak napočil je dan, ko smo zbrale na CSD in se od tu razpršile kot pridne čebelice na različne konce, saj je imela vsaka od punc svojo zadolžitev, da jo izpelje. Moja naloga je bila, da se na poti k Pečniku ustavim še pri Ahacu, kjer sem morala dvigniti sveže pripravljene hrenovke in

63

Polanšku, kjer me je čakalo mamljivo dišeče pecivo. To, da je njihovo pecivo res mamljivo dišeče, verjetno ni treba ponavljati, ko pa se je to v avtomobilu pomešalo z vonjem hrenovk, mi lahko verjamete, da sem komaj čakala, da sem lahko pri Pečniku zadihala čist in svež zrak.

Pričele so se priprave prostora in postavljanje miz, napihovanje balonov, nameščanje plakatov in priprava ustvarjalnih delavnic, ki jih je bilo kar nekaj, in sicer od frizerske delavnice, dveh likovnih, gasilske, športne delavnice, risanje tatujev ter pletenja zapestnic prijateljstva.

Ko se je ura približevali blizu enajsti in so bili vsi povabljeni, od naše napovedovalke Špele, glasbenika Luka, gasilcev, župana Mežice in Črne, do vas 11. šolo-šalarjev in vaših staršev, prisotni, sem se oddahnila in si po tihem rekla: "No, saj ne bo tako grozno, vse bo v redu minilo." In res je. Kot bi mignil. Našega časa za zabavo je bilo konec, ostale so le fotografije, ki pričajo, da smo se res imeli lepo.

Metka Pečnik

64

66

67

14

Tudi gasilci so si zaslužili malico.

65

68

Veliko sta prispevala tudi povezovalka in glasbeni gost.

69

Napihovanje balonov.

70

NAJ FOTOGRAFIJA

11. ŠOLE-ŠALE V LETU 2003

Najboljše fotografije nastanejo takrat, ko ne poziramo, ampak nas fotograf ujame v objektiv "po naključju". To pa je seveda težko še za profesionalce, kaj šele za nas, ko nimamo fotoaparata vedno pri roki. Fotografije, ki jih objavljamo tokrat v našem časopisu, pa so dokaz, da ima vsako pravilo tudi izjeme. Nastalo je nekaj zelo zanimivih fotografij.

Dragi bralci, vas pa vabimo k sodelovanju, da skupno izberemo NAJ FOTOGRAFIJO 11. ŠOLE-ŠALE. Fotografije v časopisu si dobro pogledajte in glasujte, katera vam je najbolj všeč. Izrežite kuponček, napišite številko slike, vaše ime in priimek ter naslov. Trud bomo nagradili. Med sodelujočimi bomo izžrebali tri nagrade. Kuponček nalepite na dopisnico in nam jo pošljite na naslov: **CSD, Gozdarska pot 17, Ravne na Koroškem.**

Naj
fotografija

OBISKALI SO NAS NOVINARJI

Ena izmed njih je bila tudi Jasmina Detela, ki je med nami izvedla anketo in jo objavila v časopisu Večer.

PROGRAM SMO PRIPRAVILI IN IZVAJALI DELAVCI IN SODELAVCI CSD:

Suzana AJD, Sonja GRABNER, Mateja HOLC, Zdenka JOSTL, Katjuša KNEZ, Marjeta PEČNIK, Veronika PESIČER, Lucija ŠEGEL, Lučka VALENCI, Ema ŽAGAR

VODENJE PROGRAMA:

Suzana AJD, Zdenka JOSTL

SODELOVALI SO TUDI PROSTOVOLJCI:

Marjan BORŠTNER, Željko BURICA, Rudi BURJAK, Jerneja CESTNIK, Darja GERDEJ, Danica HUDRAP, Irma JUROŠ, Mateja LIBNIK, Anja KUMER, Denis MILER, Samo MLINAR, Rozka MLINAR, Vili OSOJNIK, Polona PLESEC, Franja PŠENIČNIK, Mihaela PUDGAR, Natalija RAMŠAK, Špela ŠAVC, Branko ŠEGEL, Andreja ŠIPEČ, Angela ŠULER

SREČANJA SO S SVOJIMI ZNANJI POPESTRILI:

Gasilsko društvo Prevalje, Koroški muzej Ravne na Koroškem, Luka Pernek, Zveza prijateljev mladine Maribor

MENTORICA:

Irena PUDGAR

KUPON KUPON KUPON KUPON

✂

ŠTEVILKA FOTOGRAFIJE:

IME: _____

PRIIMEK: _____

MOJ NASLOV: _____

11. ŠALA

✂

KUPON KUPON KUPON KUPON

POPRAVEK

Med tiskanjem je prišlo do napake, in sicer na strani 16 manjka med donatorji Občina Ravne na Koroškem. Za storjeno napako se iskreno opravičujemo.

Uredništvo